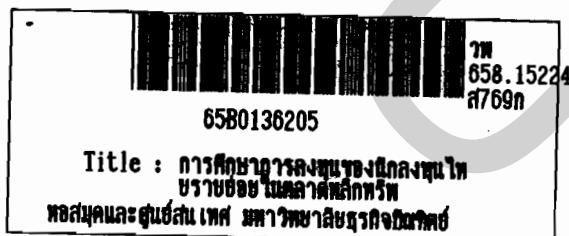

การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย

นางสาวสุภารรณ มีจิตร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจปัจจุบัน

พ.ศ. 2540

ISBN 974-281-150-4

**THE STUDY OF THAI INVESTORS' INVESTMENT
IN THE SECURITIES EXCHANGE OF THAILAND**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Business Administration**

Department of Business Administration

Graduate School Dhurakijpundit University

1997

ISBN 974-281-150-4

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยชุราภรณ์

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย น.ส.สุภาณี มีจิตร

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อัจฉรา ชีวงศ์ครະถูลกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.อนิดา จิตรน้อมรัตน์

ให้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

- ประธานกรรมการ
(ดร.อุดมล่า พงษ์ศิริล้า)
- กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รศ.อัจฉรา ชีวงศ์ครະถูลกิจ)
- กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รศ.อนิดา จิตรน้อมรัตน์)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ศ.ดร.ประชุม สุคณ)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รศ.สุนา สุทธิเลิศประเสริฐ)
- กรรมการผู้แทนทบทวนมหาวิทยาลัย
(รศ.รัตนา โชคเลือกศักดิ์)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

- คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.พรพันธุ์ พาลุสุข)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตรรภุลกิจ เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณา
รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นี้ อาจารย์ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่าง
มากตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ไขข้อบกพร่องต่างๆ แนะนำแนวทางติดตามความคืบหน้าของการ
ทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ประชุม สุวัตถี และ ดร. อคิล่า
พงษ์ยิ่ห์ส้า รองศาสตราจารย์สุนา ศิทธิเลิศประสิทธิ์ รองศาสตราจารย์รัตนा ใจดีเลอศักดิ์ ที่ได้
กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการ ตรวจสอบแนะนำและแก้ไขวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชนิศา จิตรน้อมรัตน์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ศาสตราจารย์ ดร. ประชุม สุวัตถี ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาทางสติ๊กที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็น
ประโยชน์อย่างมากและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่ทำให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้เขียนได้ขอขอบพระคุณ บรรดานักลงทุนในห้องค้ำหลักทรัพย์ฯ และผู้
บริหารในห้องค้ำหลักทรัพย์ฯ ทั้งที่สำนักงานใหญ่และสาขาต่างๆ ทั้ง ๕ จังหวัด เป็นกรณีพิเศษที่
ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการตอบคำถามของนักลงทุน และเก็บรวบรวมแบบ
สอบถามซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้ที่มีส่วนในความสำเร็จ ซึ่งผู้เขียนขอที่จะกล่าวคำขอบคุณไว้ ณ ที่นี่ไม่ได้ก็คือ คุณ
สาวีตรี ไสวพพานิช กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ผู้มีจิตเมตตากรุณาให้การสนับสนุน และคุณ มาลี
ร่วมพุ่ม ผู้อำนวยการฝ่ายหลักทรัพย์สถาบัน คุณปิยะวดี บำรุงตรรภุ ผู้ช่วยผู้จัดการปฏิบัติการ
หลักทรัพย์ ฝ่ายอำนวยการหลักทรัพย์ภูมิภาค คุณชัยวุฒิ บุญวิวัฒนาการ ผู้อำนวยการหลักทรัพย์
ภูมิภาค สาขาสงขลา หาดใหญ่ คุณกาญจน์ ภู่เจริญ ผู้จัดการอาวุโส สาขาเชียงใหม่ คุณ เบนจ
วรรณ ผู้จัดการสาขาชลบุรี และผู้จัดการสาขาครราชสีมา ที่ให้ความร่วมมือและการประสาน
งานติดตามผลมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ขอขอบคุณ คุณประดิษฐ์ ชุมดี คุณสุริยา เสถียรกิจอาไฟ ผู้ที่เคย
ให้คำปรึกษาซึ่งให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ คุณอคิล่า
ศรีกสิกิริ์ และคุณรุ่งลาวัลย์ โถชัย ผู้สละเวลาไว้เป็นชั่วโมงพิมพ์งานวิทยานิพนธ์ได้เรียบร้อย
สวยงามโดยไม่เห็นแก่เงินเดือนอย่างเด็ดขาดเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ตลอดจนคุณ วสันต์ ประสงค์
ที่เคยให้ความช่วยเหลือแนะนำและเป็นกำลังใจให้กับผู้เขียนมาโดยตลอด

ท้ายสุดนี้ ผู้เขียนขอกราบขอพระคุณบิชา - มารดา และขอบคุณทุกคนในครอบครัว สำหรับความรักและกำลังใจที่ให้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยเรื่องนี้คงจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักลงทุนไทย ผู้ที่สนใจศึกษา สถาบันที่เกี่ยวข้องในการลงทุนทั้งภาครัฐ และเอกชนทั่วไป ผู้ เกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เพื่อที่จะได้มีโอกาสช่วยกันคิดร่วมมือกันสร้าง สังคมไทยให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป

ศุภารัตน์ มีจิตร

25 มีนาคม 2540

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๙
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
สารบัญภาพ.....	๔
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา.....	12
ทฤษฎีความต้องการถือเงิน การวิเคราะห์คุณการถือทรัพย์สินของ J. Tobin.....	12
การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน.....	15
การวิเคราะห์ทางเทคนิค.....	34
แนวคิดทฤษฎีทางการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กับนักลงทุน.....	40
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
วิธีการศึกษา.....	44
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	45
ประชากร.....	47

หน้า

ขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลความหมาย... <td>49</td>	49
การสร้างและทดสอบแบบสอบถาม.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูลและ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การวัดความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ.....	54
วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
 4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักลงทุนไทยรายย่อย.....	58
แหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินที่นำมาลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย..	60
กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุนและแหล่งข้อมูลข่าวสาร... <td>62</td>	62
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย.... <td>63</td>	63
แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ในการตัดสินใจลงทุน..... <td>69</td>	69
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน..... <td>70</td>	70
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับจำนวนเงินลงทุน..... <td>74</td>	74
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน..... <td>78</td>	78
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้	82
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร..... <td>86</td>	86
ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร..... <td>89</td>	89
การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย.... <td>90</td>	90
 5. สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	92
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	95
ข้อเสนอแนะที่สำคัญสำหรับนักลงทุนไทยรายย่อย.....	97
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	97

หน้า

บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก แบบสอบถามผู้ลงทะเบียน.....	104
ภาคผนวก ข สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง.....	110
ภาคผนวก ค ตัวอย่างวิธีการคำนวณหาค่า Chi - square.....	111
ภาคผนวก ง การประมวลผล เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับแหล่งที่มาของเงินทุน.....	112
ภาคผนวก จ ร้อยละของนักลงทุนไทยรายย่อยจำแนกตามกลุ่มหลักทรัพย์ ที่ลงทุน	123
ภาคผนวก ฉ เกณฑ์ในการให้คะแนนและแปลความหมาย	124
ประวัติผู้เขียน.....	130

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนลูกค้ารายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์และในตัวอย่าง	48
2. ร้อยละของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	59
3. แหล่งที่มาของเงินทุน คิดเป็นร้อยละของเงินทุนทั้งหมดที่นักลงทุนใช้ในการซื้อ / ขายหลักทรัพย์.....	61
4. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามจำนวนเงินที่นำมาระดับในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา (เดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน 2539).....	62
5. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน.....	62
6. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์.....	63
7. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อยในการซื้อ / ขายหลักทรัพย์.....	64
8. ระดับอิทธิพลเฉลี่ยของปัจจัยที่มีอิทธิพลในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อยต่อการซื้อ / ขายหลักทรัพย์.....	67
9. ระดับอิทธิพลเฉลี่ยของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อยต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์.....	70
10. ร้อยละของผู้ลงทุนจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน.....	72
11. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับจำนวนเงินที่ลงทุนในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2539).....	76
12. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน.....	80
13. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน.....	84
14. ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร.....	88
15. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร.....	90

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1. การเลือกถือทรัพย์สินเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น.....	13
2. วิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ.....	19
3. วิเคราะห์อุตสาหกรรม.....	25
4. ตัวอย่างแผนภูมิแบบเคิลสทิก.....	37
5. ตัวอย่างแผนภูมิคัชชีตลาดหุ้นกับเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12 วัน และ 25 วัน.....	38
6. ตัวอย่างเปรียบเทียบ 14 RSI กับคัชชีตลาดหุ้นไทย.....	39
7. ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิคแบบ MOMENTUM.....	39
8. ตัวอย่างแผนภูมิแบบสัญลักษณ์.....	40

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุดารัตน์ มีจิตรา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อัจฉรา ชีวะตรรกะกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ธนิดา จิตร์น้อมรัตน์
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แหล่งที่มาของเงินทุนที่นำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนไทยรายย่อย กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุนซึ่อ / ขายหลักทรัพย์ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสารและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรจากจังหวัดต่าง ๆ รวม ๕ จังหวัด โดยแบ่งตามภาค ภาคตะวันออก จังหวัด โดยวิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบหั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๒๒ ราย ผลการศึกษาพบว่า

นักลงทุนไทยรายย่อย ส่วนใหญ่เป็นชาย มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพหลักเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 30,000 บาท ประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 1 ปี และใช้เวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนอยู่ในช่วง 1 - 10 วัน

แหล่งที่มาของเงินทุนส่วนใหญ่ได้มาจากเงินออมส่วนตัว และเงินกู้มาร์จิน ส่วนใหญ่จำนวนเงินลงทุนจะอยู่ในช่วงไม่เกิน 500,000 บาท ส่วนกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจมากที่สุดคือกลุ่มน้ำค้า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซึ่อ / ขายหลักทรัพย์ได้แก่ ภาวะการเมือง ภาวะอุตสาหกรรมและการวิเคราะห์บริษัท ส่วนวิธีวิเคราะห์ที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ได้แก่ วิธีวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยทางพื้นฐานและทางเทคนิค และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือ ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ

การศึกษา อาร์ท และประสบการณ์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ส่วนมาก รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ กับแหล่งที่มาของเงินทุน เพช การศึกษา อาร์ท รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน ตลอดจนไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ตลอดจน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ แต่วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ของนักลงทุนไทยรายย่อย

Thesis Title	The Study of Thai Investors' Investment in the Security Exchange of Thailand
Name	Sudarat Mejit
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Achara Cheewatragoongit
Co-Thesis Advisor	Assoc. Prof. Tanida Jitnormrat
Department	Financial Management
Academic Year	1996

ABSTRACT

This research aims to study characteristics of Thai investors in the Security Exchange of Thailand, source of funds, investment, securities groups, factors affecting the investment decision from the aspect of Thai investors, sources of information toward the Thai investors using for buying and selling securities, relation between demographic background with sources of funds, investment, securities groups, sources of information, analysis methods with source of information and factors affecting investment.

The researcher has collected the data by using the field survey with a select sample of 322 persons from Stratified Random Sampling for five provinces, each province has selected one section. The followings are found from the study.

Most of Thai investors are male, bachelor degree, employees of business firms, income between 10,001 - 30,000 baht, more than one year in working experience, and 1 - 10 day for securities investment.

Most of the sources of funds are from saving banks and margin loans. The amount of investment is not more than 500,000 baht. The most popular security group is a bank group and factor affecting buying and selling are political factors,

industrial factors and company analysis. The fundamental and technical analysis are used for buying and selling securities. Most of sources of information are from newspaper, television, and radio

Education, career, and investment experience are found to have significant relationship with source of funds but not sex, income and securities holding time. Sex, education, career, income, investment experience, and securities holding time are found to have significant relationship with the amount of investment but no significant relationship with security groups, source of information and methods of analysis. Methods of analysis have no significant relationship with source of information. More over, sex, income, and methods of analysis are found to affect the amount of investment of Thai investors.

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การลงทุนเป็นเครื่องชี้ถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่สำคัญอย่างยิ่ง เมื่อไรที่การลงทุนมีมากเศรษฐกิจจะคล่องตัว ก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิต การซื้องาน แต่ถ้าการลงทุนมีน้อยเศรษฐกิจจะชบ เชาผลผลิตต่ำเกิดการว่างงาน การลงทุนจำเป็นต้องอาศัยเงินทุน ดังนั้นเงินทุนที่ได้จากการระดมเงินออมเพื่อช่วยส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย โดยอาศัยตลาดเงินเพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอที่จะขยายตัวการลงทุนได้เต็มที่ ด้วยเหตุนี้ตลาดทุน (Capital Market) จึงเข้ามามีบทบาทเป็นแหล่งระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระหว่างผู้นำเข้าทุนและผู้ลงทุนต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งตลาดทุน หมายถึง ตลาดที่จัดทำเงินทุนระหว่างผู้นำเข้าทุนกับผู้ลงทุนกว่า 1 ปี เช่น หุ้นทุน พันธบัตร หุ้นกู้ เป็นต้น โดยการเพิ่มการลงทุนของกิจการทางหนึ่งอาจทำได้โดยการถูกขายนอกสถานที่การเงิน ในลักษณะเท่านี้ธุรกิจต้องมีภาวะการใช้คืนเงินต้นและการเรื่องคอกเบี้ย หากธุรกิจไม่มีภาวะเรื่องคอกเบี้ยและเงินต้น กระทำได้โดยการขยายทุนเพิ่มหุ้นออกขายให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นการกระจายความเป็นเจ้าของออกไป โดยเสนอขายหุ้นในตลาดแรก (Primary Market) และ ตลาดรอง (Secondary Market) (อ้างโดย วัลลภ โรจนศิริพิชัย 2528:2)

ตลาดแรก หรือ ตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (Primary Market or New Issue Market) เป็นตลาดที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายเป็นครั้งแรกจากกิจการผู้ออกหลักทรัพย์ อาจเป็นกิจการที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง หรือเป็นกิจการที่เริ่มดำเนินการอยู่แล้วต้องการหาเงินทุนเพิ่ม ซึ่งวิธีการจำหน่ายแบ่งออกได้ 2 วิธี ดังนี้

1. จำหน่ายโดยตรงให้กับผู้ลงทุน เป็นการจำหน่ายหลักทรัพย์ออกใหม่ ระหว่างกิจการผู้ออกหลักทรัพย์กับผู้ลงทุนโดยตรงโดยไม่ผ่านสถาบันการเงินใด วิธีนี้เหมาะสมกับกิจการที่ต้องการเงินทุนเป็นจำนวนน้อย และขายให้แก่ผู้ลงทุนเพียงไม่กี่ราย

2. จำหน่ายโดยผ่านสถาบันการเงิน เป็นการจำหน่ายหลักทรัพย์ออกใหม่ให้กับประชาชนทั่วไป โดยอาศัยสถาบันการเงินต่างๆ ช่วยจัดจำหน่ายให้ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ ที่ทำหน้าที่เป็นนายหน้าผู้ค้าหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ วิธีนี้เหมาะสมกับกิจการที่

ต้องการเงินทุนจำนวนมากจึงต้องพยายามขายให้แก่คนหางานให้มากที่สุด (พศ. นารภูมิ ยนเปี๊ยน 2538 : 49)

ตลาดแรก คือแหล่งที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ออกใหม่ให้กับประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการระดมเงินออมจากประชาชน เพื่อนำไปใช้ในธุรกิจอย่างแท้จริง

ตลาดรอง เป็นตลาดที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ระหว่างบุคคลกันเอง ทุนถ้วน ทุนใหญ่ ทุนน้อย พันธบัตร หุ้นทุนใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้น และหน่วยลงทุนที่ได้ผ่านการซื้อขายจากตลาดแรกมาแล้ว (เพชรี บุญทรัพย์ 2539 : 20) ตลาดรองจะเป็นแหล่งที่มีการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งเคยผ่านตลาดแรกมาแล้วและไม่มีผลโดยตรงต่อการระดมเงินออมจากประชาชนแต่จะช่วยสนับสนุนความนิยมต่อหลักทรัพย์ออกใหม่และสร้างสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์โดยผู้ซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรก มีความมั่นใจว่าจะสามารถขายหลักทรัพย์ในตลาดรองได้ เมื่อต้องการเงินสด ณ ประเด็นนี้เองทำให้ตลาดรองกลายเป็นที่นิยมอย่างมากในกลุ่มผู้ลงทุน เพราะสามารถเก็บกำไรได้จากการซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนส่วนใหญ่มักคำนึงถึงผลตอบแทนที่เป็นกำไรส่วนเกินมากกว่าการรอรับเงินปันผลตามระยะเวลากำหนด (วันเพ็ญ กฤจิกผล และคณะ 2536:4)

ตลาดรอง ที่สำคัญของไทย คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Securities Exchange of Thailand) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์กำหนดกฎระเบียบความยุติธรรม ความคล่องตัวด้านการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจกรรมพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยมีนายหน้า ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ จำกัด และ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำกัด ซึ่งเป็นตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ ให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ถือว่าเป็นเครื่องชี้วัดสภาพเศรษฐกิจการเมืองของประเทศนั้นได้อย่างหนึ่ง ซึ่งหากตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวดี ย่อมส่งผลสะท้อนกลับไปยังสภาพเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ ว่ามีสภาพที่ดีดีหรือไม่ อย่างไรก็ตามตลาดหลักทรัพย์ใด ๆ ในโลกย่อมมีความผันผวนจากปัจจัยอื่น นอกเหนือจากเรื่องของเศรษฐกิจ และการเมือง โดยปัจจัยสำคัญก็คือ ปัจจัยจากตลาดหลักทรัพย์เอง โดยเฉพาะในส่วนของระบบที่หน่วยงานกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์มีความบกพร่องหรือสร้างความเสียหายสับสนเสียเงิน และส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์ผันผวน เหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นกับตลาดหลักทรัพย์ใดในโลกก็มักจะส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์นั้น ๆ กลายเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่มีความผันผวนมากกว่าตลาดหลักทรัพย์อื่น ๆ ได้ไม่ยาก

ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยคือว่าเข้าข่ายสภาพความผันผวนมากอิทธิพลดังกล่าว ข้างต้น เนื่องจากทุกครั้งที่หลักทรัพย์ไทยเราส่งผลกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น ดัชนีดาวโจนส์ หุ้น ลงกระรานอ่อนตัว เปอร์เซนต์ และวิกฤตการณ์ค่าเงินในเมืองต่างๆ ตลอดจนปัจจัยจากการดำเนินการของเบริงซิ่งเป็นสถานบันการเงินใหญ่ระดับโลกตลาดหลักทรัพย์บ้านเรายังมักได้รับผลกระทบทั้งสิ้น แต่ในภาวะเดียวกันตลาดหลักทรัพย์มักจะเจอย่ำแย่ในประเทศเสียเอง เช่น การกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์บกพร่องเรื่องตั้งแต่กรรมการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจและตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์โดยตรงแต่ในอดีตที่ผ่านมาหน่วยงานเหล่านี้ก็ลับสร้างความเสียหายและความสับสนให้เกิดขึ้นกับตลาดหลักทรัพย์ตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นนโยบายของกระทรวงการคลัง ที่ทุกครั้งมีการเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง อิทธิพลทางการเมืองกีเข้ามามีบทบาทต่อนโยบาย ให้ตัวรัฐมนตรีกระทรวงการคลังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย เนื่องจากเหตุผลของการไม่ยอมรับและไม่เป็นที่ยอมรับในสายตาของนักลงทุน ความผันผวนและตกต่ำของตลาดหลักทรัพย์จึงถูกผลกระทบอยู่ตลอดเวลา ในส่วนธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งถือว่ามีความสำคัญต่อตลาดหลักทรัพย์เหมือนกัน เช่น ตัวผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้สร้างความสับสนให้เกิดขึ้นกับตลาดหุ้น (หลักทรัพย์) เสียเอง ไม่ว่าจะเป็นกรณีการปั่นหุ้นของ นายสอง วัชรศรีโรจน์ ที่ศาลได้พิจารณายกฟ้องตามคำอุทธรณ์ฉบับ บีบีซี. เนื่องจากการปล่อยประโลมของธนาคารชาติจนทำให้เกิดการยักษยอก และเกิดหนี้เสียหายนับหมื่นล้าน

นอกจากปัจจัยภายนอกที่ได้กล่าวมาแล้ว ประการสำคัญที่ต้องกล่าวถึง คือ ปัจจัยภายใน ซึ่งหมายถึง ตัวบริษัทจะเปลี่ยนที่มีหุ้นอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ปัจจัยภายในที่มักจะเกิดขึ้น และเป็นสาเหตุแห่งความผันผวน ซึ่งจะมีผลกระทบถึงตัวนักลงทุน คือ คุณภาพของบริษัทจะเปลี่ยน ซึ่งนักลงทุนจะต้องทำการตัดสินใจ ทำการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นการกระทำผิดกฎหมายการถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์ หรือแม้กระทั่งพฤติกรรมของผู้บริหาร ที่ส่อไปในทางผิดกฎหมาย ถูกตรวจสอบ ข้อหาของทรัพย์ เช่น ปัญหา บีบีซี กลายเป็นเรื่องใหญ่และสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของบริษัทจะเปลี่ยนในตลาดหุ้นไทยที่ขาดคุณภาพ โดยเฉพาะเรื่องราคาเมื่อได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายในแล้วทำให้ราคาหุ้น (หลักทรัพย์) ลดลงซึ่งสาเหตุของราคานี้อาจเป็นจุดทำลายภาพพจน์ของ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอง จึงทำให้นักลงทุนไม่กล้าที่จะมาลงทุน เพราะไม่ทราบว่าลงทุนไปแล้วจะขาดทุนหรือไม่

นักลงทุน (Investors) ที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ อาจแบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ

คือ นักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา ประชาชนทั่วไป และนิติบุคคลทั่วไปและนอกประเทศ สำหรับ นักลงทุนที่ทำการศึกษาคือนักลงทุนไทยรายย่อย หมายถึง ผู้ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ โดยมิได้มุ่ง หวังเป็นผู้บริหารในกิจการนั้นๆ นักลงทุนประเภทนี้จึงมีพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ที่ หลากหลายเป็นผู้ที่นำเงินออมที่มีอยู่มาลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อแสวงหาผลตอบแทนที่คาดว่าจะ ได้รับมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก หรือเงินให้กู้ยืมทั่วไป หรือ นักลงทุนบางคนอาจมีการกู้ยืมเงิน มาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ดังนั้น ลักษณะของนักลงทุนประเภทนี้จึงน่า สนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

อนึ่งจากการศึกษาค้นคว้าผลงานทางวรรณกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการระดมทุน และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ออาทิ เช่น การศึกษางานวิจัย ทั้งภาค นิพนธ์ วิทยานิพนธ์และผลงานทางค้านวิชาการทั่วไปของบรรคนักศึกษา นักวิจัย ส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญ เนพะ พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ พฤติกรรมการปั่นหุ้น และการสร้างราคา การ พยายกรณ์และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ การวิเคราะห์แนวทาง เพื่อตัดสินใจลงทุนพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์ และพฤติกรรมของทางการ หรือหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ไม่ได้ เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจาะจงต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักลงทุนไทยรายย่อยที่เป็นสมาชิกในห้องค้าหลัก ทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้ศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จึงมุ่งประเด็นที่จะศึกษาการลงทุนของนักลงทุน ไทยรายย่อย ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่นีบทบาทสำคัญที่สุดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมุ่งหวัง ที่จะศึกษาวิจัยค้นคว้าให้ทราบถึงลักษณะของนักลงทุนไทย แหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้แหล่งข้อมูลข่าวสาร และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุนกลุ่มหลัก ทรัพย์ที่ลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้และแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะรายย่อยที่เป็นสมาชิกในห้องค้าหลัก ทรัพย์ที่กระจายอยู่ทั่วไป ในแต่ละห้องค้าหลักทรัพย์ของ บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเงินทุนหลัก ทรัพย์ (Brokers) ที่ดำเนินการอยู่ในบางพื้นที่ของภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวัน ออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ดังนั้นผู้ศึกษาวิจัยจึงให้ความสนใจเรื่องนี้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อมุ่งประสงค์ที่ จะค้นคว้าหาข้อเท็จจริงค้นลักษณะของนักลงทุนไทยแหล่งที่มาของนักลงทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่ม หลักทรัพย์ที่ลงทุน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการต่อการลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลง ทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้ศึกษาคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลลัพธ์ศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะสามารถเป็นแนวทางที่จะดำเนินวิถีคุณประโยชน์ และความชอบธรรมในด้านการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย ที่เป็นสมาชิกในห้องค้าหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศรวมทั้งหน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทั่วไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาลักษณะของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย
2. ศึกษาแหล่งที่มาของเงินทุนที่นำมาลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนไทยรายย่อย
3. ศึกษาภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการลงทุน
4. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในห้องค้าของนักลงทุนไทยรายย่อย
5. ศึกษาแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อย ใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุนซึ่งหมายหลักทรัพย์
6. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน ภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการลงทุนและแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจลงทุน
7. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร
8. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน

สมมติฐานในการวิจัย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินลงทุน
2. คุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการลงทุน
3. คุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน
4. คุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุน
5. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลัก

ทรัพย์แห่งประเทศไทย จากห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ๕ จังหวัด ซึ่งแบ่งตามภาค ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก ดังนี้

ภาคกลาง	นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่
ภาคเหนือ	นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) จังหวัด เชียงใหม่
ภาคใต้	นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) สาขาหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ภาคตะวันออก	นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) จังหวัด ชลบุรี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) จังหวัด นครราชสีมา

2. แหล่งที่มาของเงินทุนที่นักลงทุนไทยรายย่อยนำมาลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง ที่มาของเงินทุนที่นักลงทุนจัดหามาเพื่อลงทุน ได้แก่ เงินออมส่วนตัว เงินกู้ จากร้านค้าที่มีสินทรัพย์ จำนวน เงินกู้มาร์จิน และ เงินกู้ยืมอื่น ๆ เช่น เพื่อน ญาติ เป็นต้น

3. ระยะเวลาในการลงทุน หมายถึง ช่วงเวลาที่นักลงทุนไทยทั่วไปใช้ในการตัดสินใจ ซื้อ / ขายหลักทรัพย์ โดยได้รับผลกระทบจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เป็นองค์ประกอบหรือพิจารณาหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในการซื้อขายและถือครองหลักทรัพย์ ในแต่ละช่วงระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้จะจำแนกระยะเวลาออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่

- การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๗๕ วัน ถือเป็นเกณฑ์พิจารณาพฤติกรรมเป็นการลงทุนระยะสั้น หรือจัดเป็นนักลงทุนประเภทเก็งกำไร (Speculators)
- การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ใช้เวลาถือครองหลักทรัพย์เกินกว่า ๗๕ วัน ขึ้นไป ถือเป็นเกณฑ์พิจารณาพฤติกรรมของการลงทุนระยะยาว หรือเป็นนักลงทุนระยะยาว (Investors)

จากเกณฑ์ดังกล่าวจะสอดคล้อง กับแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์ทางเทคนิค ของ Dow Jones (เซียร์ ธงครีเจริญ , ๒๕๓๕ : ๔๗-๖๓) โดยอาศัยเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ เป็นองค์ประกอบในการ

วิเคราะห์ แบ่งเป็น

- Short Term คือ 10 วัน และ 20 วัน
ใช้วิเคราะห์แนวโน้มทุนระยะสั้น
- Medium Term คือ 40 วัน และ 75 วัน
ใช้วิเคราะห์แนวโน้มทุนระยะปานกลาง
- Long Term คือ 200 วัน
ใช้วิเคราะห์แนวโน้มทุนระยะยาว

4. กลุ่มหลักทรัพย์ หมายถึง หลักทรัพย์รับอนุญาตที่มีการจดทะเบียน กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจัดแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ และกุ่มตามประเภทของกิจการทางธุรกิจต่าง ๆ ดังนี้

- กลุ่มธุรกิจเกษตร
- กลุ่มธนาคารพาณิชย์
- กลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง
- กลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก
- กลุ่มพาณิชย์
- กลุ่มสื่อสาร
- กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า
- กลุ่มชิ้นส่วนอิเลคทรอนิกส์
- กลุ่มพลังงาน
- กลุ่มบันเทิงและสันทานการ
- กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์
- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม
- กลุ่มการแพทย์
- กลุ่มโรงแรมและบริการท่องเที่ยว
- กลุ่มของใช้ในครัวเรือน
- กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต
- กลุ่มเครื่องมือและเครื่องจักร
- กลุ่มเหมืองแร่
- กลุ่มบรรจุภัณฑ์
- กลุ่มเวชภัณฑ์และเครื่องสำอางค์
- กลุ่มการพิมพ์และสิ่งพิมพ์

- กลุ่มบริการเฉพาะกิจ
- กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
- กลุ่มธุรกิจและธุรกรรม
- กลุ่มสิ่งทอ เครื่องผุ้งหนันและรองเท้า
- กลุ่มน้ำส่าง
- กลุ่มยานพาหนะและอุปกรณ์
- กลุ่มคัดสินค้าและไซโล
- กลุ่มอื่น ๆ
- กลุ่มน้ำดื่มทุน
- กลุ่มใบสำคัญในการแสดงสิทธิ์ซื้อหุ้นสามัญ

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทักษะของนักลงทุนไทย ในการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางด้านภาวะเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป อันได้แก่

- การขึ้นหรือลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์
- การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ หรืออัตราการเจริญเติบโตของภาค

เศรษฐกิจ

- นโยบายการคลังของรัฐ เช่น นโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพิ่ม/ลด ยกเว้นอากรขาเข้า
- นโยบายทางการเงินของรัฐ เช่น นโยบายผ่อนคลาย และตรึงตัวทางการเงิน
- ภาวะเงินเพื่อ โดยอาศัยดัชนีผู้นำหุ้นที่เป็นเครื่องชี้วัด
- นโยบายการค่าระหว่างประเทศ
- การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยค่าของเงินสกุลต่างๆ ในต่างประเทศ
- การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหุ้นในตลาดที่สำคัญของโลก
- การเปลี่ยนแปลงค่าของเงินสกุลต่างๆ

5.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางด้านภาระการเมือง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงค้านสถานการณ์ทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ และอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนแต่ละช่วงเวลา

- เหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมือง เช่น การก่อการปฏิวัติ การกระทำการรัฐประหาร การก่อการจลาจล การเดินขบวนต่อต้านต่าง ๆ ฯลฯ

- ความมีเสถียรภาพของรัฐบาล เช่น การเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีบ่อยครั้ง
- เหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศ เช่น สงครามอ่าวเปอร์เซีย การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา รวมถึงเหตุการณ์รุนแรงอื่น ๆ ทั่วไปด้วย

5.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางด้านวิเคราะห์อุตสาหกรรม หมายถึง การวิเคราะห์ด้านการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมให้ผันแปรไปในทิศทางเดียวกัน หรือทิศทางตรงกันข้ามกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ย่อมมีผลกระทบต่อธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งผลกระทบจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและอุตสาหกรรม ดังนี้ผู้ลงทุนจึงต้องศึกษา อันได้แก่

- วงจรชีวิตอุตสาหกรรม ว่าอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในระยะใดของวงจรชีวิตอุตสาหกรรม เช่น ขั้นเริ่มแรก ขั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว ขั้นเติบโตเต็มที่ ขั้นอ่อนตัวหรือขั้นตลอดเป็นต้น
- โครงสร้างอุตสาหกรรม เช่น จำนวน ขนาด ส่วนครองตลาด ของธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม
- ภาระการแข่งขันในอุตสาหกรรม
- การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทาน เช่น แนวโน้มของอุปสงค์ กลุ่มเป้าหมายของธุรกิจ ความแตกต่างของสินค้า
- กฎหมายที่รองรับ เช่น การแก้ไขโครงสร้างภาษีอากร การยกเว้นภาษีบางประเภทของอุตสาหกรรม การตั้งกำแพงภาษีสำหรับสินค้านำเข้า การปรับอัตราดอกเบี้ย การยืดเวลาชำระภาษี และการใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แก่อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

5.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางด้านบริษัทหรือหลักทรัพย์ หมายถึง ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ราคาเพิ่มขึ้น หรือลดลง ที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนไทย ในการตัดสินใจซื้อ / ขาย หลักทรัพย์ ในแต่ละช่วงเวลา เช่น

- สภาพการแข่งขันของธุรกิจ
- การบริหาร (รูปแบบและนโยบายความสามารถของผู้บริหารและโครงสร้างขององค์การ)
- แผนพัฒนาอนาคต
- ฐานะทางการเงินของธุรกิจ
- ประสิทธิภาพการดำเนินงาน
- ความสามารถในการทำกำไร

6. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุน หมายถึง แหล่ง

ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยได้รับ ซึ่งได้แก่ ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม และข่าวสารอื่น ๆ ที่มีความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อย่างต่อเนื่อง ซึ่งข้อมูลข่าวสารเหล่านี้นักลงทุนไทยสามารถรับได้จากสื่อต่างๆ ที่สามารถสร้างอิทธิพล ส่งผลกระทบให้นักลงทุนแสดงพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ ได้แก่

- แหล่งข่าวจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และโทรสาร ฯลฯ
- การเสนอข้อมูลข่าวสารของบอร์ดเกอร์ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในห้องค้าหลักทรัพย์
- ข่าวสารและคำแนะนำที่ได้รับจากเพื่อนนักลงทุน
- ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วไป เช่น ข่าวลือ สำนักวิเคราะห์วิจัยหุ้นทั่วไป

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1. อิทธิพล หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่จะกระทำการและความเป็นไปได้อันเป็นอาชีวะของนักลงทุนในการเข้าไปมีบทบาทในการซื้อ และขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นตัวแทนนายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งได้รับอนุญาต และอนุมัติโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อหาผลตอบแทนที่เป็นกำไรหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นจากเงินลงทุน

2. ลักษณะของนักลงทุน หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ และระยะเวลาในการลงทุน

3. นักลงทุนไทยรายย่อย หมายถึง บุคคลธรรมดาและประชาชนทั่วไปที่มีสัญชาติไทย (ไม่ได้เกี่ยวพันถึงกลุ่มสถาบันและนิติบุคคลต่าง ๆ) มีความประสงค์ที่จะเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยการเปิดบัญชีเพื่อซื้อ/ขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทสมาชิกโดยมิได้มุ่งหวังเข้าไปบริหารกิจการของบริษัทต่าง ๆ ที่ถือหลักทรัพย์ไว้

4. กลุ่มหลักทรัพย์ คือ หลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนได้ลงทุนในขณะที่ตอบแบบสอบถามกลุ่มหลักทรัพย์นี้ หมายถึงหลักทรัพย์จดทะเบียน และหลักทรัพย์รับอนุญาตที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด ในประกาศกระทรวงการคลังและได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือตลาดหลักทรัพย์อนุญาต เพื่อให้ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุนไทยในการตัดสินใจ ซื้อ / ขาย หลักทรัพย์ หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับบุคคล และสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งได้รับการคาดหวังว่าจะมีอิทธิพลต่อนักลงทุนไทย ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์

6. ระยะเวลาในการลงทุน หมายถึง ช่วงเวลาที่นักลงทุนไทยทั่วไปใช้ในการตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์ โดยได้รับผลกระทบจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งหรือพิจารณาหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในการซื้อขายและถือครองหลักทรัพย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในเชิงนโยบายและมาตรการให้หน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. นักลงทุนไทยรายย่อยจะได้ทราบลักษณะการลงทุน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนเอง อันจะเป็นผลต่อการพัฒนาการลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
2. ภาคเอกชน เช่น บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทสมาชิก หรือ บริษัทที่เป็นตัวแทนนายหน้าหลักทรัพย์ และสมาคมนายหน้าหลักทรัพย์ต่างๆ เพื่อนำไปกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนของนักลงทุน นอกจากนี้ยังช่วยกันให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนในธุรกิจหลักทรัพย์ต่อนักลงทุนไทยรายย่อย เพื่อที่นักลงทุนจะได้ลงทุนอย่างมีหลักการและถูกต้องต่อไป
3. ภาครัฐ เช่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการออกกฎระเบียบนโยบายและมาตรการต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำไปปฏิบัติ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ในการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉพาะกรณีนักลงทุนไทยรายย่อยที่เป็นสมาชิกของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมединกิจจำกัด (มหาชน) นั้นผู้ทำการศึกษาโดยอาศัยแนวความคิดเชิงทฤษฎี วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องและเอกสารทางวิชาการต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัย โดยได้ประมวลแนวคิดทฤษฎีเอกสารวิชาการเสนอตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ทฤษฎีความต้องการถือเงิน การวิเคราะห์คุณภาพการถือทรัพย์สิน “ Demand for money theory ” และ “ Portfolio Approach ” ของ J. Tobin

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

ส่วนที่ 4 แนวคิดทฤษฎีทางการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กับนักลงทุน

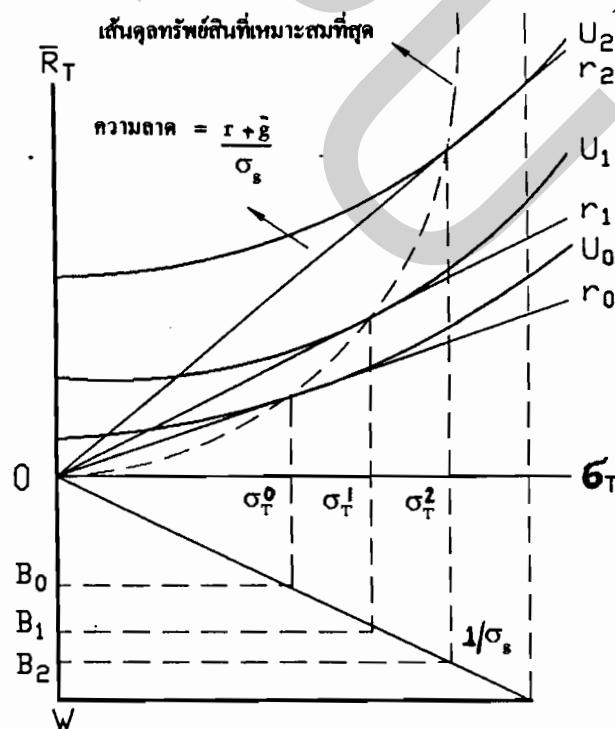
ทฤษฎีความต้องการถือเงิน การวิเคราะห์คุณภาพการถือทรัพย์สินของ J. Tobin
(Review of Economic Studies , Feb. : 1958)

สำหรับทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จะสอดคล้องกับแนวความคิดของการศึกษาที่ว่า การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นถือว่า เป็นการแปรเปลี่ยนเงินตราของบุคคลที่มีอยู่น้ำหน้าและหาผลตอบแทนที่มากกว่าภายนอกที่ได้ความเสี่ยงของราคาหลักทรัพย์ที่ลงทุนไปจากแนวความคิดดังกล่าว นี้ จะพบได้ว่าบุคคลที่มีการตัดสินใจในการลงทุนที่สำคัญ คือ เลือกที่จะถือเงินตรา และ/ หรือ การเลือกที่จะถือหลักทรัพย์ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนที่สูงกว่า ได้แก่ ผลกำไร ดอกเบี้ย เงินปันผล และสิทธิประโยชน์อื่นๆ นั่นก็คือ ไม่ว่าจะเป็นเงินตรา หรือหลักทรัพย์ก็ คือ ทรัพย์สินของบุคคลนั้น ๆ ตั้งนั้น “การบริหารกองทุนอย่างมีคุณภาพ” จึงถือเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งแนวคิดในการศึกษานี้จึงสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Demand for Money Theory) ตามแนวของวิเคราะห์คุณภาพการถือทรัพย์สิน(Portfolio Balance Approach) ของ James Tobin (1981)

Tobin ได้จัดประเภทความปรารถนาของบุคคลออกเป็น 3 ประเภทคือ ผู้เลือกถือทรัพย์สินแยกประเภท (Diversifiers) และผู้เลือกถือสินทรัพย์ประเภทเดียว (Plungers) ซึ่งสองประเภทนี้จดอยู่ในพวกผู้หลีกเลี่ยงการเสี่ยง (Risk Averters) ในกรณีเส้นความพอใจเท่ากัน (Indifference Curve) จะมีความลาดชันเป็น (+) ซึ่งแสดงว่าบุคคลประสงค์ที่จะได้ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับมากขึ้น เพื่อที่ตนเองจะได้มีความสามารถทำการเสี่ยงมากขึ้น และ ประเภทสุดท้ายคือ ผู้ซ่อนการเสี่ยง (Risk Lower) แสดงถึงเส้นความพอใจเท่ากัน ในกรณีมีความชันเป็นลบ (-) ซึ่งแสดงว่าผู้ซ่อนการเสี่ยงประสงค์ที่จะได้ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับน้อยลง เพื่อที่จะได้มีความสามารถทำการเสี่ยงมากขึ้น

จากการศึกษาของ Tobin ได้พบว่า บุคคลส่วนใหญ่เป็นผู้เลือกถือทรัพย์สินแยกประเภทนั้นหมายความถึง การคาดการผลตอบแทนที่จะได้รับแล้วจึงเสี่ยงที่จะถือทรัพย์สินแยกประเภทในสัดส่วนอย่างละเอียด ซึ่งเป็นไปตามหลัก High Risk High Return สามารถอธิบายได้จากรูปภาพ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การเลือกถือทรัพย์สินเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

ภาพข้างต้นนี้แสดงถึง ความต้องการการถือทรัพย์สินของบุคคลระหว่างเงินตรา และหลักทรัพย์ ซึ่งมีคำอธิบายดังที่ต่อไปนี้

R_t คือ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการถือหลักทรัพย์

B คือ บุลค่าการถือหลักทรัพย์

r คือ อัตราดอกเบี้ย

σ_t คือ ความเสี่ยงของการถือหลักทรัพย์

g คือ การเพิ่มของทุนที่คาดคะเนไว้

σ_g คือ การประมาณความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

O_w คือ บุลค่าของทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งสามารถแยกประเภทการถือทรัพย์สินต่าง ๆ

Or คือ ปัจจัยคงบประมาณ มีค่าความชัน (Slope) ขึ้นกับ r, g และ $g : (r+g / \sigma_g)$

Ou คือ เส้นความพองใจเท่ากันในการเลือกที่จะหาผลตอบแทน จากการถือหลักทรัพย์ และความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

จากภาพจะพบว่า อัตราดอกเบี้ย (r) เป็นตัวกำหนดความชันของของเส้นปัจจัยคงบประมาณ ณ เส้น O_w บุคคลจะเลือกถือทรัพย์สินภายใต้ความเสี่ยงที่ σ_{t_0} ซึ่งจะถือหลักทรัพย์เท่ากับ OB₀ และ จะถือเงินที่ OW - OB₀ = B₀W เมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ความชันของเส้นปัจจัยคงบประมาณจะเพิ่มขึ้น คือเปลี่ยนเป็น Or₁ ซึ่งบุคคลจะได้รับผลตอบแทนมากขึ้นภายใต้ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นก้าวคืบของความเสี่ยงที่ u ($\sigma_u > \sigma_{t_0}$) โดยถือหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นเป็น OB₁ และถือเงินเท่ากับ OW - OB₁ = B₁W ซึ่ง $B_1W < B_0W$ แสดงให้เห็นว่าเมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นบุคคลก็คาดการณ์ว่าจะได้ผลตอบแทนจากการถือหลักทรัพย์มากขึ้น ภายใต้ความเสี่ยงที่มากขึ้น และ ลดการถือเงินลง ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการตัดสินใจในการเลือกถือหลักทรัพย์ และเงินตรา โดยที่ความสัมพันธ์ของอัตราดอกเบี้ยกับการถือหลักทรัพย์นั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ความสัมพันธ์ของอัตราดอกเบี้ยกับการถือเงินจะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

สำหรับความสัมพันธ์ของการเพิ่มของทุนที่คาดคะเน (g) ก็จะเป็นไปแบบเดียวกันกับความสัมพันธ์ของอัตราดอกเบี้ย ส่วนความสัมพันธ์ของการประมาณความเสี่ยง (σ_g) นั้น จะมีผลต่อทิศทางการถือหลักทรัพย์อีกรูปแบบหนึ่งคือ ถ้าประมาณได้ว่าความเสี่ยงจะสูงบุคคลจะลดการถือหลักทรัพย์ลง และถือเงินมากขึ้นแต่ก็จะได้ผลตอบแทนลดลงด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อลดความเสี่ยงในการถือครองหลักทรัพย์

จากทฤษฎีของ Tobin นี้ จึงพอจะสรุปได้ว่า บุคคลจะเลือกถือทรัพย์สินประเภทหลัก

ทรัพย์มากขึ้น หรือลดลงนั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรสำคัญคือ อัตราดอกเบี้ย การกะประมาณความเสี่ยง และ การเพิ่มของทุนในหลักทรัพย์นั้นๆ ตัวแปรเหล่านี้จะเป็นดัชนีบ่งชี้ว่าเมื่อใดบุคคลจะแสดง พฤติกรรมเป็นนักลงทุน หรือเมื่อใดบุคคลเป็นนักเก็บกำไรในการเลือกถือหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งถือว่ามีความเสี่ยง และผลตอบแทนอันเป็นผลที่มาจากการตัดสินใจ ในแต่ละช่วงเวลาดังกล่าวแล้วข้างต้น (ประดิษฐ์ ชมดี 2536 : 13 - 16)

การที่นักลงทุนตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์นั้น หากจะศึกษาเฉพาะแนวคิดของ James Tobin เพียงส่วนเดียว ก็จะไม่สามารถทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักลงทุนอย่างครอบคลุมกระจางชั้นໄดี ดังนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ มาเป็นองค์ประกอบเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในทศนะของนักลงทุนไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งแนวคิดการวิเคราะห์ขึ้นพื้นฐานและการวิเคราะห์ทางเทคนิค คือมิตินึงของปัจจัยหลักที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความมีอิทธิพลต่อการลงทุนหรือ การตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์อย่างมีเหตุผล เนื่องจากนักลงทุนจะต้องพิจารณาข้อมูลต่างๆ อย่างรอบคอบ เพื่อประกอบการพิจารณาลงทุนในแต่ละครั้ง

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน

แนวทางในการวิเคราะห์ทางปัจจัยพื้นฐานนั้น ถือว่ามูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ถูกกำหนด โดยปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งในระดับมหาภาค และจุลภาค กล่าวคือ ในการประเมินผลตอบแทนที่ได้รับ และ ความเสี่ยงของหุ้นสามัญบริษัทในบริบทหนึ่งผู้ลงทุน ต้องอาศัย การวิเคราะห์ และอนาคตของธุรกิจที่ออกหุ้นสามัญนั้น ๆ

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เป็นวิธีการวิเคราะห์หุ้น เพื่อที่จะหาว่าราคาที่ควรจะเป็นในขณะนั้นต่ำกว่าราคาที่ซื้อขายกันมากก็จะไม่ลงทุนซื้อ หรือถ้าถืออยู่ก็จะรับขายออกไป แต่ถ้าราคาที่ควรจะเป็นสูงกว่าราคาซื้อขายกันในขณะนั้นมากก็จะลงทุนซื้อหุ้นนั้นไว้ (ประดิษฐ์ ชมดี 2536 : 28) ซึ่งกล่าวโดยสรุปก็คือ ถ้าราคาน้ำดื่มน้ำดื่มสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงให้นักลงทุนขาย แต่ถ้าราคาน้ำดื่มน้ำดื่มต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง ให้นักลงทุนซื้อ ส่วนกรณีที่ราคาน้ำดื่มน้ำดื่มใกล้เคียงกับมูลค่าที่แท้จริง ให้นักลงทุนถือหุ้นไว้อย่าซื้อขาย (ไพบูลย์ เสรีวัฒนา 2535)

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนี้จะต้องอาศัยข้อมูล ประกอบการพิจารณาโดยเริ่ม ตั้งแต่ การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วๆ ไป ภาวะเศรษฐกิจโลก ภาวะอุตสาหกรรม ภาวะบริษัท ภาวะการเมือง และภาวะเวគส์ตั่อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องว่าเอื้ออำนวย与否ต่อการลงทุนหรือไม่ หลังจากนั้น

ก็จะทำการวิเคราะห์ต่อไปว่า ถ้าอย่างจะลงทุนควรจะลงทุนในอุตสาหกรรมอะไร อุตสาหกรรมอะไรบ้างที่ได้รับผลดีจากการเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง เมื่อเราเลือกอุตสาหกรรมได้แล้ว ขั้นต่อไป ก็จะทำการวิเคราะห์ดึงแต่ละบริษัท เพื่อที่จะเลือกว่าในอุตสาหกรรมนั้นมีบริษัทไหนดีที่สุด โดย คำนึงถึงผลกำไรของกิจการ ความเดียวดาย เงินปันผลจ่าย บุคลากรของสินทรัพย์ที่กิจการมีและทีมผู้ บริหารของบริษัทนั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินค่าหลักทรัพย์ (บัญรักษ์ สกุลสถาพร 2535 : 41 - 42)

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

- 2.1 การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ
- 2.2 การวิเคราะห์ภาวะทางการเมือง
- 2.3 การวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม
- 2.4 การวิเคราะห์ภาวะบริษัท

2.1 การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ

นักลงทุนต้องทราบว่าภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันกำลังก้าวไปในทิศทางใดและอะไร บ้างที่ส่งผลกระทบต่อภาวะการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ ตลอดจนการคาดการณ์แนวโน้มที่จะเป็นไปใน อนาคต ซึ่งนอกจากนักลงทุนยังจะต้องมองให้ออกว่าอุตสาหกรรม ได้มีแนวโน้มที่ดีในสภาพ เศรษฐกิจเช่นนี้แล้ว ยังต้องคำนึงโอกาสและความเป็นไปได้ของอุตสาหกรรมนั้น ๆ อีกด้วยเนื่อง จากระบบทุนเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มีการเชื่อมโยง และติดต่อกับโลกภายนอก พึงอาจเรียก ว่าระบบเศรษฐกิจแบบเปิด ดังนั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ การศึกษาภาวะเศรษฐกิจโลก หรือ ประเทศที่ เป็นผู้นำเศรษฐกิจโลก เช่น กลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศ G - 7 อันได้แก่ ญี่ปุ่น เยอ รมณี และสาธารณรัฐอเมริกา เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลกระทบถึงประเทศไทยอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยง ได้ (ยุทธวิธีเล่นหุ้นที่พื้นฐาน , 2535 : 42) สำหรับประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด และเป็น ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมกล่าวคือเป็นระบบเศรษฐกิจที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถดำเนิน ธุรกิจได้ ๆ ก็ได้ที่ไม่ผิดกฎหมายและขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับของบ้านเมือง นอกจากนั้นยังเปิด โอกาสให้มีการติดต่อกับต่างประเทศทั้งด้านการค้า และการเงิน เช่น การสั่งสินค้าเข้าและสินค้า ออกไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในด้านการเงินได้มีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศทั้งในภาครัฐบาล และเอกชนเพื่อนำมาพัฒนาประเทศ และเพิ่มการลงทุนในภาคเอกชน ดังนั้น ผู้ลงทุนควรพิจารณา ภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อศึกษาผลประกอบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและเป็นผล ต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน

การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ ผู้ดูแลทุนมักเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอย่างกว้าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อดูว่าภาวะเศรษฐกิจนี้ทิศทางใดกำลังเจริญรุ่งเรือง หรือ กำลังลดคล้อยลงจะไร้บังคับที่จะเป็นผลกระทบสำคัญต่อสภาพการณ์ในปัจจุบัน เมื่อผู้ดูแลทุนได้พยากรณ์ทิศทาง หรือแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจแล้วผู้ดูแลทุนควรประเมินการถึงระยะเวลาของแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจที่กำลังจะเป็นจะเป็นไปได้นานเพียงใด เพื่อพิจารณาว่าสมควรจะลงทุนในหลักทรัพย์หรือไม่ ถ้าจะลงทุนควรลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใด เช่น ถ้าผู้ดูแลทุนประเมินผล การว่าภาวะเศรษฐกิจจะดีขึ้นเรื่อย ๆ และก้าวเข้าสู่สภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรือง ผู้ดูแลทุนก็ควรลงทุนในหลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักทรัพย์ระยะยาว เพราะเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเงินปันผล และกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ แต่ถ้าผู้ดูแลทุนประเมินการว่าภาวะเศรษฐกิจจะลดคล้อยลงทุนก็ไม่สมควรจะลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาว แต่ควรนำเงินไปลงทุนในลักษณะอื่นที่ดีกว่า โดยเฉพาะการลงทุนระยะสั้นๆ และเมื่อภาวะเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวดีขึ้น จึงกลับมาลงทุนในหลักทรัพย์ต่อไป

หลังจากวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตตลอดจนประเมินการระยะเวลาของแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจแล้วขึ้นต่อไปผู้ดูแลทุนจะต้องศึกษาว่าอุตสาหกรรม หรือธุรกิจใดบังคับที่ได้รับประโยชน์จากการภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น เพื่อพิจารณาว่าเป็นอุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่น่าสนใจลงทุน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรมในขั้นต่อไป (นารถีญา ยนเปี่ยม, 2538 : 224 -225)

การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจะทำให้ทราบถึงผลกระทบที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์ และแนวโน้มของภาวะตลาดหลักทรัพย์ในอนาคต

2.1.1) **ภาวะเศรษฐกิจโลก การเปลี่ยนแปลงหรือแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงอันอาจเกิดขึ้นเพราะภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นนโยบายของประเทศต่างๆ ภาวะการเงิน เช่น นโยบายการค้าระหว่างประเทศ นโยบายการรวมกลุ่มของประเทศประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (EC) การประชุมการค้ารอบอุรุกวัย นโยบายทางการค้าของ GATT เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยค่าคงของเงินสกุลต่าง ๆ ที่มีการปรับค่าเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นต้น ราคาน้ำมัน ภาวะการว่างงาน ส่วนมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศทั้งสิ้น สิ่งที่ผู้ดูแลทุนจะสามารถทำได้ในขณะนี้คือการติดตาม และรวบรวมข่าวสารจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรือความเห็นของบรรคนักวิชาการต่างๆ (บุญรักย์ ศกุลสถาพร, 2535 : 42 - 43)**

2.1.2) ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ เพื่อคุณภาพภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทยในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต โดยศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์จากสถานะที่สำคัญ ๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ บริษัทเงินทุนอุดสาಹกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น (นารวิชัย ยนเนี่ยม , 2538 : 225 - 228)

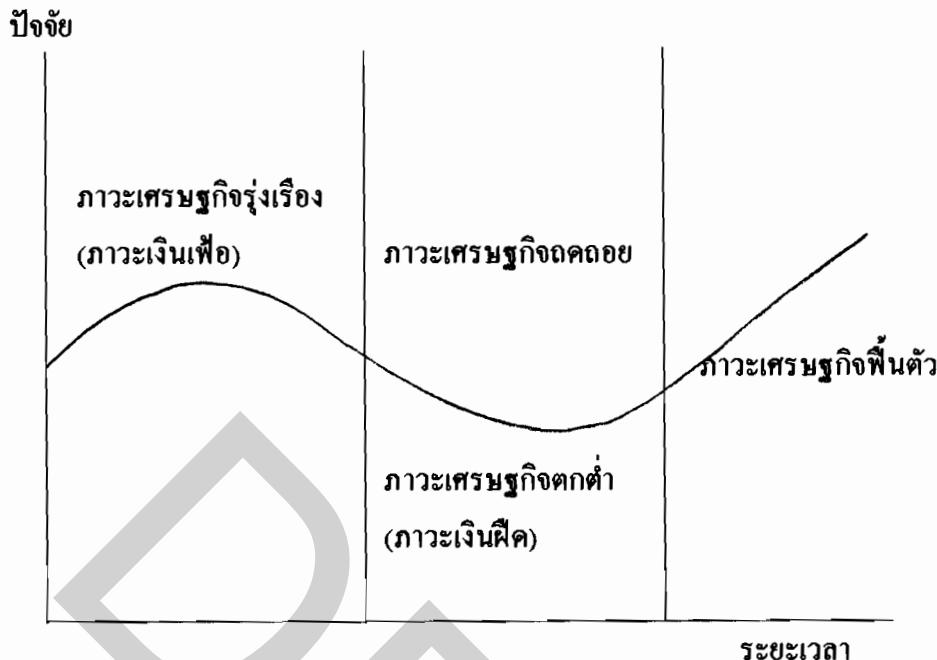
การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ มีวิธีการและเครื่องมือที่จะช่วยผู้ลงทุนในการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

- (1) วงจรภาวะทางเศรษฐกิจ (Economic Cycles)
- (2) นโยบายของรัฐบาลด้านการเงินและการคลัง (Monetary and Fiscal Policy)
- (3) นโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Policy)
- (4) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

(1) วงจรภาวะทางเศรษฐกิจ ผู้ลงทุนนอกจากจะศึกษาถึงภาวะเศรษฐกิจ และแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจ เพื่อคุ้นเคยกับผลกระทบต่อการขยายตัวธุรกิจแล้ว ผู้ลงทุนยังควรศึกษาถึงวงจรภาวะทางเศรษฐกิจอีกด้วย เพื่อให้เข้าใจถึงช่วงภาวะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน และจุดที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ลักษณะของภาวะทางเศรษฐกิจ แบ่งได้เป็น 4 ระยะคือ

- ระยะที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรือง (Prosperous)
- ระยะที่ 2 ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (Recession)
- ระยะที่ 3 ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (Depression)
- ระยะที่ 4 ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัว (Recovery)

รูปที่ 2 วงจรภาวะทางเศรษฐกิจ

จากรูป 2 สามารถอธิบายได้วังนี้ คือ

ระยะที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรือง เป็นระยะที่ประเทศชาติกำลังเจริญก้าวหน้า การผลิตขยายตัวสูงขึ้น มีการซื้องานเพิ่มขึ้น ทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น กิจกรรมธุรกิจมีผลกำไรสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนทำให้ความต้องการในสินค้าและบริการมีมากขึ้น ส่งผลให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้นอย่างมาก เนื่องจากมีอุปสงค์มากกว่าอุปทานให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าในช่วงภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองเป็นช่วงภาวะเงินเฟ้อ นั่นเอง

ระยะที่ 2 ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นระยะที่ประเทศอาจประสบปัญหาหรือวิกฤต การณ์ที่ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ผลกระทบลดลง ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพเท่านั้นที่อยู่รอดได้ ธุรกิจขนาดเด็กอาจต้องสัมภัยจากการไป การซื้องานลดลง ธุรกิจต่างๆ พยายามเบ่งชั้นกันตัดราคาเพื่อให้สินค้าขายได้ ยอดขายและกำไรของธุรกิจโดยทั่วไปลดลง แต่ถึงกระนั้นระดับราคาสินค้ายังคงสูงอยู่ เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้นทำให้บรรษัทฯ ไม่เห็นจะแก่การลงทุนเพิ่ม

ระยะที่ 3 ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัว เป็นระยะที่ธุรกิจต่างๆ มีการผลิตลดลงถึงเลิกการผลิตแล้วทำการซื้องานลดลง มีอัตราการว่างงานสูงขึ้นมาก ทำให้สินค้าที่ผลิตขึ้น

นาขายไม่ได้ถึง แม้ว่าระดับราคสินค้า โดยทั่วไปจะลดลงและมีการแข่งขันกันต่ำราคาก็ตามทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนมีรายได้ลดลงทำให้ยานาชซื้อคล่องในสภาวะการณ์เช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า อยู่ในช่วงภาวะเงินเฟ้อและอาจต่อเนื่องไปถึงภาวะเงินตึง คือเป็นภาวะการณ์ที่ปริมาณเงินทุนหมุนเวียนลดลงทำให้ธุรกิจมีความต้องการทุนสูงขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินสูงขึ้น จึงมีผลให้ช่วงระยะนี้การลงทุนลดลง

ระยะที่ 4 ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัว หลังจากที่เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำรัฐบาลจึงต้องพยายามหาทางแก้ไขปรับปรุงสภาพการณ์ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น โดยอาจนำนโยบายการเงิน และการคลังมาใช้ ทำให้ภาวะเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวประชาชนมีรายได้สูงขึ้น ความต้องการในสินค้า และบริการ จึงเพิ่มขึ้น ธุรกิจสามารถขายสินค้าได้มากขึ้น ทำให้ปริมาณสินค้าคงคลังลดลง และเริ่มมีการผลิตใหม่อีกครั้งหนึ่ง ธุรกิจเริ่มนีการจ้างงานใหม่ มีการขยายการผลิตเพิ่มขึ้นระดับราคสินค้า โดยทั่วไปเริ่มสูงขึ้น เนื่องจากอุปสงค์หรือความต้องการในสินค้ามีมากขึ้นสภาพการณ์นี้ อาจกล่าวได้ว่า เป็นช่วงภาวะเงินคลายตัว จากการศึกษาของภาวะทางเศรษฐกิจ จะช่วยให้ผู้ลงทุนพิจารณาแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น และผู้ลงทุนสามารถคาดคะเนได้ว่า ในภาวะเศรษฐกิจแบบใดควรลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใด เช่นในช่วงภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองซึ่งเป็นช่วงที่มักเกิดภาวะเงินเพื่อผู้ลงทุนควรลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวจะเหมาะสมที่สุด เพราะสามารถให้ผลตอบแทนสูงคุ้มค่ากับเงินลงทุนและ ยังป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากยานาชซื้อของเงินคล่อง อันเนื่องจากภาวะเงินเพื่ออีกด้วยและเมื่อภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงรุ่งเรืองระยะหนึ่งแล้วก็มีแนวโน้มว่าภาวะเศรษฐกิจจะต้องเริ่มเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจด้อยในช่วงนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวลดลง โดยอาจหันมาลงทุนในระยะสั้น หรือระยะปานกลางจะเหมาะสมกว่า เช่น นำเงินมาฝากไว้กับสถาบันการเงินต่าง ๆ แทนการลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวโดย เนื่องจากในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและช่วงภาวะเงินตึง อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูงขึ้นเงินของผู้ลงทุนจะถูกนำไปลงทุนในรูปเงินฝากไว้ กับสถาบันการเงินมากขึ้น จึงส่งผลให้การลงทุนในหลักทรัพย์ลดต่ำลง เพราะการนำเงินไปลงทุนในรูปเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินนั้น จะมีความปลอดภัยสูงกว่าแต่เมื่อภาวะเศรษฐกิจเริ่มกระเตื้องขึ้น ธุรกิจมีการขยายตัวสูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยเริ่มลดลง ผู้ลงทุนควรหันมาสนใจการลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้น เพราะในช่วงนี้การลงทุนในหลักทรัพย์จะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินไว้ กับสถาบันการเงินในขณะที่ความเสี่ยงลดลง

(2) นโยบายของรัฐบาลด้านการเงินและการคลัง

รัฐบาลมีเครื่องมือสำคัญ ในการแก้ปัญหาภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ก็คือ นโยบาย

ทางค้านการเงิน และ การคลัง นโยบายทางค้านการเงินจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มหรือลดปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ การเพิ่มหรือลดอัตราดอกเบี้ย รวมถึงการเพิ่มหรือลดอัตราเงินสด สำรองตามกฎหมายของธนาคารพาณิชย์ ส่วนนโยบายค้านการคลัง จะเกี่ยวข้องกับรายรับรายจ่ายของรัฐบาล เช่นการจัดเก็บภาษีอากร การใช้จ่ายของรัฐบาล และการถือหุ้นเงินของรัฐบาล อย่างเช่น ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเกิดภาวะเงินฝืด รัฐบาลจะนำนโยบายทางค้านการเงินมาใช้เพื่อผ่อนคลายภาวะทางการเงินให้มีความคล่องตัวขึ้น มาตรการที่นำมาใช้คือการลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อส่งเสริมนบรรยายการในการลงทุน และการลดอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมายของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถให้สินเชื่อแก่ธุรกิจได้เพิ่มขึ้น การใช้นโยบายทางค้านการเงินแก้ไขภาวะเศรษฐกิจมักระบบทามท่าในธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์นอกจากนั้นรัฐบาลยังสามารถใช้นโยบายทางค้านการคลังในการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจได้เช่นเดียวกัน เช่น การปรับโครงสร้างภาษีอากร เพื่อลดภาระทางภาษีของธุรกิจและประชาชนให้น้อยลง ประชาชนก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น และช่วยกระตุ้นให้ธุรกิจมีการลงทุนเพิ่มขึ้น การได้ถอนพันธบัตรคืนจากประชาชน เพื่อให้ปริมาณเงินในมือประชาชนเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพื่อให้เงินไหลไปสู่มือธุรกิจและประชาชนเพิ่มขึ้น

ในทางตรงกันข้ามหากเศรษฐกิจชุ่งเริงอย่างมาก จนเกิดภาวะเงินเพื่อประชาชนเริ่มจับจ่ายใช้สอยอย่างทุ่มเทอย่างมากทำให้ระดับสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นอย่างมาก รัฐบาลก็จะนำนโยบายทางค้านการเงินและการคลังมาใช้แก้ไขปัญหาเช่นเดียวกัน โดยรัฐบาลจะหมายการที่จะลดปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ เช่น การขึ้นอัตราดอกเบี้ย การเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมายของธนาคารพาณิชย์ การจำกัดอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น การเพิ่มอัตราภาษีอากรและลดการใช้จ่ายของรัฐบาล เป็นต้น

ดังนั้นผู้ลงทุนควรติดตามและศึกษาดึงนโยบายของรัฐบาล เพราะนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลนำมาใช้จะมีส่วนอย่างมากในการส่งเสริม หรือเป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรม และธุรกิจที่ผู้ลงทุนสนใจ (นารวิทยา ยนเสี้ยม , 2538 : 228 - 229)

(3) นโยบายการค้าระหว่างประเทศ

นอกจากการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ และนโยบายของรัฐบาลแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ลงทุนจะต้องมีการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ และนโยบายทางการค้าของรัฐบาล โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย เพราะการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของประเทศเหล่านั้นย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเช่นกัน เนื่องจากประเทศไทยได้มีการติดต่อทางการค้ากับประเทศ

ต่างๆ ทั่วโลกดังนั้นมีอัตราเพิ่มหรือลดราคาก็ตามและบริการยุ่งระบบต่อปริมาณ การส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการของไทย

การกำหนดนโยบายการค้าระหว่างประเทศของรัฐบาล จึงเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ละประเทศต้องการขยายตลาดสินค้าและบริการออกสู่ ต่างประเทศ เพื่อให้ได้รับเงินตราต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทยให้มากที่สุด ซึ่งจะทำให้มีเงิน สำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น การที่ประเทศไทยมีการขาดดุลการค้ามาก ย่อมส่งผลให้ดุลการชำระ เงินขาดดุลตามไปด้วย นั่นคือประเทศไทยนั้นจะต้องสูญเสียเงินสำรองระหว่างประเทศ ผลที่ตามมาคือ คือค่าของเงินสกุลนั้นมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลอื่น ดังนั้น เพื่อรักษาเสถียรภาพทาง การเงินของประเทศไทย ประเทศไทยต่างๆ จึงพยายามนำมาตรการต่างๆ มาใช้เพื่อที่จะส่งสินค้าและบริการ ออกไปขายข้างต่างประเทศให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น การตั้งธนาคารเพื่อการนำเข้า และ ส่งออก เพื่อสนับสนุนเงินกู้ยืมคอกเบี้ยต่อให้แก่ธุรกิจส่งออก การลดอัตราภาษีศุลกากรสำหรับการ ส่งออกการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตสินค้าส่งออกโดยให้กู้ยืมคอกเบี้ยต่อ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็น เรื่องที่ผู้ลงทุนควรติดตามความเคลื่อนไหวอย่างใกล้ชิด (นารถิยา ยนเปี่ยม, 2538 : 229 - 230)

(4) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ย่อมมีความสัมพันธ์กับตลาดหลักทรัพย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ ได้ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรให้ความสนใจต่อเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของภาวะ เศรษฐกิจในอนาคตว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด (นารถิยา ยนเปี่ยม, 2538 : 230 - 232)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ คือสาเหตุต่างๆ ที่มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผลิตภัณฑ์ ประชาชัติรวม ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับใช้วัดภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจ ในช่วงเวลา 1 ปี เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

(4.1) **เครื่องชี้นำ (Leading Indicators)** เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่ภาวะเศรษฐกิจ จะเปลี่ยนแปลง

(4.2) **เครื่องชี้พร้อม (Coincident Indicators)** เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการ เปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ

(4.3) **เครื่องชี้ตาม (Lagging Indicators)** เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยน แปลงของภาวะเศรษฐกิจ

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่ผู้ลงทุนควรสนใจคือ เครื่องชี้นำเพาะเครื่องซึ่งจะเป็นตัวบอกทิศทางของการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ลงทุนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและ เตรียมแผนการลงทุนไว้ล่วงหน้า แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แม้ว่าเครื่องชี้นำจะให้ประโยชน์ ต่อผู้ลงทุนมากกว่าเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจทำให้ผู้ลงทุนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและ เตรียมแผนการลงทุนไว้ล่วงหน้า แต่ถึงอย่างไรก็ตามแม้ว่าเครื่องชี้นำจะให้ประโยชน์ต่อผู้ลงทุน มากกว่าเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอื่นๆ ผู้ลงทุนก็ควรให้ความสนใจเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอื่นๆด้วย โดยเฉพาะเครื่องชี้พร้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการลงทุนมากยิ่งขึ้น

2.2 การวิเคราะห์ภาวะทางการเมือง

เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมือง เพื่อดูทิศทาง ตัวแปรทางการเมือง และ แนวโน้มของรัฐบาลว่าจะมีผลต่อธุรกิจและตลาดหลักทรัพย์ในด้านใดสิ่งที่มีความสำคัญ ประการหนึ่งคือความมีเสถียรภาพของรัฐบาลการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้งอาจจะส่งผลกระทบ ถึงความต่อเนื่องของนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแก่ธุรกิจด้านต่างๆ ที่แตกต่างกันสิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบไปถึงอุตสาหกรรม และธุรกิจต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น นโยบาย ด้านการจัดเก็บภาษีอากร การตั้งกำหนดภาษีสำหรับสินค้าเข้าบ้านประเทศ การยกเว้นภาษีนำเข้า เครื่องจักรอุตสาหกรรมบ้านประเทศ การห้ามจัดตั้งธุรกิจที่จะแข่งขันกับธุรกิจที่รัฐบาลให้ความคุ้ม ครอง ฯลฯ ดังนั้น ผู้ลงทุนควรต้องศึกษาถึงแนวโน้มของรัฐบาลชุดใหม่ว่า จะมีการเปลี่ยน แปลงแนวโน้มของเศรษฐกิจอย่างไรหรือไม่ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหลักผู้ลงทุนก็สามารถ ศึกษาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมฉบับปัจจุบันที่ ประกาศใช้อยู่แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายหลักก็ต้องติดตามความเคลื่อนไหวของนโยบาย ที่รัฐบาลชุดใหม่จะแต่งตั้งให้ทราบเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจลงทุน (นารถิยา ขนเปี่ยม , 2538 : 223)

2.3 การวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม

เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ย่อมมีผลกระทบต่อธุรกิจ และอุตสาหกรรม ต่างๆ อย่างแน่นอน แต่ผลกระทบต่างๆจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ และอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องศึกษาถึงภาวะเศรษฐกิจและวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่ผู้ลงทุนสนใจเพื่อตัดสินใจเลือกอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบที่ค่อนข้างสูง และเป็นอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอนาคต และจึงคัดเลือกบริษัทที่จะลงทุนในขั้นต่อไป

อุตสาหกรรมแต่ละประเภท จะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจแต่ไม่ใช่ทุกอุตสาหกรรมจะเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะเดียวกัน บางอุตสาหกรรมจะผันแปรไปในทิศทางเดียวกับภาวะเศรษฐกิจ กล่าวคือถ้าภาวะเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรืองอุตสาหกรรมนั้นก็รุ่งเรืองด้วย แต่บางอุตสาหกรรมอาจผันแปรไปในทิศทางตรงกันข้ามกับภาวะเศรษฐกิจกล่าวคือ ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือถagnate อุตสาหกรรมนั้นมีแนวโน้มดีขึ้น สิ่งสำคัญที่ผู้ลงทุนควรให้ความสนใจก็คือพิจารณาว่าอุตสาหกรรมใดจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับภาวะเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมใดจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับภาวะเศรษฐกิจ ถูกทางในอนาคตของอุตสาหกรรมนั้นจะเป็นอย่างไร จะได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากรัฐบาลหรือไม่ ตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศเป็นอย่างไร

ในการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

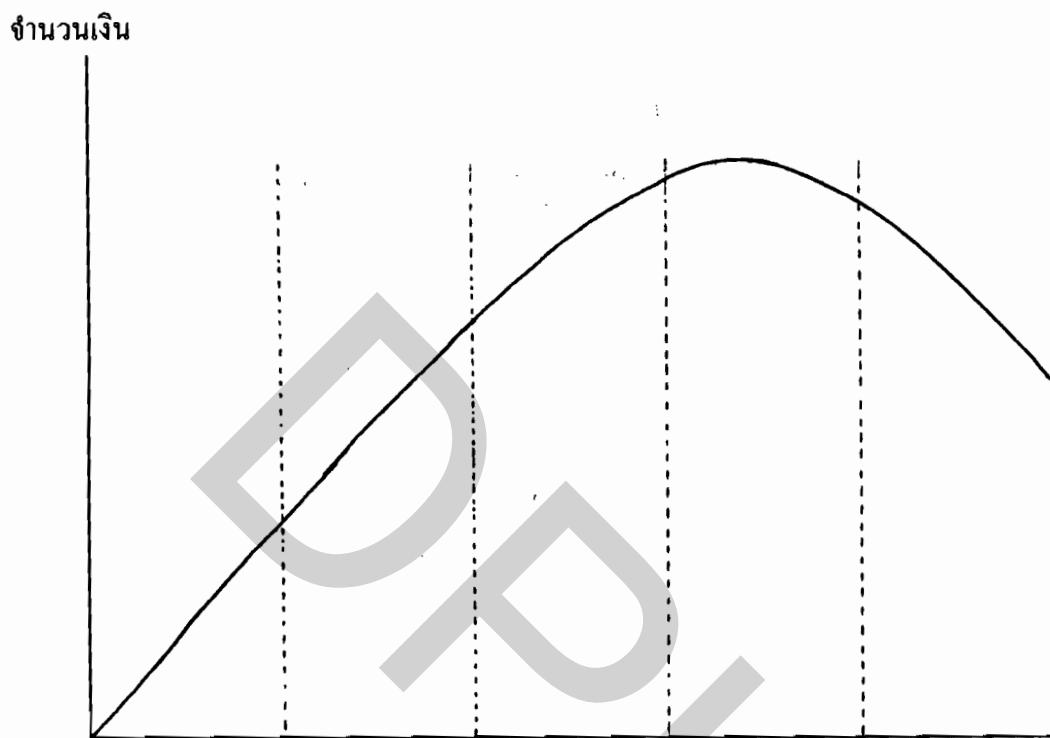
- (1) วงจรชีวิตอุตสาหกรรม
- (2) โครงสร้างของอุตสาหกรรม
- (3) ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน
- (4) กฎหมายของรัฐบาล
- (5) ปัจจัยอื่น ๆ

(1) วงจรชีวิตอุตสาหกรรม

เมื่อผู้ลงทุนได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และเลือกอุตสาหกรรมที่น่าสนใจแล้ว ผู้ลงทุนควรศึกษาว่าอุตสาหกรรมนั้น ๆ อยู่ในระยะใดของวงจรชีวิตอุตสาหกรรม (นารภิยา ยนเปี่ยม , 2538 : 232 - 236) เพราะวงจรชีวิตอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยผู้ลงทุนในการตัดสินใจว่า สมควรลงทุนในอุตสาหกรรมนั้น ๆ ในช่วงเวลาใดหรือไม่

วงจรชีวิตอุตสาหกรรม ก็คล้ายกับวงจรชีวิตของคน คือเริ่มจากแรกเกิดไปช่วงหนึ่ง ต่อจากนั้นก็เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจนถึงขั้นเติบโตเต็มที่และถึงขั้นถagnate ดังนั้นจึงควรพิจารณาว่า ในแต่ละขั้นของวงจรชีวิตอุตสาหกรรมมีลักษณะสำคัญอย่างไร วงจรชีวิตอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

รูปที่ 3 แสดงวงจรชีวิตอุตสาหกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเริ่มแรก ขั้นที่ 2 ขั้นขยายตัว ขั้นที่ 3 ขั้นเติบโตเติมที่ ขั้นที่ 4 ขั้นอิ่ม ระยะเวลา
อย่างรวดเร็ว ตัวหรือดุดอย

จากรูป 3 แกนตั้งแสดงถึงจำนวนเงิน ส่วนแกนนอนแสดงถึงระยะเวลา ในแต่ละขั้นตอนของชีวิตอยุตสาหกรรมจะมีความลากชันแตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นอุดสาหกรรมเริ่มแรก เป็นช่วงที่ธุรกิจใหม่ ๆ เริ่มเข้าสู่อุดสาหกรรม มีการแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าสู่ตลาด ถ้าสินค้าเป็นที่ต้องการของตลาด อุดสาหกรรมก็จะเจริญเติบโตต่อไป โดยมีอัตราอุดสาหกรรมจะจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ลงทุนขายหุ้นออกไป ซึ่งจะทำให้ราคาหลักทรัพย์ตกต่ำลง การขยายตัวสูง แต่ถ้าสินค้าไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ก็จะเลิกดำเนินกิจการไปเลย ในระยะนี้รายได้จะค่อยๆสูงขึ้น ส่วนกำไรในน้ำหนักทุนก่อนจะกว่าจะถึงระดับรายได้ที่จะมีกำไร และเมื่อถึงจุดนี้แล้ว กำไรจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเติบโตของอุดสาหกรรม ดังนั้นในระยะนี้จึงไม่มีการจ่ายเงินปันผล และยังถือว่าเป็นช่วงระยะเวลาที่มีความเสี่ยงสูงสำหรับนักลงทุน

ขั้นที่ 2 ขั้นอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงที่ยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมยังคงสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ความเสี่ยงจากความเสียหายลดน้อยลง อุตสาหกรรมเริ่มมีกำไรมาก แต่ในขณะเดียวกันก็มีการแข่งขันสูง ในช่วงนี้อุตสาหกรรมที่มีกำไรมากจะมีการขยายกิจการเพิ่มขึ้น ดังนั้นในระยะนี้จึงอาจไม่มีการจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสด แต่อาจมีการจ่ายหุ้นปันผลแทน เนื่องจากอุตสาหกรรมต้องใช้จ่ายเงินในการขยายกิจการอีกไป

ขั้นที่ 3 ขั้นอุตสาหกรรมเติบโตเต็มที่ เป็นช่วงที่ธุรกิจต่าง ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม เป็นกิจการขนาดใหญ่ มีส่วนครองตลาดคงที่ดังนั้นอุตสาหกรรมจึงเติบโตขึ้นอย่างช้าๆ ตลาดมีการแข่งขันค่อนข้างรุนแรง เมื่อจากมีคู่แข่งขันเข้ามาเป็นจำนวนมากขึ้น มีการตัดราคาสินค้าอันเป็นผลมาจากการแข่งขันที่รุนแรง แต่ถึงกระนั้นก็ตามธุรกิจต่าง ๆ จะนำเงินสดใช้หนี้สินที่ได้กู้เข้ามาในช่วงที่ธุรกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสด หรืออาจมีการแยกหุ้นราคาตลาดของลักษณะพิเศษในอุตสาหกรรมนี้ยังคงสูงขึ้น เพราะผู้ลงทุนอาจยังไม่รู้สึกว่าแนวโน้มความเจริญเริ่มลดลง

ขั้นที่ 4 ขั้นอุตสาหกรรมอิ่มตัวหรือลดลง เป็นช่วงที่ยอดขายเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยมาก จนในบางช่วงยอดขายคงที่หรือถึงขั้นลดลง อัตราความเจริญเติบโตลดลง กำไรลดลง ธุรกิจชั้นนำท่านนี้ที่สามารถอยู่ได้ บางธุรกิจก็ออกจากอุตสาหกรรมไปเพื่อไปลงทุนในธุรกิจอื่น ๆ เมื่อจากในอุตสาหกรรมเดิมนั้นสินค้าได้สักสามัญไปแล้ว ในช่วงนี้ธุรกิจที่ยังคงอยู่ในอุตสาหกรรม จะจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ลงทุนขายหุ้นออกไป ซึ่งจะทำให้ราคากลับตกต่ำลง อุตสาหกรรมจะจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ลงทุนขายหุ้นออกไปซึ่งจะทำให้ราคากลับตกต่ำลง

(2.) โครงสร้างของอุตสาหกรรม

การพิจารณาโครงสร้างของอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนสามารถพิจารณาองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (บุญรักษ์ สถาสถาพร, 2535 : 44)

(2.1) จำนวนธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนควรพิจารณาว่ามีธุรกิจอยู่ในอุตสาหกรรม นั้นจำนวนมากหรือน้อย เพื่อศูนย์อุตสาหกรรมนั้นมีลักษณะเป็นตลาดผูกขาด ก็จะแข่งขันกับผูกขาด ผู้ขายน้อยราย หรือตลาดแข่งขันอย่างเสรี เช่น อุตสาหกรรมที่มีลักษณะเป็นตลาดผูกขาด ได้แก่ กิจการสาธารณูปโภคอุตสาหกรรม ที่มีลักษณะกึ่งผูกขาด ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมผลิตถนนตarmac อุตสาหกรรมที่มีลักษณะผู้ขายน้อยราย ได้แก่ อุตสาหกรรม เครื่องจักร อุตสาหกรรมสุรา ฯลฯ ส่วนอุตสาหกรรมที่แข่งขันอย่างเสรี ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร

อุตสาหกรรมเสื้อผ้า ฯลฯ

(2.2) ขนาดของธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนต้องพิจารณาขนาดของธุรกิจ ว่าเป็นขนาดเล็ก ขนาดปานกลาง หรือขนาดใหญ่ เพื่อวิเคราะห์ความสามารถทางด้านการเงินธุรกิจ ที่มีขนาดใหญ่ก็มีรายได้มากกว่าธุรกิจขนาดเล็กดังนั้น จึงมักสามารถต่อยอดได้หากเกิดสถานการณ์เอวร้ายทางเศรษฐกิจเกิดขึ้น

(2.3) ส่วนครองตลาดของแต่ละธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม สิ่งสำคัญอีกประการ หนึ่งที่ผู้ลงทุนควรพิจารณา ก็คือ ส่วนครองตลาด ซึ่งจะบอกให้ทราบถึงปริมาณการขายและแนวโน้มในการขยายตลาดต่อไปในอนาคต

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน

อุปสงค์และอุปทานเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลกระทำต่อโครงสร้างระดับราคากองแต่ละอุตสาหกรรม และความสามารถในการผลิต การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ผู้ลงทุนควรศึกษาถึง (นารวิชยา ยนเปี้ยน , 2538 : 236 - 237)

(3.1) แนวโน้มของอุปสงค์ โดยพิจารณาถึงอุปนิสัยในการอุปโภคบริโภคของประชาชน เพื่อคุ้มครองความต้องการของตลาด

(3.2) กลุ่มเป้าหมายของธุรกิจ พิจารณาว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ซื้อสินค้า และการตัดสินใจซื้อสินค้าคำนึงถึง คุณภาพหรือราคาเป็นหลัก

(3.3) นโยบายการกำหนดราคา การกำหนดราคาจำเป็นต้องทราบถึงกลุ่มเป้าหมาย และแนวโน้มของอุปสงค์ก่อน แล้วจึงเปรียบเทียบต้นทุนของธุรกิจ

(3.4) ความแตกต่างของสินค้า โดยพิจารณาสินค้าและบริการของธุรกิจว่ามีความแตกต่างธุรกิจอื่น ๆ อย่างไรบ้าง ทั้งสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศและต่างประเทศ

(3.5) ความยากง่ายในการเข้าสู่อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบางอย่างต้องใช้เงินลงทุนสูง มีเทคนิคการผลิตที่ซับซ้อน และต้องใช้บุคลากรที่มีความชำนาญเป็นพิเศษอุตสาหกรรมในลักษณะเช่นนี้จะทำให้ธุรกิจต่าง ๆ เข้าสู่อุตสาหกรรมได้ยาก

(4) กฎหมายท่องรัฐบาล

การพิจารณาถึงนโยบายและข้อจำกัดต่างๆ ของรัฐบาลเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากนโยบายเหล่านี้จะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมโดยตรง เช่น การแก้ไขโครงสร้างภาษีอากร การยกเว้นภาษีบางประเภทสำหรับอุตสาหกรรม การตั้งกำแพงภาษีสำหรับสินค้านำเข้า การปรับอัตราดอกเบี้ย การยืดเวลาชำระภาษี และการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่อุตสาหกรรมที่ได้รับการ

ส่งเสริมการลงทุน (บุญรักษ์ สกุลสถาพร , 2535 : 45)

(5) ปัจจัยอื่น ๆ

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม นอกจากสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาดังได้ กล่าวมาแล้วข้างมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ดังนี้ (นารถยา ยนเปี่ยม , 2538 : 237 - 238)

(5.1) แหล่งวัสดุคุณภาพ ในอุตสาหกรรมการผลิตยอมต้องอาศัยแหล่งวัสดุคุณภาพเป็นสำคัญ ถ้าแหล่งวัสดุคุณภาพที่ป้อนให้กับอุตสาหกรรมมีจำนวนต่อรองสูง จะส่งผลถึงเสถียรภาพของราคา และปริมาณของวัสดุคุณภาพที่ใช้ คือแหล่งวัสดุคุณภาพอาจลดปริมาณการส่งวัสดุคุณภาพหรือขึ้นราคาวัสดุคุณภาพ ซึ่งจะกระทบกระเทือนไปถึงราคาสินค้า นอกจากนี้ยังต้องวิเคราะห์ว่าผู้ผลิตวัสดุคุณภาพมีความสามารถที่จะเข้ามายั่งขึ้นในอุตสาหกรรมมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะส่งผลถึงส่วนครองตลาดของอุตสาหกรรมนั้น

(5.2) ความนิยมทางสังคม ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดจะได้รับความนิยมทางสังคมแตกต่างกันไปตามยุคสมัย ผู้ลงทุนจึงต้องพิจารณาสินค้าที่ผลิตขึ้นมีความนิยมทางสังคมอย่างไร และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด เช่นในปัจจุบันประชาชนหันมานิยมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อระดับความนิยมทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป

โดยสรุปจะเห็นได้ว่าก่อนการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องวิเคราะห์ถึงภาวะเศรษฐกิจ ในขณะนั้นว่าสมควรที่จะลงทุนหรือไม่ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์อุตสาหกรรม เพื่อพิจารณาเลือกอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการวิเคราะห์นั้นแล้วจึงทำการวิเคราะห์บริษัทเพื่อตัดสินใจลงทุนต่อไป

2.4 การวิเคราะห์บริษัท

เมื่อผู้ลงทุนทำการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม และภาวะการเมืองแล้ว ต่อจากนั้นก็มาถึงขั้นการวิเคราะห์บริษัท ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ก่อนที่ผู้ลงทุนจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจใด การวิเคราะห์บริษัทจะเป็นการวิเคราะห์ในส่วนย่อยหรือเฉพาะเจาะจงแต่เพียงบริษัทซึ่งอยู่ในความสนใจของผู้ลงทุนเท่านั้น เนื่องจากในขั้นตอนของการวิเคราะห์อุตสาหกรรมได้มีการเลือกอุตสาหกรรมที่น่าสนใจไว้แล้ว

การวิเคราะห์บริษัทเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพื่อรับรอง

จากการเปลี่ยนแปลงของภาวะทางการเมือง ภาวะเศรษฐกิจและภาวะอุตสาหกรรมจะมีผลกระทบต่อธุรกิจต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกันแล้ว ยังมีปัจจัยภายในของธุรกิจที่มีผลกระทบต่อธุรกิจต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกันแล้ว ยังมีปัจจัยภายในของธุรกิจที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่แตกต่างกันอีกด้วย ผลกระทบจากปัจจัยภายนอกดังได้กล่าวแล้วนั้น เป็นสิ่งที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้เพียงแต่จะต้องปรับตัวรับสภาพการเปลี่ยนแปลงให้ดีที่สุด ส่วนปัจจัยภายในของธุรกิจเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้ เช่น การบริหารการเงิน การบริหารพนักงาน การจัดทำหน่วยสินค้าและบริการฯลฯ (เพชรี บุนทรพย์ , 2539 : 335 - 336)

ในการวิเคราะห์บริษัท เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ซึ่งผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์ได้ใน 2 ลักษณะคือ

- (1) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ
- (2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่สามารถคำนวณออกมากเป็นตัวเลข เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน แต่การวิเคราะห์เชิงคุณภาพสามารถบนอัตรากำลังสถานะของบริษัท แนวทางการดำเนินงานความสามารถในการแข่งขันและแนวโน้มในอนาคต การวิเคราะห์ในลักษณะนี้ได้แก่

1. คุณภาพผู้บริหาร บริษัทที่มีทีมงานบริหารที่มีความสามารถ และเป็นที่ยอมรับย่อมสามารถบริหารบริษัทให้มีความเจริญก้าวหน้าและสามารถพัฒนาอุปสรรคได้เป็นอย่างดี เครื่องซึ่งประสิทธิภาพของผู้บริหารอาจ สรุปได้ดังนี้ (บุญรักย์ ศักดิสถาน , 2535 : 45)

(1.1) แนวคิดของผู้บริหาร พิจารณาได้จากแนวคิดในเรื่องผลิตภัณฑ์ แนวคิดทางการตลาด ตลอดจนแนวทาง หรือแผนการดำเนินงานในอนาคตต่อไป สิ่งเหล่านี้พิจารณาได้จากข้อมูลข่าวสารที่ผู้บริหารนั้น ๆ ได้เปิดเผยออกมาก็ว่ากับผลิตภัณฑ์หรือเทคนิคใหม่ ๆ ที่บริษัทได้นำมาใช้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนให้เหนือกว่าคู่แข่ง

(1.2) วิธีการบริหารของผู้บริหาร มีลักษณะเป็นมืออาชีพมากน้อยเพียงใด หรือยังมีระบบการบริหารแบบเป็นครองครัวมีสไต์ การบริหารที่มีลักษณะกระหายอำนาจหรือไม่ มีการศึกษาหรือมีการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมต่างๆ อย่างครบถ้วนหรือมีเหตุผลมากน้อยเพียงใดก่อนที่ดำเนินโครงการต่างๆ นอกจากนั้นก็คงทุนยังต้องให้ความสนใจหน้าที่ต่างๆ ของบริหารอันได้แก่ การผลิต การตลาด การเงิน และการบริหารว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

(1.3) ความเอาใจใส่ของผู้บริหาร ซึ่งอาจพิจารณาจากผลสำเร็จที่บริษัทนั้น ๆ ได้

แหล่งวัตถุคินของตนเอง จะต้องพิจารณาว่าธุรกิจนี้ยังสามารถต่อรองกับแหล่งวัตถุคินมากน้อยเพียงใด

(3.3) **ลักษณะของผลิตภัณฑ์** ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจเป็นสินค้าประเภทที่จำเป็นต่อการครองชีพ หรือ เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย หากเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ ความต้องการสินค้าย่อมมีเสถียรภาพมากกว่า ซึ่งจะส่งผลถึงเสถียรภาพของกำไรด้วย หรือหากสินค้าของธุรกิจเป็นเพียงวัตถุคินที่ส่งให้กับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมอื่นเพื่อนำไปผลิตเป็นสินค้าต่อไปจะต้องพิจารณาว่ามีวัตถุคินนิดอื่นนำมาผลิตทดแทนได้หรือไม่ หรือผู้ผลิตสามารถเลือกซื้อวัตถุคินจากธุรกิจอื่นๆ ได้มากน้อยเพียงใด และมีสำเนาจึงในการต่อรองค่าน้ำค่าเพียงใด

(3.4) **นโยบายของธุรกิจทางด้านการตลาด และการเงิน** ผู้ลงทุนควรพิจารณาถึงนโยบายด้านต่าง ๆ ของธุรกิจเพื่อแบ่งขันกับธุรกิจอื่น ในด้านการตลาดควรศึกษาถึง การกระจายผลิตภัณฑ์ใหม่ เครื่องหมายการค้า การบรรจุหีบห่อ การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ การวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ในด้านการเงินจะต้องพิจารณาโครงสร้างทางการเงิน ว่ามีแหล่งเงินทุนมาจากไหนหรือส่วนของเจ้าของ ถ้าแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการนักลงทุน ย่อมจะมีความเสี่ยงและการถอนเงินมากกว่าธุรกิจที่มีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากการเจ้าของ

4. แผนพัฒนาในอนาคต

แผนงานในอนาคตเป็นสิ่งสำคัญของธุรกิจอย่างหนึ่ง ซึ่งจะบ่งชี้ถึงแนวทางและความอยู่รอดของธุรกิจในอนาคต สิ่งที่ควรพิจารณา ก็คือ (นารถิยา ยนเปี่ยม , 2538 : 243-244)

(4.1). **การควบกิจการในธุรกิจอื่น** ผู้ลงทุนควรพิจารณาว่าธุรกิจได้เข้าไปควบกิจการในธุรกิจอื่นหรือไม่ การเข้าไปควบกิจการอื่นอาจเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การที่ธุรกิจเข้าไปควบกิจการอื่นที่เป็นแหล่งวัตถุคิน จะทำให้ได้รับผลประโยชน์ในด้านผลกำไรเสถียรภาพของปริมาณและราคาวัตถุคิน เป็นต้น

(4.2) **การขยายสายผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ** ธุรกิจอาจมีแผนในการขยายสายผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เดิมเลยก็ได้ ถ้าธุรกิจเห็นว่าผลิตภัณฑ์เดิมนั้นกำลังจะถึงจุดอิ่มตัวหรือเพื่อขยายฐานผลิตภัณฑ์ของธุรกิจออกไปให้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อนาคหลวงของธุรกิจ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ก็คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถคำนวณออกมาเป็นตัวเลข และสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้มาเปรียบเทียบเพื่อแสดงฐานะของบริษัทข้อมูลเชิงปริมาณที่สำคัญ ก็

คือ งบการเงินของบริษัท ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบแสดงที่มานะจะใช้ไปของเงินทุน เป็นต้น การวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้ นอกรากจะต้องวิเคราะห์แนวโน้มจากคิดของบริษัทแล้ว ยัง ต้องวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆในอุตสาหกรรมเดียวกันอีกด้วย ดังนั้นจึงต้องใช้ข้อมูล ทางการเงินของบริษัทอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนั้น ผลการ การวิเคราะห์เชิงปริมาณจะทำให้ผู้ลงทุนทราบถึง (เพชรี บุญทรัพย์ , 2539 : 335)

1. ฐานะทางการเงินของธุรกิจ
2. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
3. ความสามารถในการหากำไร

การวิเคราะห์เชิงปริมาณสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์งบการเงินดังต่อไปนี้ (นารถิยา ยน เปี่ยม , 2538 : 244-265)

1. การวิเคราะห์แนวโน้ม
2. การวิเคราะห์ในรูปอัตรา率อยละของยอดรวม
3. การวิเคราะห์อัตรารส่วน

การวิเคราะห์แนวโน้ม

เป็นการวิเคราะห์เพื่อถูกการเปลี่ยนแปลงรายการต่าง ๆ ในงบการเงินตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการวิเคราะห์ในแนวราบ (Horizontal Analysis) วิธีการวิเคราะห์ กระทำได้ โดยนำรายการเดียวกันในงบการเงินมาเปรียบเทียบกันหลาย ๆ ปี เพื่อคูณแนวการเปลี่ยนแปลง โดยกำหนดให้ปีใดปีหนึ่งเป็นปีฐาน และกำหนดให้ค่าของปีฐานเท่ากับ 100 แล้วนำ รายการแต่ละรายการในงบการเงินแต่ละปีมาคิดเทียบเป็น อัตรา率อยละกับปีฐานผลลัพธ์ที่คำนวณ ได้จะทำให้ผู้ลงทุนทราบว่ารายการแต่ละรายการในงบการเงินเปลี่ยนแปลงไปในอัตราเท่าใด สิ่ง สำคัญในการวิเคราะห์คือ การเลือกปีฐานซึ่งควรเป็นปีที่ธุรกิจนี้การดำเนินงานและภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นปกติ จะทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ถูกต้องและเหมาะสม

การวิเคราะห์ในรูปอัตรา率อยละของยอดรวม

การวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงินของกิจการในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อถูกสังสั�ส่วน ของรายการต่าง ๆ ในงบดุลและงบกำไรขาดทุน หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการวิเคราะห์ในแนว ตั้ง (Vertical Analysis) วิธีการวิเคราะห์จะนำรายการต่าง ๆ ในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมา เปรียบเทียบเป็นอัตรา率อยละของยอดรวม โดยกำหนดให้ยอดรวมในงบดุลและงบกำไรขาดทุนนี้

ค่าเท่ากับ 100 แล้วจึงนำไปแต่ละรายการในงบดุล และงบกำไรขาดทุนมาคิดเทียบเป็นอัตราอัตรายละของยอดรวม การวิเคราะห์ในลักษณะนี้ควรทำการเปรียบเทียบกันหลาย ๆ ปี เพื่อคุณลักษณะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ

การวิเคราะห์อัตราส่วน

เป็นการวิเคราะห์ฐานะการเงินของธุรกิจ เพื่อคุณลักษณะความสามารถและผลการดำเนินงาน วิธีการวิเคราะห์จะทำได้โดยเอารายการตั้งแต่ 2 รายการขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน ผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) เปรียบเทียบอัตราส่วนที่คำนวณได้ในปัจจุบันกับอัตราส่วนในอดีตที่ผ่านมาของกิจการนั้น ๆ เช่น (Time - Series Analysis)

(2) เปรียบเทียบอัตราส่วนที่คำนวณได้ในปัจจุบันกับอัตราส่วนของกิจการอื่น ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน และในช่วงเวลาเดียวกัน (Cross Section Analysis)

ในการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วน สามารถวิเคราะห์ได้ 5 ลักษณะ คือ

1. อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
2. อัตราส่วนวัดความสามารถในการดำเนินงาน (Activity Ratios)
3. อัตราส่วนวัดภาระผูกพันทางการเงิน (Leverage Ratios)
4. อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)
5. อัตราส่วนทางการเงินต่อหุ้น (Per Share Financial Ratios)

โดยสรุปการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ที่สามารถคำนวณออกมาเป็นตัวเลขและสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้มาเปรียบเทียบ เพื่อแสดงฐานะทางการเงิน และประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท การวิเคราะห์เชิงปริมาณจะใช้ข้อมูลจากการเงินของกิจการ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ 3 ลักษณะ คือ (1) การวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อคุณลักษณะการเปลี่ยนแปลงรายการต่างๆ ในงบการเงินตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นการวิเคราะห์ในแนวราบ (2) การวิเคราะห์ในรูปอัตราอัตรายละของยอดรวม เพื่อคุณลักษณะการเงินของกิจการ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และ (3) การวิเคราะห์อัตราส่วน เป็นการนำเอารายการในงบการเงินมาเปรียบเทียบ เพื่อคุณลักษณะการคล่องตัวของความสามารถในการดำเนินการ โครงสร้างทางการเงิน และความสามารถในการทำกำไรนอกจากนั้น ยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินต่อหุ้น เพื่อช่วยให้เห็นถึงภาพพจน์ของกิจการ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอีกด้วย

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษาถึงจิตวิทยาของนักลงทุนในตลาดหุ้น โดยแสดงออกมาในรูปกราฟ ซึ่งประกอบด้วยราคา เวลาและปริมาณการซื้อขายในอดีต เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการอธิบายพฤติกรรมของนักลงทุนในตลาด ณ เวลาใด เวลาหนึ่ง ทำให้สามารถทำนายแนวโน้มของอนาคตได้

การวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค คือ การศึกษาหรือวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของตลาด หรือของหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง โดยใช้ข้อมูลหลักที่อาจจะถือเป็น “ตัวแทน” ของตลาด

ข้อมูลหลักนี้คือ ราคา ปริมาณการซื้อขาย และเวลาซึ่งข้อมูลทั้ง 3 นี้จะถูกจับบันทึกไว้ในรูปแบบของแผนภูมิ (นาทีต่อ วินาที , 2536)

1. ราคา คือ สิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของผู้ลงทุนที่มีต่อหุ้นใดหุ้นหนึ่ง ณ เวลาใด เวลาหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นระดับราคาที่แสดงถึงข้อมูลที่แท้จริงของบริษัทที่เป็นเจ้าของหุ้นนั้น ๆ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ราคาหุ้นคือเครื่องวัดความรู้สึกของผู้ลงทุนที่ประเมินมูลค่าของบริษัทนั้นว่าเป็นอย่างไร และตัดสินใจที่จะทำเงิน ไรกับมูลค่าที่ประเมินนั้น

จากความรู้สึก และอารมณ์ของผู้ลงทุนนี้เอง ที่ทำให้ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา เช่น ถ้าผู้ลงทุนมีความรู้สึกในแง่ดี ก็จะซื้อหุ้นโดยไม่คำนึงว่าราคาหุ้นจะสูงเพียงใด แต่ในทางกลับกัน ถ้าผู้ลงทุนเกิดความรู้สึกในแง่ลบ ก็จะขายหุ้นทิ้ง โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าที่แท้จริงของราคาหุ้น

ราคาหุ้นที่สูงหรือต่ำจะขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ลงทุนในขณะใดขณะหนึ่งที่เกิดความรู้สึกดีมากจนเกินเลย หรือเลวร้ายจนผิดปกติ โดยที่ปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่เป็นเจ้าของหุ้นนั้นอาจจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงเลยก็ตาม

2. ปริมาณการซื้อขาย จะสะท้อนถึงความรุนแรงของทัศนคติของผู้ลงทุนว่าในเวลานั้น มีมากหรือน้อยเพียงใดตัวอย่างเช่น ถ้าราคาหุ้นเพิ่มขึ้นแต่厥เมามาก ก็จะซื้อ ความกระตือรือร้นของผู้ลงทุนที่จะเข้ามาร่วมทำการซื้อขายในเวลานั้นยังมีไม่มากเพียงพอ เมื่อเทียบกับหุ้นที่มีราคาสูงอยู่ด้วยกันสูง อันแสดงว่าความกระตือรือร้นของผู้ลงทุนมีมากซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้ราคาหุ้นสูงขึ้นต่อไปได้

3. เวลา เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้วัด “วงจร” การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของผู้ลงทุนที่จะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีลักษณะ “ขาเพาะ” ในแต่ละวงจร วงจรหนึ่งอาจกินระยะเวลา และวงจรหนึ่งอาจจะเป็นช่วงสั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้ลงทุนในเวลานั้นที่ “แก่วง” ไปมาระหว่างความหวังเชื่อมั่น กับความพิคห์หวังขาดความเชื่อมั่น หรือจากความรู้สึกในเมือง (Bullish) กับความรู้สึกในแบร์รีย์ (Bearish) และระยะเวลาจะเป็นตัวกำหนดระดับราคาที่จะเกิดขึ้นต่อไป กล่าวคือยิ่งใช้ระยะเวลานานเท่าไร การเปลี่ยนแปลงระดับราคาย่อมจะมากขึ้นเท่านั้น

เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวทางในการศึกษาอย่างสมบูรณ์เหมาะสมผู้ศึกษาได้สำรวจแนวคิดทฤษฎี วารสารทางวิชาการ และผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทางด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ทางเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักทรัพย์ช้าต่างประเทศและนักวิชาการไทยซึ่งได้เสนอแนวคิดที่สามารถช่วยให้เข้าใจถึงวิธีการลงทุนอย่างมีหลักการ และเหตุผลในแต่ละสถานการณ์โดยลำดับต่อไปนี้

1. Dow's Theory(เรียร ชั่งศรีเจริญ ,2535 : 50-65) ได้นำเสนอทฤษฎีของ Charles H. Dow ผู้คิดค้นนิคาวโจนส์ ให้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค ทฤษฎีค่าวร์ จะเป็นการวิเคราะห์ทางเทคนิคโดยการใช้แนวโน้ม (Trend) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะคือ

1. แนวโน้มใหญ่ หรือแนวโน้มระยะยาว (Primary or major trend) ใช้เวลามากกว่า 1 ปี ขึ้นไป

2. แนวโน้มรอง หรือแนวโน้มระยะกลาง (Secondary or intermediate trend) ใช้เวลาประมาณ 3 สัปดาห์ ถึง 3 เดือน

3. แนวโน้มย่อย หรือแนวโน้มระยะสั้น (Minor or near - term trend) เป็นการเคลื่อนไหวของหุ้นในระยะสั้น ใช้เวลาไม่เกิน 3 สัปดาห์ นอกเหนือนี้ยังมีการพัฒนาเครื่องมือข้อมูลใหม่ ๆ อีกมากมาย เช่น รูปแบบของราคา (Price Pattern) รูปแบบของแนวโน้มที่คล้ายกับร่องรอยคลื่น เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average) แผนภูมิสัญญาณ (Point and Figure) คัชน์กำลังสัมพันธ์ (Relative Strength Indication : RSI) เป็นต้น

วัดถูประสงค์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิค คือ การหาราคาที่เหมาะสมในการซื้อขายหุ้นในจังหวะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งนักลงทุนจะต้องยึดหลัก 3 ประการ คือ

(1.) Market Action Discounts Every Thing ตลาดหุ้นจะรับรู้ทุกปัจจัย คือ ราคาหุ้นได้สะท้อนปัจจัยพื้นฐานทุกด้าน เช่น ถ้ากำไรต่อหุ้นเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจและการเมืองดี อยู่สังค์ของนักลงทุนในหุ้นมีมาก ส่งผลให้ราคาหุ้นสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าปัจจัยดังกล่าวไม่ดี

ผลคือ ราคาหุ้นต่ำลง เพราะอุปทานมากกว่าอุปสงค์

(2.) Price Move in Trend ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวเป็นระบบ และมีรูปแบบสามารถคาดการณ์แนวโน้มได้ หมายถึง กราฟของราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไป สะท้อนถึงราคainอนาคต ที่สามารถคาดคะเนแนวโน้ม เพื่อที่นักลงทุนสามารถตัดสินใจซื้อขายหุ้น โดยจะได้รับประโยชน์สูง

(3.) History Repeats Itself ประวัติศาสตร์มักซ้ำรอยเดิม คือการใช้หลักพิเศษศาสตร์สถิติ มากวิเคราะห์ทุกกรรมของนักลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งมีจำนวนหลาย ๆ แสนคน หรือใช้จิตวิทยามวลชน เช่น บุคคลที่เป็นนักลงทุนคนหนึ่ง ซึ่งมีอุปนิสัยที่จะซื้อขายหุ้นเป็นประจำซ้ำๆ แบบเดิม

ผลของการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ให้ทราบถึง (1) สัญญาณให้ซื้อเข้า (Buy Signal) (2) สัญญาณให้ขายออก (Sell signal) และ (3) หุ้นกำลังปรับฐาน (Sideways) คือ หุ้นจะมีราคากำลงในช่วงแคบๆ (Sideways - up หรือ Sideways - Down)

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิค จะช่วยให้นักลงทุนไทยรายย่อยที่ใช้เงินทุนที่มีอยู่อย่างจำกัด สามารถซื้อขายหุ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมชาย ภคภาณวัฒน์ (2535 : 17) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าวิเคราะห์ทางเทคนิคริวิววิเคราะห์หลักทรัพย์ควบคู่กับการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เพื่อให้ได้ผลต่อการลงทุนเดิมที่ โดยนักลงทุนต้องคิดตามการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล และพัฒนาข้อมูลทางเทคนิคอยู่ตลอดเวลา

การวิเคราะห์ทางเทคนิคจึงเป็นการวิเคราะห์จิตวิทยา เช่น วิเคราะห์ว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ มีแนวต้านที่จุดใดจุดหนึ่งก็แสดงว่า ความรู้สึกของนักลงทุนพิจารณาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง ซึ่งดัชนีตลาดหลักทรัพย์จะถูกด้านเท่ากับจิตวิทยาของนักลงทุนมองภาพพจน์ เศรษฐกิจคึกคัก

3. นاتศรี วิมลเฉลza (2537 : 17) ได้เสนอแนวคิดว่าวิเคราะห์ทางเทคนิค คือ เครื่องมือช่วยตัดความเสี่ยงในภาวะที่มีการเก็บกำไรสูง การวิเคราะห์จะชี้วัดในจุดหนึ่งว่า ราคาหุ้นนั้นเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นมากเกินไป และเมื่อหุ้นปรับราคางวดแรกหนึ่งก็จะชี้ว่ามีการขายกันมากผิดปกติควรพิจารณาซื้อ ไว้ นับถือได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

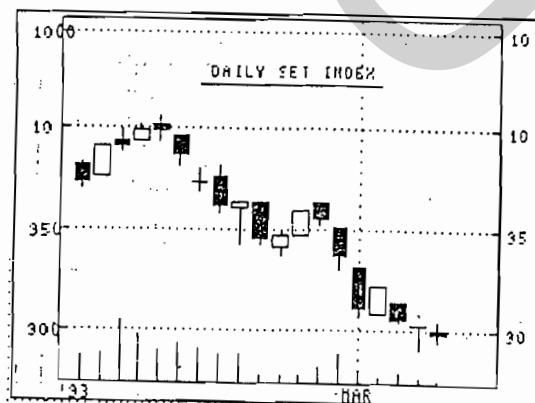
4. ชัยพัฒน์ สหัสสกุล (2537 : 17-26) เสนอแนวคิดว่าวิเคราะห์ทางเทคนิค คือ การใช้ราคา หรือตัวเลขที่เกิดขึ้นในอดีตมาคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการวิเคราะห์จิตวิทยาของกลุ่มคนพิจารณา อุปสงค์ และ อุปทาน ที่เกิดขึ้นมากແส่วน และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มากำหนดทิศทางเพื่อเสนอแนะต่อนักลงทุน ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

5. มาริย ท่าราณ (2535 : 26) ให้แนวคิดค้านหลักวิเคราะห์ทางเทคนิค และ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มีความแตกต่างกันแต่วิธีการทั้งสองมาจบทรงๆดูเดียวกัน คือ หลักทรัพย์นั้น ๆ นักลงทุนจะซื้อหรือขาย การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจะพยายามศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อราคา ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อราคา แต่การวิเคราะห์ทางเทคนิคพิจารณาด้านเดียวคือ ผลสุดท้าย หรือราคาที่เกิดขึ้นมาแล้ว ซึ่งมีประโยชน์ต่อนักลงทุนรายย่อยโดยการขอคำแนะนำจากไบรท์เกอร์ในด้านข้อมูลเพื่อพิจารณาลงทุน

วิธีวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค

การวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคปัจจุบันมีอยู่มากมายแต่ที่นักลงทุนนิยมใช้มี ๕ วิธีดังนี้

1. แผนภูมิเคนเดลสติก (Candlesticks) เป็นการวิเคราะห์หุ้นตามแบบญี่ปุ่น โดย คุณภาพสัมพันธ์ระหว่างราค้าปิดกับราค้าเปิด และความสัมพันธ์ระหว่างราคาวันนี้กับราคาวันก่อน รูปแบบของราคามีลักษณะเหมือนแท่งเทียน จึงได้เรียกชื่อแผนภูมนี้ว่า แผนภูมิ Candlestick ตัวแท่งเทียนหรือ Body เกิดจากการลากเส้นเชื่อมระหว่างราค้าปิดกับราค้าเปิดใส่เทียนหรือ Shadow ก็คือราคาน้ำหนักและต่ำสุดที่เกิดขึ้นในวันนั้น แท่งเทียนสีขาวซึ่งมีมากแท่งเทียนสีดำซึ่งมีน้อยมาก (ศูนย์ตัวย่าง)

ภาพที่ 5 ตัวอย่างแผนภูมิแบบเคนเดลสติก

2. เครื่องมือ MACD เป็นเครื่องมือที่ใช้คุณจยะสั้น - ปานกลาง (4 - 6 อาทิตย์) ของหุ้นโดยใช้ความแตกต่างระหว่างเส้นค่าเฉลี่ยระยะสั้นกับระยะยาวตามกฎในการอ่านดังนี้

สัญญาณชี้อีกเส้น MACD (เส้นทึบ) ตัดกับเส้น Signal Line (เส้นประ) ขึ้นไป สัญญาณขาย เส้น MACD (เส้นทึบ) ตัดกับเส้น Signal Line (เส้นประ) ลงมา สัญญาณสนับสนุน ในการพิทีเส้น MACD กับเส้น Signal Line ตัดเส้น Zero Line ขึ้นไปเป็นสัญญาณยืนยันการสูงขึ้นของราคาหุ้น (Bullish)

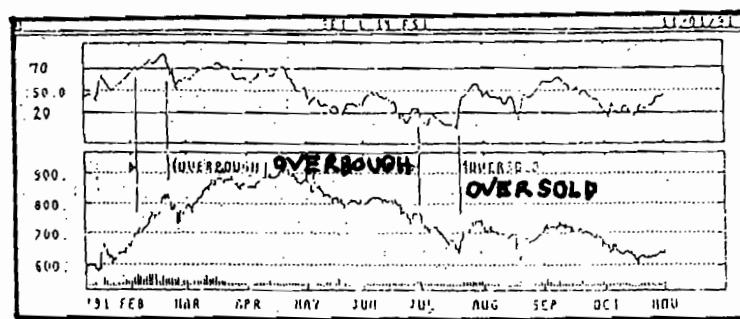
ในทางกลับกันถ้าเส้น MACD กับเส้น Signal Line ตัดเส้น Zero Line ลงมาเป็น สัญญาณยืนยันว่าภาวะหุ้นจะซบเชา (Bearish)

ข้อสังเกต MACD จะใช้ได้ดีกับหุ้นที่มีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วและอยู่ในช่วงกว้างๆ

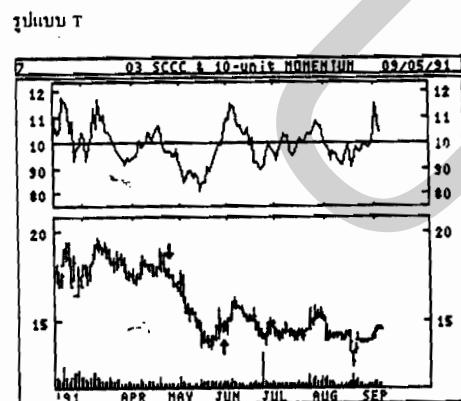
ภาพที่ 6 ตัวอย่างแผนภูมิค่าเฉลี่ยระยะสั้น 12 วัน และ 25 วัน

3. เครื่องมือ 14 RSI เป็นเครื่องมือระยะสั้นที่นำมาใช้วัดการแกว่งตัวของราคาหุ้น สำหรับการลงทุนในช่วงสั้น เพื่อคุณวะการซื้อมากเกินไป (Overbought) หรือขายมากเกินไป (Oversold) โดยใช้ระดับหนึ่ง 70 % บอกภาวะ Overbought และระดับต่ำกว่า 30 % บอกภาวะ Oversold และนอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้เป็นสัญญาณเดือนว่าแนวโน้มของราคาหุ้น ที่กำลังมี ทิศทางขึ้น หรือลงนั้นจะมีกำลังไกส์จะอ่อนตัวลง โดยสัญญาณเดือนนี้ จะแสดงออกมาใน

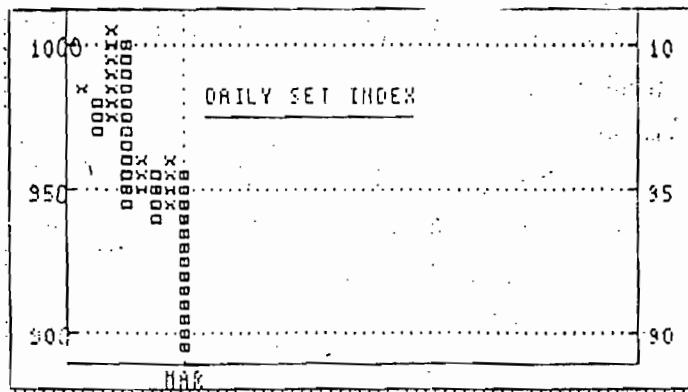
ภาพที่ 7 ตัวอย่างเปรียบเทียบ 14 RSI กับดัชนีตลาดหุ้นไทย

4. MOMENTUM เป็นเครื่องมือทางเทคนิคที่มีประโยชน์ตัวหนึ่ง ได้มาจากการคำนวณการเปลี่ยนแปลงของราคากลางๆ ของช่วงเวลา x วัน (โดยมากใช้ 10 วัน) โดยสรุปเก็คิอ แสดงการเปลี่ยนแปลงของราคากลางๆ เป็น Ratio ซึ่ง Momentum สูงขึ้นที่จะทดสอบว่า มีภาวะคนซื้อมากเกินไป (Overbought) หรือซื้อมากเกินไปแล้ว Momentum ที่พุ่งขึ้นก็จะชลอตัวลง ตรงกันข้ามเมื่อราคากลางๆ ลดต่ำลง Momentum จะลดต่ำลงไปด้วยจนถึงจุดที่ Momentum เริ่มกลับตัวขึ้น แสดงว่า ระดับนั้นมีคนขายมากเกินไป (Oversold) และเริ่มซื้อกลับ

ภาพที่ 8 ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิคแบบ Momentum

5. แผนภูมิแบบสัญลักษณ์ (Point and Figure Charts) เป็นแผนภูมิที่มีการจดบันทึก กล่าวคือไม่ได้ให้ความสำคัญกับเวลาและปริมาณซื้อขาย แต่ให้สำคัญกับราคามากเป็นพิเศษ และจะจดบันทึกหากราคาเกิดการเปลี่ยนแปลงมากอย่างมีนัยสำคัญ โดยทั่วไปจะใช้การเปลี่ยนแปลง 3 ช่วงราคานี้เป็นเกณฑ์ ในการจดบันทึกจะใช้ x เป็นสัญลักษณ์ว่า ราคากำลังสูงขึ้นและ 0 เป็นสัญลักษณ์ว่า ราคากำลังต่ำลง

ภาพที่ 9 ตัวอย่างแผนภูมิแบบสัญลักษณ์

แนวคิดทฤษฎีทางการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์กับนักลงทุน

แนวทางการวิเคราะห์หลักทรัพย์ว่าด้วยทฤษฎีการวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีดังต่อไปนี้

4.1 ทฤษฎีตลาดที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Market) หรือที่เรียกว่าตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ (Perfect Market or Pure competition) ราคาหลักทรัพย์ไม่ว่า ณ เวลาใด เวลาหนึ่งเป็นตัวสะท้อนข้อมูลที่สำคัญที่สุดอย่างเต็มที่ (Securities Prices at anytime "fully reflect" all available information) ราคาหลักทรัพย์สามารถปรับตัวสูงขึ้น หรือลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อมีข้อมูลที่สำคัญใหม่ ตลาดประเภทนี้มีน้อยมากในโลกแห่งความเป็นจริง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับลักษณะของตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย

1. จำนวนผู้ซื้อและผู้ขายมีจำนวนมากจนกระตุ้นให้มีบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีอำนาจในการกำหนดราคาหลักทรัพย์ ราคาที่เกิดขึ้นจะเป็นราคาที่มีแนวโน้มเข้าสู่คุณภาพของตลาดหลักทรัพย์
2. ผู้ลงทุนแต่ละบุคคลมีพื้นฐานในการประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์เหมือนกัน ซึ่งกำหนดขึ้นจากความน่าจะเป็นของ อัตราผลตอบแทน
3. ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดหลักทรัพย์มีความรู้อย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับ ราคา และข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์นั้น
4. ผู้ลงทุนทุกคนจะเลือกการลงทุนที่ก่อให้เกิดอัตราผลประโยชน์สูงสุดกล่าวคือ ณ ระดับความเสี่ยงระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนต้องการลงทุน ณ ระดับที่ก่อให้เกิดอัตราผลตอบแทนสูงสุด หรือในทางตรงข้าม ณ ระดับอัตราผลตอบแทนระดับหนึ่ง ผู้ลงทุนจะทำการลงทุนเมื่อระดับความเสี่ยงต่ำสุด

นักทฤษฎีเหล่านี้ มีความเชื่อว่าราคainปัจจุบัน คือราคานักวิเคราะห์และนักลงทุนได้อาศัยข้อมูลทางราคา และการสืบเสาะ ศึกษาและวิเคราะห์ข่าวสารที่เปิดเผยต่อสาธารณะน หรือ แม้กระทั่งข้อมูลที่เป็นความลับเป็นที่รู้กันเพียงคนในวงจำกัดเท่านั้น ราคานักวิเคราะห์เช่นนี้จึงถือว่า เป็นราคานักวิเคราะห์ที่มีแนวโน้มเข้าสู่คุณภาพ (Equilibrium prices) ในตลาดหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ ราคาคุณภาพคือมูลค่าที่แท้จริง

ดังนั้น การศึกษาถึงอุปสงค์ และอุปทานของหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดราคากลางของ หลักทรัพย์ซึ่งเกิดขึ้น จากการประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์ และความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้น ตลอดจนข้อจำกัดความพอใช้ในหลักทรัพย์นั้นและข้อจำกัดเงินทุนของผู้ลงทุนในหลักทรัพย์นั้น ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์โดยเส้น Capital Market Line และ Securities Market line ซึ่งเป็นเส้นที่แสดงถึงคุณภาพในตลาดหลักทรัพย์ที่มีการแบ่งขั้นสมมูลๆ

4.2 ทฤษฎีกู้มหลักทรัพย์ของมาเรียกิวิช (Markowitz's Portfolio Theory)

ผู้ลงทุนทุกคนต่างต้องการอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุดเสมอ และเมื่อต้องลงทุนในหลักทรัพย์มากกว่าหนึ่งตัวแล้ว ผู้ลงทุนจะต้องทราบถึงการผสมผสานหลักทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านั้นเพื่อให้เป็นกุ่มหลักทรัพย์ที่จะให้อัตราผลตอบแทนสูงสุด ในระดับที่ค่าความเสี่ยงต่ำที่สุดหรือระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับหนึ่ง

ในปี ค.ศ.1952 Harry M. Markowitz ได้พัฒนาแนวคิดที่เรียกว่า “ทฤษฎีกู้มหลักทรัพย์” (Portfolio Theory) และเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นพื้นฐานของแนวความคิดที่ทำให้เข้าใจถึงแนวทางผสมผสานหลักทรัพย์ต่าง ๆ ไว้ในกุ่มหลักทรัพย์ทุน ซึ่งถือว่าเป็นกุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

ข้อสมมติในการสร้างทฤษฎีกู้มหลักทรัพย์

ซึ่งเป็นพื้นตั้งของผู้ลงทุน ที่กำหนดขึ้นสำหรับเป็นบรรทัดฐานของตัวแบบ (Basic Portfolio Model) ของทฤษฎีนี้ ได้แก่

1. ผู้ลงทุนทุกคนจะตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ใดนั้น จะพิจารณาจากการกระจายความน่าจะเป็นของผลตอบแทนที่คาดหวัง ตลอดระยะเวลาที่ถือห้ามลงทุนนั้น ๆ
2. ผู้ลงทุนทุกคนจะได้รับความพอยสูงสุด และจะคงเส้นความพอใช้เท่ากันเส้นนั้นไว้ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง

3. ผู้ลงทุนแต่ละคนจะประเมินความเสี่ยง ในการลงทุนของตนบนพื้นฐานของความแปรปรวนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ

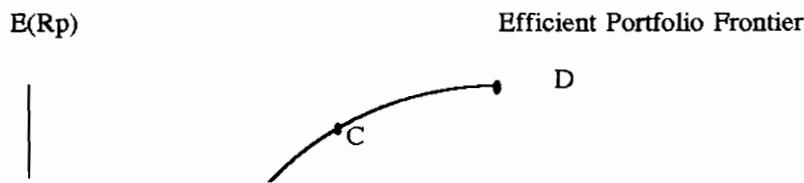
4. ผู้ลงทุนทุกคนจะตัดสินใจโดยใช้หลักการเกี่ยวกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ และความเสี่ยงเท่ากันนั่นคือ เส้นความพอดีที่เท่ากันของผู้ลงทุนจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและแปรปรวน (หรือค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ของผลตอบแทนหรือความเสี่ยงเท่านั้น

5. ภายใต้ความเสี่ยงระดับหนึ่งเท่ากัน ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนกับกลุ่มหลักทรัพย์ ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงสุดหรือในทำนองเดียวกันภายใต้ผลตอบแทนระดับหนึ่งที่เท่ากัน ผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุด

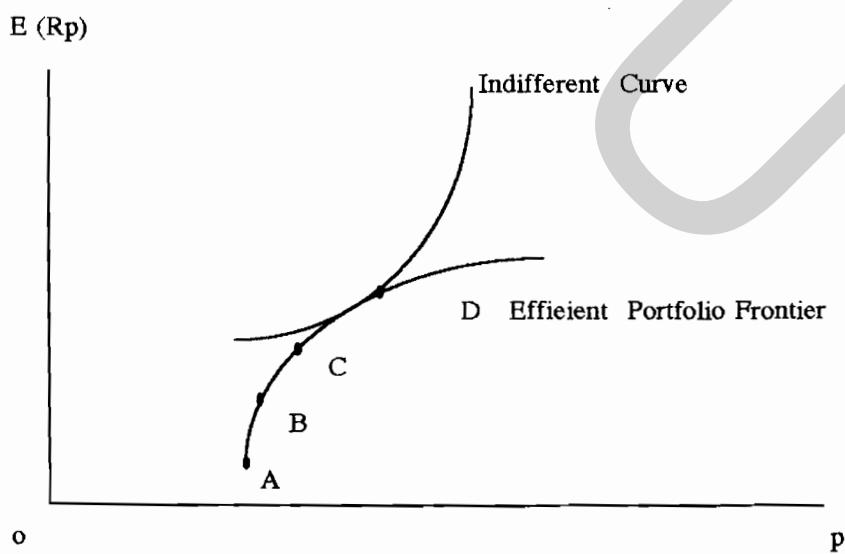
ภายใต้ข้อสมมติคงคล่าว กลุ่มหลักทรัพย์ที่จะถือได้ว่า “ มีประสิทธิภาพ ” จะต้องเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่ไม่มีกลุ่มหลักทรัพย์อื่นใดที่จะได้รับผลตอบแทน ที่คาดว่าจะได้รับสูงกว่าภายใต้ความเสี่ยงระดับเดียวกัน หรือจะมีความเสี่ยงต่ำกว่าในระดับผลตอบแทนที่คาดว่าจะเท่ากัน ทั้งนี้ เพราะผู้ลงทุนทุกคนเป็นผู้ที่มีเหตุผลและไม่ชอบความเสี่ยง

Markowitz ได้แสดงให้เห็นว่า ค่าความแปรปรวนของผลตอบแทนเป็นสิ่งที่ใช้วัดความเสี่ยงได้เป็นอย่างดี และได้สร้างสูตรคำนวณค่าความแปรปรวนขึ้นและสูตรนี้จะแสดงให้เห็นความสำคัญของการกระจายหลักทรัพย์ เพื่อลดความเสี่ยงและแสดงให้เห็นว่าควรกระจายการลงทุนอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพการที่จะกระจายการลงทุนให้มีประสิทธิภาพนั้น กลุ่มหลักทรัพย์จะต้องประกอบไปด้วยหลักทรัพย์หลาย ๆ ประเภทซึ่งแต่ละประเภทจะต้องมีราคา หรือผลตอบแทนไม่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงไปในทิศทางเดียวกันเมื่อสภาวะการณ์ต่างๆเปลี่ยนไป เช่น สภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าหลักทรัพย์ต่างๆ ที่คัดเลือกเข้ามาในกลุ่มหลักทรัพย์ที่เหมาะสม (Optimal Portfolio) นั้น หลักทรัพย์ต่างๆ นั้นควรจะมีความแปรปรวนของผลตอบแทนที่เคลื่อนไหวในลักษณะที่เป็นความสัมพันธ์ต่อกันต่ำ หรือไม่เกี่ยวข้องกันข้าม หรือไม่มีเลยยิ่งดี และเมื่อมีการกระจายการลงทุนได้ตามนี้แล้ว กลุ่มหลักทรัพย์นั้นจะมีความเสี่ยงที่ต่ำสุด หากกำหนดด้วยอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเท่ากัน หรืออัตราผลตอบแทนคาดหวังสูงสุดในระดับความเสี่ยงเท่ากัน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ

ผู้ลงทุนใช้เส้นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Portfolio Frontier) เป็นเส้นแนวทางการลงทุนตามเงื่อนไขของสมมติฐานที่ว่าจะต้องเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ ที่สามารถลดสนองความพอดีสูงสุดโดยให้ผลตอบแทนสูงสุดภายใต้ความเสี่ยงระดับที่เท่ากัน

จากรูป ทุกจุดบนเส้นกลุ่มหักทรัพย์ A B C และ D เป็นกลุ่มหักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ เพราะด้วยระดับความเสี่ยงที่เท่ากันแล้วกลุ่มหักทรัพย์ A B C และ D ให้ผลตอบแทนสูงที่สุด เช่นจุด C เทียบกับจุด F ส่วนนักลงทุนจะเลือกจุดใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับนิสัยการลงทุนที่แตกต่างกันในการยอมรับความเสี่ยง แต่ในที่สุดแล้วผู้ลงทุนทุกคนจะเลือกกลุ่มหักทรัพย์ (Portfolio) ณ จุดที่เส้นความพอใจ (Indifferent Curve) ของตนสัมผัสกับเส้น Efficient portfolio Frontier และณจุดสัมผัสนี้จะเป็นจุดที่ผู้ลงทุนได้รับความพอใจสูงสุดและถือว่าเป็นกลุ่มหักทรัพย์ที่เหมาะสม (Optimal Portfolio) อีกด้วย ดังรูป

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากห้องค้าหลักทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) มีการออกแบบสอบถามความเห็นข้อมูลภาคสนาม ครั้งเดียว เพื่อศึกษาถึงลักษณะของนักลงทุน แหล่งที่มาของเงินทุนจำนวนเงินที่นำมาลงทุนในหลักทรัพย์ของแต่ละจังหวัด ศึกษาถึงหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย ศึกษาแหล่งที่มาของเงินทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งที่มาของเงินลงทุน และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน

ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หลักดังกล่าวข้างต้น โดยมีรายละเอียดในเรื่องวิธีการศึกษาประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการทดสอบแบบสอบถาม รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ไว้ดังนี้

1. ข้อมูลขั้นทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้ศึกษาจากหนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลวิชาการและเอกสารอ้างอิงต่างๆ เพื่อใช้เป็นกรอบ ความคิดทฤษฎีและสรุปวิเคราะห์ในการอธิบาย

2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้แก่ ข้อมูลสนาม เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมา จากตัวอย่างหรือประชากรที่ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน แหล่งเงินทุน และวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้ และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน โดยผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเองตามตัวอย่างของประชากรที่ได้กำหนดไว้

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) มีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1.1 ตัวแปรอิสระด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากห้องค่าหลักทรัพย์บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจจำกัด (มหาชน) อันได้แก่

- เพศ
- การศึกษา
- อายุ
- รายได้ต่อเดือน
- ประสบการณ์
- ระยะเวลาในการลงทุน

1.2 ตัวแปรอิสระด้านปัจจัยการลงทุน จำแนกเป็น

1.2.1 แหล่งที่มาของเงินทุน ได้แก่

- เงินออมส่วนตัว
- เงินกู้จากธนาคารที่มีหลักทรัพย์jamin ของ
- เงินกู้มาร์จิน (Margin loan)
- เงินกู้ยืมอื่นๆ (เช่น ญาติ , เพื่อน)

1.2.2 กลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน จำแนกตามกลุ่มดังนี้

- กลุ่มธุรกิจเกษตร
- กลุ่มธนาคาร
- กลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง
- กลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก
- กลุ่มพาณิชย์
- กลุ่มน้ำมัน

- กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
- กลุ่มน้ำส่วนอิเล็กทรอนิกส์
- กลุ่มพัสดุงาน
- กลุ่มบันเทิงและนันทนาการ
- กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์
- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม
- กลุ่มการแพทย์
- กลุ่มโรงแรมและบริการท่องเที่ยว
- กลุ่มของใช้ในครัวเรือน
- กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต
- กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ
- กลุ่มเครื่องมือและเครื่องจักร
- กลุ่มเหมืองแร่
- กลุ่มบรรจุภัณฑ์
- กลุ่มเวชภัณฑ์และเครื่องสำอางค์
- กลุ่มการพิมพ์และสิ่งพิมพ์
- กลุ่มบริการเฉพาะกิจ
- กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์
- กลุ่มเยื่อกระดาษและกระดาษ
- กลุ่มสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า
- กลุ่มขนส่ง
- กลุ่มyanพาหนะและอุปกรณ์
- กลุ่มคลังสินค้าและไซโล
- กลุ่มอื่นๆ
- กลุ่มหน่วยลงทุน
- กลุ่มใบสำคัญแสดงสิทธิซึ่งหุ้นสามัญ

1.3 ตัวแปรอิสระค้านวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน ขั้นได้แก่

- วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยค้านพื้นฐาน
- วิเคราะห์ทางเทคนิค
- วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยค้านพื้นฐานและเทคนิค
- ไม่ได้วิเคราะห์ทั้งปัจจัยพื้นฐานและเทคนิค

1.4 ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่

- ภาวะทางเศรษฐกิจ ตั้งแต่ ข้อที่ 1-10
- ภาวะทางการเมือง ตั้งแต่ ข้อที่ 11-13
- ภาวะอุตสาหกรรม ตั้งแต่ ข้อที่ 14-18
- ภาวะบริษัทหรือหลักทรัพย์ ตั้งแต่ ข้อที่ 19-21
- วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิค ตั้งแต่ ข้อที่ 22-24

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ในที่นี้ หมายถึง จำนวนเงินลงทุนที่นักลงทุนนำ มาลงทุนใน Port ในช่วง 4 เดือน (สิงหาคม-พฤษจิกายน 2539)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักลงทุนไทยรายย่อย ในห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ในช่วงเดือน สิงหาคม-พฤษจิกายน 2539 ซึ่ง กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ อันได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และ ภาคตะวันออก โดยแต่ละภาคจะเลือกประชากรภาคละ 1 จังหวัด ทั้งหมด 5 จังหวัด ดังนี้ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,283 คน เชียงใหม่ จำนวน 181 คน นครราชสีมา (โคราช) จำนวน 124 คน สงขลา(หาดใหญ่) จำนวน 237 คน ชลบุรี จำนวน 153 คน รวมทั้งหมด 1,978 คน

เหตุผลในการเลือกเนื่องจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) เป็น บริษัทที่ดำเนินธุรกิจค้าหลักทรัพย์ครบวงจร โดยมีสาขาต่างๆ กระจายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยศึกษายกภาคละ 1 จังหวัดเพื่อเป็นตัวแทนของแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการลงทุน ในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขนาดกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ของ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจจำกัด (มหาชน) 5 จังหวัดในช่วงเดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน 2539 ที่เป็นบัญชีแสดงความจำแนกเป็นลูกค้าและได้ทำการซื้อขายเป็นประจำรวมทั้งหมด 1,978 คน จำนวนตัวอย่างที่คัดเลือกทั้งหมด 322 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1. จำนวนสูกค้ารายย่อในห้องค้าหลักทรัพย์และในตัวอย่าง

จังหวัด	จำนวนสูกค้ารายย่อในห้องค้าหลักทรัพย์ (เดือนสิงหาคม-พฤษจิกายน 2539)	จำนวนในตัวอย่าง
กรุงเทพมหานคร	1,283	209
เชียงใหม่	181	29
โภราษ(นครราชสีมา)	124	20
หาดใหญ่(สงขลา)	237	39
ชลบุรี	153	25
รวม	1,978	322

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถนำประชากรทั้งหมดมาศึกษาได้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านสภาพภูมิประเทศ สถานที่ ระยะทาง ภาวะทางเศรษฐกิจระยะเวลาและความสะดวกอื่นๆ

วิธีการเลือกตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบประชากรออกเป็นชั้นภูมิและสุ่มอย่างง่ายแต่ละชั้นภูมิ(Stratified random sampling) ชั้นภูมิในที่นี้ได้แก่ จังหวัดโดยแบ่งตามภาค ๆ ละ 1 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ นครราชสีมา (โภราษ) หาดใหญ่ (สงขลา) ชลบุรี รวมทั้งหมด 5 จังหวัด สุ่มนักลงทุนรายย่อในห้องค้าหลักทรัพย์ของ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ตามสัดส่วนความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยใช้สูตรคำนวณตามจำนวนประชากรที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัดนั้น ๆ (Proportion allocation sample size) โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ที่ระดับนัยสำคัญ (Level of significance) ที่ .05 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ .05

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบ 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มจังหวัด โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ชั้นภูมิในที่นี้คือ ภาค สุ่มภาคละ 1 จังหวัด

ขั้นที่ 2 สุ่มลูกค้ารายย่อ ในห้องค้าหลักทรัพย์บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) จากแต่ละจังหวัดที่สุ่ม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ชลบุรี สงขลา (หาด

ใหญ่) และนครราชสีมา (โคราช) จำนวน 322 คน โดยแบ่งเป็น กรุงเทพมหานคร จำนวน 209 คน เชียงใหม่ จำนวน 29 คน ชลบุรี จำนวน 25 คน สงขลา (หาดใหญ่) จำนวน 39 คน และนครราชสีมา (โคราช) จำนวน 20 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลความหมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบกำหนดให้ตอบ (Checklist) และเป็นคำถามแบบปลายเปิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของตนเองอย่างเป็นอิสระซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยได้แก่ เพศ (ชายและหญิง) ภูมิการศึกษา (ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6, ปวช., ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี) รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ในห้องค้าหลักทรัพย์ เช่นการซื้อขายในระยะเวลาต้องกว่า 1 ปี ภายในระยะเวลา 1 ปี และมากกว่า 1 ปี และระยะเวลาการต้องรอขายหลักทรัพย์ในการลงทุน เป็นต้น ข้อสอบถามถึงลักษณะส่วนบุคคลในแบบสอบถามดังนี้มีทั้งหมด 6 ด้านเป็นแบบสอบถามประเภท เลือกตอบตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย และจำนวนเงินลงทุน โดยพิจารณาเป็นอัตราเรื้อรังของเงินลงทุนทั้งหมด เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่มาของเงินทุนกับจำนวนเงินที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจ และได้เลือกลงทุนซื้อ / ขาย รวมทั้งการถามถึงอัตราเรื้อรังของกลุ่มหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มที่ได้ลงทุนไปเพื่อจะได้ทราบถึงค่าเฉลี่ยรวมเป็นอัตราเรื้อรังของ การลงทุนในแต่ละกลุ่มหลักทรัพย์

ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้ากำหนดคอกลุ่มหลักทรัพย์ ตามตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ทำการกำหนด โดยเลือกทุกกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อ / ขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตามระบุไว้ในข้อขอนเทศของ การวิจัย)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในทัศนะ ของนักลงทุนไทยรายย่อย โดยมีวิธีวิเคราะห์ปัจจัยหลักๆ อยู่ 2 ด้าน คือวิธีวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยด้านพื้นฐาน ได้แก่ปัจจัยทาง ด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง ภาวะอุตสาหกรรม ภาวะบริษัท และวิธีวิเคราะห์ทางเทคนิค ได้แก่การวิเคราะห์แผนภูมิต่างๆ และปัจจัยเฉพาะ ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ได้แก่

- การขึ้นหรือลดลง ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และ เงินกู้ของธนาคารพาณิชย์
- การเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติหรืออัตราการเจริญเติบโตของภาคเศรษฐกิจ
- นโยบายการคลังของรัฐ เช่นนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเพิ่ม/ลดยกเว้นอากรฯ

เข้า

- นโยบายทางการเงินของรัฐ เช่น นโยบายผ่อนคลายและตึงตัวทางการเงิน
- ภาวะเงินเฟ้อ โศกยาศัยคัชชีผู้บริโภคเป็นเครื่องชี้วัด
- นโยบายการศ้าระหว่างประเทศ
- การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยค่าเงินสกุลต่างๆ ในต่างประเทศ
- การเปลี่ยนแปลงค่านิตตลาดหุ้นในตลาดที่สำคัญของโลก
- การเปลี่ยนแปลงค่าของเงินสกุลต่างๆ

2. ปัจจัยทางด้านภาวะการเมือง ได้แก่

- เหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมือง เช่นการก่อการปฏิวัติ การกระทำร้ายประหารการก่อการจลาจล การเดินขบวนต่อต้านต่างๆ ฯลฯ
- การมีรัฐบาลจากการเลือกตั้งทั่วไป ความเป็นประชาธิปไตย
- เหตุการณ์ต่างๆ ทางการเมือง เช่น สมคุรย์อ่าวเปอร์เซีย การเลือกตั้งประธานาธิบดี สหรัฐอเมริกา รวมถึงเหตุการณ์รุนแรงอื่นๆทั่วไปด้วย

3. ปัจจัยทางด้านวิเคราะห์อุตสาหกรรม ได้แก่

- วงจรชีวิตอุตสาหกรรมว่าอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในระยะใดของวงจรชีวิตอุตสาหกรรม เช่น ขั้นเริ่มต้น ขั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว ขั้นเติบโตเต็มที่ ขั้นอิ่มตัวหรือขั้นทดสอบ เป็นต้น
- โครงสร้างอุตสาหกรรม เช่น จำนวน ขนาด ส่วนครองตลาดของธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม
- ภาระการแสวงขันในอุตสาหกรรม
- การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทาน เช่น แนวโน้มของอุปสงค์ กลุ่มเป้าหมายของธุรกิจ ความแตกต่างของสินค้า

- กฎหมายที่ของรัฐบาล เช่น การแก้ไขโครงสร้างภาษีอากร การยกเว้นภาษีบางประเภทของอุตสาหกรรม การตั้งกำแพงภาษีสำหรับสินค้านำเข้า การปรับอัตราดอกเบี้ย การยืดเวลาชำระภาษี และการใช้สิทธิ์ประโยชน์ต่างๆ แก่อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

4. ปัจจัยทางด้านบริษัทหรือหลักทรัพย์ ได้แก่

- สถานะการแข่งขันของธุรกิจ
- การบริหาร (รูปแบบและนโยบายความสามารถของผู้บริหาร และโครงสร้างขององค์กร)

- แผนพัฒนาอนาคต
- ฐานะทางการเงินของธุรกิจ
- ความสามารถในการทำกำไร
- ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

5. วิชีวิเคราะห์ทางเทคนิค ได้แก่

1. CANDLESTICK
2. MACD
3. 14 RSI
4. MOMENTUM
5. POINT & FIGURE CHARTS

หมายเหตุ ; รายละเอียดของเครื่องมือสามารถศูนย์จากหน้า 37 - 40

ส่วนที่ 5 เป็นคำอามเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่นักลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุน ได้แก่

- แหล่งข่าวจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และโทรสาร ฯลฯ
- การเสนอข้อมูลข่าวสารของโบรกเกอร์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในห้องค้าหลัก

ทรัพย์

- ข่าวสารและคำแนะนำที่ได้รับจากเพื่อนนักลงทุน
- ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วไป เช่น ข่าวลือ สำนักวิเคราะห์วิจัยหุ้นทั่วไป

ส่วนที่ 6 เป็นคำอามเกี่ยวกับความคิดเห็นส่วนบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักลงทุนไทยรายบุคคลในห้องค้าหลักทรัพย์ได้แสดงทัศนคติและความคิดเห็นในการพิจารณาการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนอย่างเป็นอิสระ

การสร้างและทดสอบแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม และการหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาแบบสอบถามอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สำรวจความคิดเห็นของนักลงทุนไทยรายบุคคลที่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์และปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุนไทยรายบุคคลในการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์

4. สัมภาษณ์ความคิดเห็น และทัศนคติของนักลงทุนรายย่อยทั่วไป ที่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง
เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

5. ประมาณลักษณะเชิงรังจาก ข้อ 1 - 4 มาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง โดยกำหนด
เป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นสถานภาพส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแหล่งที่มาของเงินทุนและ จำนวน
เงินที่ลงทุน ส่วนที่ 3 เป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนไปแล้วและลงทุนในปัจจุบัน ส่วนที่ 4 เป็น
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ และแหล่งข้อมูลที่นักลงทุนนำมาใช้ในการตัดสิน
ใจลงทุนตอนสุดท้ายเป็นการสอบถามความคิดเห็นพิเศษส่วนบุคคลถึงปัจจัยอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการ
ลงทุนของผู้ลงทุนเอง

6. นำแบบสอบถามฉบับร่างมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อดำเนินการแก้ไขข้อบก
พร่องให้สมบูรณ์ในขั้นตอนต่อไป

7. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงใหม่แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญค้าน
ธุรกิจหลักทรัพย์เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง(Face Validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านช่วยพิจารณา
ในครั้งนี้

8. นำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกรอบหนึ่ง

9. นำแบบสอบถามไปทดลองให้นักลงทุน และเจ้าหน้าที่ห้องค้าหลักทรัพย์ตอบคำถาม
เป็นการทดสอบความเข้าใจข้อความและภาษาที่ใช้เป็นคำถาม

10. พิมพ์แบบสอบถามและเตรียมการจัดส่งไปยังห้องค้าต่างจังหวัด และห้องค้าหลัก
ทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่กรุงเทพมหานคร

11. ทำการรวบรวมแบบสอบถาม จัดเรียงสำคัญเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และ
เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติค่าวายคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

12. นำผลของแบบสอบถามที่ได้มามาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Analysis
Scale) ของแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณหาค่า Alpha Coefficient คือค่า ความน่าเชื่อถือเท่ากับ
.8365

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลค่าวายตอนเอง ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ศึกษาขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ และ
ผู้จัดการสาขา ทั้ง 5 จังหวัด เพื่อขอความร่วมมือในการแจกและตอบแบบสอบถาม ตลอดจนการหา
ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ผู้วิจัยได้แบบหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามพร้อมแบบสอบถามไปยังผู้จัดการสาขาในต่างจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดด้วยตนเองเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงดำเนินสอบถามแรกให้นักลงทุนในห้องค้านักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวด้วยตนเอง

3. รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 322 ฉบับกลับคืนมาเพื่อนำไปวิเคราะห์ ข้อมูลตามขนาดของตัวอย่างที่กำหนดไว้ ทั้ง 5 จังหวัด ดังนี้ คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 209 ฉบับ เชียงใหม่ 29 ฉบับ ชลบุรี 25 ฉบับ นครราชสีมา 20 ฉบับ สงขลา 39 ฉบับตามลำดับ

4. หากความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุน กับแหล่งที่มาของเงินทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทะเบียนกับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนช่วยใช้ในการตัดสินใจลงทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน และวิธีวิเคราะห์ที่ใช้โดยใช้วิธีการทางสถิติ Chi-square และทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน ของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากห้องค้านักทรัพย์บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) โดยใช้สมการ Multiple Linear Regression ระหว่างตัวแปร Y (จำนวนเงินลงทุน) ว่าเป็น Function ของตัวแปรอิสระใดบ้าง โดยใช้วิธี Stepwise

การวัดค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวัดความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยวิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟ่า ซึ่งเป็นวิธีวัดความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามของกรอบน้ำชา (Cronbach) เป็นผู้พัฒนาสูตรนี้ขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับหาสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง (Reliability) ของข้อสอบถามที่ให้คะแนนรวมเป็นข้อได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) เป็นต้น

$$\alpha = \sqrt{\frac{n(1 - \sum s_i)}{(n - 1) s_x}}$$

โดยที่ n แทน จำนวนข้อคำถาม

s_i แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

s_x แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ตอบทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่ได้ทำการทดสอบทั้งหมด จำนวน 322 ฉบับ สำหรับนักลงทุนรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ทั้งหมด 5 จังหวัด ในจำนวนแบบสอบถามนั้น สามารถเก็บได้ทั้งหมด 322 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากตรวจสอบแบบสอบถามแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (Statistical Package for the Social Science)

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) 5 จังหวัด ทั้งสาขาต่างจังหวัดและสำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าร้อยละ และค่าความถี่

2. หาค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในทศนัชของนักลงทุนต่อการตัดสินใจลงทุน แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยรายย่อยกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนและความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร ที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน ศักยค่า โค-แแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.05

4. ทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย โดยใช้ Stepwise Regression

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติและสูตรต่างๆที่ใช้ในการทดสอบทั้งหมดมีแหล่งที่มาของสูตรวิธีการคำนวณ ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม * 100/จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนนักลงทุน

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักลงทุน

2. การหาค่าความสัมพันธ์โดยวิธีการวิเคราะห์ค่า ไค-สแควร์ จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \left[\frac{(O_i - E_i)^2}{E_i} \right]$$

$$V = K-1$$

เมื่อ O_i คือ ความถี่ที่ได้จากการสังเกตหรือปฏิบัติจริง

E_i คือ ความถี่ตามทฤษฎีหรือที่ควรจะเป็น

K คือ จำนวนกลุ่มในตัวอย่าง

V คือ ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

3. การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนโดยวิธี Stepwise Regression ดัง

สมการ $Y = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 x_1 + \hat{\beta}_2 x_2 + \dots + \hat{\beta}_p x_p$

โดยที่ Y คือ จำนวนเงินลงทุน

x_1 คือ เพศ

X_2 คือ การศึกษา

X_3 คือ อารச์เพล็ก

X_4 คือ รายได้ต่อเดือน

X_5 คือ ประสบการณ์(ระยะเวลา)ในการลงทุน

X_6 คือ ระยะเวลา(การถือครองหลักทรัพย์)ในการลงทุน

X_7 คือ แหล่งที่มาของเงินทุน

X_8 คือ กลุ่มหลักทรัพย์

X_9 คือ ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ

X_{10} คือ ภาวะเศรษฐกิจโลก

X_{11} คือ ภาวะทางด้านการเมือง

X_{12} คือ ภาวะด้านอุตสาหกรรม

X_{13} คือ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

X_{14} คือ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

X_{15} คือ การวิเคราะห์ทางเทคนิค

X_{16} คือ แหล่งข้อมูลข่าวสาร

U คือ วิธีวิเคราะห์ที่ใช้

$\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1, \hat{\beta}_2$ เป็น Least squares estimates ของพารามิเตอร์ที่จะต้องประมาณโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจค่วยตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดสำคัญการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน และนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 322 ฉบับ ของนักลงทุนไทยรายย่อยจากห้องศึกษาหลักทรัพย์บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539 เพื่อศึกษาถึงลักษณะของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาถึงแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุนที่นำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนไทยรายย่อยในแต่ละจังหวัด ศึกษาถึงกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุน ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย ศึกษาแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุนซึ่ง / ขายหลักทรัพย์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน จำนวนเงินลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร และการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ผลโดยมีรายละเอียดต่าง ๆ แยกตามวัตถุประสงค์และการทดสอบสมมติฐาน การวิจัยดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักลงทุนไทยรายย่อย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อย ใช้ในการตัดสินใจลงทุนซึ่ง / ขายหลักทรัพย์

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยรายย่อยกับ แหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินลงทุนและกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยรายย่อยกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้

ส่วนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนไทยรายย่อยกับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

ส่วนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 10 การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้จำนวนเงินลงทุนเป็นตัวแปรตาม(Y) และใช้ตัวแปรอิสระ 16 ตัว เป็นตัวแปรอิสระ (X) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักลงทุนไทยรายย่อย

สภาพทั่วไปของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุน ระยะเวลาในการลงทุน เมื่อพิจารณาคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุน พบร่วมนักลงทุนไทยรายย่อยส่วนใหญ่เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 53.7 ของนักลงทุนทั้งหมด สำหรับนักลงทุนที่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.3 ส่วนระดับการศึกษาของนักลงทุนไทยรายย่อยพบว่า นักลงทุนที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาได้แก่ผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.2 อนุปริญญา ปวส.ปวท. คิดเป็นร้อยละ 9.9 ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 9.9 และนักลงทุนที่มีการศึกษาต่ำสุดคือ ต่ำกวั้มัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ส่วนอาชีพของนักลงทุนพบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาได้แก่เจ้าของกิจการคิดเป็นร้อยละ 29.3 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.4 อาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.0 ส่วนรายได้ของนักลงทุนพบว่าส่วนใหญ่นักลงทุนมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท แต่ไม่ถึง 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาได้แก่ผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท ต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 23.5 และที่มีรายได้ต่อเดือนละ 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.5 เท่านั้น ส่วนประสบการณ์ในการลงทุนพบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อ / ขายหลักทรัพย์มากกว่า 1 ปีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 77.7 ระหว่าง 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และนักลงทุนไทยที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.0 ส่วนระยะเวลาในการลงทุนของนักลงทุนไทยในการซื้อ / ขายหลักทรัพย์ พบร่วมนักลงทุนไทยจะใช้ระยะเวลาสั้นๆ ในช่วง 1-10 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาได้แก่ 10-25 วัน คิดเป็นร้อยละ 22.2 และใช้เวลา 25 -75 วัน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ส่วนเวลา 75 วันขึ้นไป มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.3 คังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ร้อยละของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	53.7
หญิง	46.3
รวม	100
การศึกษา	
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	4.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9.9
อนุปริญญา ปวส., ปวท.	9.9
ปริญญาตรี	55.7
สูงกว่าปริญญาตรี	20.2
รวม	100
อาชีพ	
เจ้าของกิจการ	29.3
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	22.4
พนักงานบริษัท	36.9
แม่บ้าน	6.4
อื่นๆ	5.0
รวม	100
รายได้ต่อเดือน	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	5.5
10,001-30,000 บาท	51.0
30,001-50,000 บาท	20.0
มากกว่า 50,000 บาท	23.5
รวม	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการลงทุน	
น้อยกว่า 1 ปี	9.0
ประมาณ 1 ปี	13.3
มากกว่า 1 ปี	77.7
รวม	100
ระยะเวลาการลงทุน	
1-10 วัน	38.2
11-25 วัน	22.2
26-75 วัน	21.3
มากกว่า 75 วัน	18.3
รวม	100.0

แหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินที่นำมาลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย

1. แหล่งที่มาของเงินทุนที่นักลงทุนใช้ในการซื้อ/ขายหลักทรัพย์

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งที่มาของเงินทุนพบว่าเงินทุนส่วนใหญ่ที่นักลงทุนนำมาซื้อ/ขายหลักทรัพย์ใช้เงินออมส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 62.4 ของเงินลงทุนทั้งหมด นักลงทุนใช้เงินกู้ยืมรั้ง (Margin loan) มีจำนวนสูงเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 31.7 สำหรับการกู้ยืมอื่นๆ เช่น เงินกู้ยืมจากญาติเพื่อน และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.9

สรุป โดยรวมแล้วพบว่า นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเหล่านี้มักจะใช้เงินออมส่วนตัวในการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์เป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.4 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ใช้เงินกู้ทุกประเภทโดยรวมซึ่งมีเพียงร้อยละ 37.6 เท่านั้น ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แหล่งที่มาของเงินทุน คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุนทั้งหมดที่นักลงทุน ใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์

แหล่งที่มาของเงินทุน	ร้อยละ
เงินออมส่วนตัว	62.4
เงินจากธนาคาร	4.0
เงินกู้มารจิ้น	31.7
เงินกู้ขึ้นจากผู้ต้องหาเพื่อน	1.9
อื่นๆ	0.0
รวม	100

2. จำนวนเงินลงทุนที่นักลงทุนนำมาใช้ในการลงทุนซื้อ/ขายหลักทรัพย์ ในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2539)

เมื่อพิจารณาจากการที่ได้ศึกษาพบว่า นักลงทุนที่นำเงินมาลงทุนซื้อ/ขายหลักทรัพย์ในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา จะอยู่ในช่วง 0 - 500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมาจะอยู่ในช่วง 500,001 - 1,000,000 บาท และ 2,000,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.3 เท่ากันสำหรับช่วง 1,500,001 - 2,000,000 คิดเป็นร้อยละ 7.5 และต่ำสุด ช่วง 1,000,001 - 1,500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.9 ดังตารางที่ 4.

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามจำนวนเงินที่นำมาลงทุนใน 4 เดือนที่ผ่านมา (เดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน 2539)

จำนวนเงินที่นำมาลงทุน	ร้อยละ
0 - 500,000 บาท	62.1
500,001-1,000,000 บาท	14.3
1,000,001 - 1,500,000 บาท	1.9
1,500,001 - 2,000,000 บาท	7.5
2,000,000 บาทขึ้นไป	14.3
รวม	100

กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุนและแหล่งซื้อขายต่างๆ

1. กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนรายย่อยสนใจ

จากการศึกษาพบว่านักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มนักลงทุนมีสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.7 กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 14.3 กลุ่มสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 9.3 และกลุ่มพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ ดังในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน	ร้อยละ
กลุ่มนักลงทุน	32.6
กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์	25.2
กลุ่มสื่อสาร	9.3
กลุ่มพลังงาน	6.2
กลุ่มอื่นๆ	26.7
รวม	100

2. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุน

เมื่อพิจารณาแล้วข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนซึ่ง / ขาย หลักทรัพย์พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ มาตรฐานที่สูงคิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมาเป็นการให้ข้อมูลของไปรษณีย์ สำเนาของเพื่อนและนักลงทุน ตลาดหุ้นข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆทั่วไปในระดับใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 12.7, 12.7 และ 11.2 ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ	63.4
การให้ข้อมูลของไปรษณีย์	12.7
สำเนาของเพื่อนและนักลงทุน	12.7
ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั่วไป	11.2
รวม	100

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทัศนะของนักลงทุนไทยรายย่อย

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานที่มีอิทธิพลในทัศนะของนักลงทุนต่อการตัดสินใจลงทุน พบว่า นักลงทุนไทยรายย่อยพิจารณาปัจจัยในการตัดสินใจ ซื้อขาย หลักทรัพย์ โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนที่ส่งผลกระทบทางด้านภาวะทางการเมืองมากที่สุด รองลงมาคือภาวะทางค้านอตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัทและภาวะอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในทักษะของนักลงทุนไทยรายย่อยในการซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัย	ระดับของอิทธิพล ในทักษะของนักลงทุน
ค้านภาวะทางการเมือง	มาก
ค้านภาวะอุตสาหกรรม	มาก
ค้านการวิเคราะห์บริษัท	มาก
ค้านภาวะทางเศรษฐกิจ	ปานกลาง
ค้านการวิเคราะห์เทคนิค	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ดังจะเห็นได้ว่า นักลงทุนไทยรายย่อยที่คำนึงถึงปัจจัยทางค้าน การเมืองพบว่า นักลงทุนไทยรายย่อยตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์โดยพิจารณาถึงภาวะในค้านนี้ว่า มีอิทธิพลในระดับมาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.809 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.848 รองลงมา คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางค้านภาวะอุตสาหกรรมซึ่งมีอิทธิพลใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.715 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 และปัจจัยทางค้านการวิเคราะห์บริษัทโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.634 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.831 ส่วนการวิเคราะห์ทางค้านเทคนิคพบว่า มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.089 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.795 และการวิเคราะห์ภาวะทางเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.864 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละค้านของปัจจัยที่มีอิทธิพลในทักษะของนักลงทุนจะเห็นได้ว่า มีความเห็น แตกต่างกันดังนี้ ค้านภาวะทางเศรษฐกิจในส่วนของเศรษฐกิจในประเทศนักลงทุนไทยรายย่อยจะพิจารณาถึงวงจรภาวะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.294 ซึ่งตกลอยู่ในเกณฑ์คะแนนช่วง 1-1.5 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.232 ในส่วนของอัตราการเงินติดโตกทางเศรษฐกิจ (รายได้ประชาชาติ) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและนโยบายการคลังของรัฐมีอิทธิพลต่อนักลงทุนไทยรายย่อยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.465, 3.466 และ 3.423 โดยที่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.843, 0.874 และ 0.992 ตามลำดับ สำหรับในส่วนภาวะเงินเพื่อและนโยบายการเงินจะมีอิทธิพลต่อนักลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.274 และ 3.265 ลำดับ ภาวะเศรษฐกิจโลกโดยเฉลี่ยรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

อยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.944 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเฉลี่ยต่ออยู่ในเกณฑ์คะแนน 2.51-3.50 หมายถึงปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในระดับปานกลางได้แก่ การเปลี่ยนแปลงค่านิตตลาดหุ้นในตลาดที่สำคัญของโลก การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยค่างของเงินสกุลต่างๆ ในต่างประเทศ นโยบายการค้าระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงค่างของเงินสกุลต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.463 , 3.397 , 3.126 และ 2.791 ตามลำดับ

ภาวะการเมือง นักลงทุนไทยรายย่อยถือเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.809 ส่วนรายละเอียดในส่วนของภาวะทางการเมือง อันได้แก่เหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมืองกับความมีเสถียรภาพของรัฐบาลจะมีอิทธิพลต่อนักลงทุนมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.967 และ 4.356 ส่วนเหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศมีอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.105 และ 0.681 ตามลำดับ

ภาวะทางอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งที่นักลงทุนไทยรายย่อยถือว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์มากໄกส์เดียวกับภาวะทางการเมือง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.715 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.951 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วจะเห็นได้ว่าในส่วนของภาวะอุตสาหกรรมด้านการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานมีอิทธิพลมาก่อนข้างมากที่สุด รองลงมาเป็นภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.550 กับ 4.397 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.905 กับ 0.916 สำหรับวงจรชีวิตรัฐศาสตร์ โครงสร้างอุตสาหกรรมและกฎเกณฑ์ของรัฐบาลมีอิทธิพลໄกส์เดียวกันในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.235 , 3.156 และ 3.240 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.051, 1.104 และ 0.783 ตามลำดับ

การวิเคราะห์บริษัท โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการพิจารณาการลงทุนว่ามีอิทธิพลต่อการลงทุนมากน้อยเพียงใด ในส่วนของการวิเคราะห์บริษัทนักลงทุนไทยรายย่อยถือว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ เพราะบริษัทเป็นส่วนสำคัญในการที่จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจเลือกลงทุน นั้นหมายถึงบริษัทจะต้องสร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจให้กับนักลงทุนว่า เมื่อนักลงทุนได้เลือกบริษัทใดบริษัทนั้นแล้วจะไม่ประสบกับความผิดหวังในส่วนนี้จะได้พิจารณาถึงการวิเคราะห์เชิงคุณภาพอันได้แก่ สภาพการแข่งขันของธุรกิจในเรื่องการบริหารงานของผู้บริหาร แผนพัฒนาอนาคตจากการที่ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์บริษัทในส่วนของการ วิเคราะห์เชิงคุณภาพ ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากในการตัดสินใจลงทุน โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.634 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.831 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่สถานะการแข่งขันของธุรกิจและความสามารถของผู้บริหารจะมีอิทธิพลมาก ส่วนแผนพัฒนาในอนาคตมีอิทธิพลอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.593, 4.217 และ 3.167 ตามลำดับ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณมีอิทธิพลมากไกส์เดียวกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.761 โดยที่ฐานะทางการเงินของธุรกิจจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.217 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.906 และประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทมีอิทธิพลมาก เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.692 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.836 รองลงมาได้แก่ความสามารถในการทำกำไรซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.375 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.795

การวิเคราะห์ทางเทคนิคถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุนไทย ซึ่งเทคนิคเป็นวิธีการวิเคราะห์หุ้นเพื่อคุ้มครองของตลาดหรือหลักทรัพย์ โดยใช้ข้อมูลเป็นตัวแทนคือราคา ปริมาณการซื้อขายและเวลา ซึ่งจะถูกจดบันทึกออกมายังรูปของแผนภูมิ กราฟ เพื่อที่นักลงทุนจะได้ศึกษา เพื่อให้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ ซื้อ / ขาย หลักทรัพย์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลอีกส่วนหนึ่งคือการวิเคราะห์ด้านเทคนิคนักลงทุนถือว่าเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.083 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.775 เมื่อพิจารณารายข้อแล้วข้อว่าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ไกส์เดียวกัน เช่น Candlestick ,14 RSI, Momentum โดยที่ 14 RSIจะมีอิทธิพล มากกว่า Candlestick และ Momentum โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.421 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับ ปานกลางค่อนข้างมากส่วนCandlestick และ Momentum มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.186 และ 3.105 ส่วนขั้นคับของลงมาได้แก่ MACD กับ Point & Figureซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.964 และ 2.739 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.902 และ 0.792 ตามลำดับดังรายละเอียด ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ระดับอิทธิพลเฉลี่ยของปัจจัยที่มีอิทธิพลในทักษะของนักลงทุนไทยรายย่อยต่อการซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัย	ระดับอิทธิพล ในทักษะของนักลงทุน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ		
ภาวะทางเศรษฐกิจ	2.864(ปานกลาง)	0.792
อัตราการเงินเฟ้อ	1.294(น้อยที่สุด)	0.232
ของเศรษฐกิจ (รายได้ประชาชาติ)	3.465(ปานกลาง)	0.843
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	3.466(ปานกลาง)	0.874
ภาวะเงินเฟ้อ	3.274(ปานกลาง)	0.890
นโยบายการเงินของรัฐ	3.265(ปานกลาง)	0.924
นโยบายการคลังของรัฐ	3.423(ปานกลาง)	0.992
ภาวะเศรษฐกิจโลก		
นโยบายการค้าระหว่าง ประเทศ	2.944(ปานกลาง)	0.817
การเปลี่ยนแปลงอัตรา ดอกเบี้ย ค่าเงินสกุลต่างๆ ในต่างประเทศ	3.126(ปานกลาง)	0.884
การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหุ้น ในตลาดโลกที่สำคัญ	3.397(ปานกลาง)	0.917
การเปลี่ยนแปลงค่าเงินใน สกุลต่างๆ	3.463(ปานกลาง)	0.634
การเปลี่ยนแปลงค่าเงินใน สกุลต่างๆ	2.791(ปานกลาง)	0.835

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับอิทธิพล ในทัศนะของนักลงทุน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ภาวะการเมือง เหตุการณ์ไม่ปกติทาง การเมือง ความมีเสถียรภาพของ รัฐบาล เหตุการณ์ทางการเมือง ในต่างประเทศ	3.809(มาก) 3.967(มาก) 4.356(มาก) 3.105(ปานกลาง)	0.848 0.893 0.972 0.681
ภาวะทางอุตสาหกรรม งบประมาณอุตสาหกรรม โครงสร้างของอุตสาหกรรม ภาวะแข่งขันในอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ และอุปทาน	3.715(มาก) 3.235(ปานกลาง) 3.156(ปานกลาง) 4.397(มาก) 3.240(ปานกลาง)	0.951 1.051 1.104 0.916 0.783
การวิเคราะห์บริษัท(เงินกู้ภายนอก) สถานะการแข่งขันของ ธุรกิจ ความสามารถของ ผู้บริหาร แผนพัฒนาอนาคต	3.634(มาก) 3.593(มาก) 4.144(มาก) 3.167(ปานกลาง)	0.887 0.736 0.985 0.774
การวิเคราะห์บริษัท(เงินปริมาณ) ฐานะการเงินของธุรกิจ ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ความสามารถทำกำไร	3.761(มาก) 4.217(มาก) 3.692(มาก) 3.375(ปานกลาง)	0.846 0.906 0.836 0.795

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับอิทธิพล ในทัศนะของนักลงทุน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การวิเคราะห์ทางเทคนิค	3.083(ปานกลาง)	0.864
CANDLE STICK	3.186 (ปานกลาง)	0.864
MACD	2.964 (ปานกลาง)	0.902
14 RSI	3.421 (ปานกลาง)	0.739
MOMENTUM	3.105 (ปานกลาง)	0.681
POINT & FIGURE	2.739 (ปานกลาง)	0.792

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ในการตัดสินใจลงทุน

จากผลที่ได้ทำการศึกษาถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจซื้อ /ขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่นักลงทุนศึกษาข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุโดยต้องว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.650 รองลงมาที่มีอิทธิพลมากคือการให้ข้อมูลของไบรคเกอร์ (นายหน้า) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.971 ส่วนการให้คำแนะนำจากเพื่อน และนักลงทุนจัดอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.156 ส่วนข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ที่ไม่มีอิทธิพลต่อนักลงทุนน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.774

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ในการตัดสินใจลงทุนซึ่ง/ขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยรวมแล้ว จัดอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.137 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.836 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ระดับอิทธิพลเฉลี่ยของปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลในทัศนะของนักลงทุนไทย รายบุคคลต่อการตัดสินใจ ชื่อ/ขายหลักทรัพย์

ปัจจัย(แหล่งข้อมูลข่าวสาร)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับอิทธิพล ในทัศนะของ นักลงทุน
ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ การให้ข้อมูลของโบรกเกอร์ คำแนะนำของเพื่อนและนักลงทุน ข้อมูลจากแหล่งต่างๆทั่วไป	4.650 3.971 2.156 1.774	0.961 0.767 0.804 0.785	มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย
เฉลี่ยรวม	3.137	0.836	ปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) (ตารางวิธีการคำนวนหาค่า Chi-square อยู่ในภาคผนวก ก) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับแหล่งที่มาของเงินทุน โดยกำหนดให้

1) H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบด้วยค่า Chi - Square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .3832 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ไม่ว่าเพศชาย หรือเพศหญิงก็เดิอกแห่งแหล่งที่มาของเงินทุนเหมือนกัน

2) H_0 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบคุ้มครอง Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0339 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 กล่าวคือระดับการศึกษาของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน หมายความว่าระดับการศึกษาของนักลงทุนต่างกันเดิอกแหล่งที่มาของเงินทุนต่างกันคุ้มครอง

3) H_0 : อาชีพของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : อาชีพของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบคุ้มครอง Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0225 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าอาชีพของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับ แหล่งที่มาของเงินทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

4) H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบคุ้มครอง Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .990 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน

5) H_0 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุน ไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบคุ้มครอง Chi - square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0338 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ กับแหล่งที่มาของเงินทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

6) H_0 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ผลการทดสอบคุ้มครอง Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0689 ซึ่งมีค่ามากกว่า ค่า p ที่ .05 หมายความว่าระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน

สรุปการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน พบร่วมว่า อาชีพ การศึกษาและประสบการณ์ของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุนซึ่งเป็น

เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ส่วนเพศ รายได้และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน

คุณลักษณะ	แหล่งที่มาของเงินทุน				รวม	χ^2	p
	เงินออม	เงินกู้ธนาคาร	เงินกู้มาร์จิน	เงินกู้อื่นๆ			
เพศ							
ชาย	31.3	2.1	19.3	1.0	53.7	3.05	.3832
หญิง	31.1	1.9	12.4	0.9	46.3		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		
การศึกษา							
ต่ำกว่า ม.ป.ตราย	3.1	0.3	0.9	-	4.3	22.34	.0339
ม.ป.ตราย	3.7	0.9	5.0	0.3	9.9		
อนุปริญญา	6.5	0.9	2.5	-	9.9		
ปริญญาตรี	35.1	1.0	19.0	0.6	55.7		
สูงกว่าปริญญาตรี	14.0	0.9	4.3	1.0	20.2		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		
อาชีพหลัก							
เข้าของ	16.5	1.6	10.5	0.7	29.3	23.67	.0225
ข้าราชการ	16.5	0.6	5.0	0.3	22.4		
พนักงานบริษัท	24.8	1.2	10.6	0.3	36.9		
แม่บ้าน	1.8	0.6	3.4	0.6	6.4		
อื่นๆ	2.8	-	2.2	-	5.0		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คุณลักษณะ	แหล่งที่มาของเงินทุน				รวม	χ^2	p
	เงินออม	เงินกู้ธนาคาร	เงินกู้มาร์ชิ้น	เงินกู้อื่นๆ			
รายได้ต่อเดือน							
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.3	0.6	0.6	-	5.5	14.71	.9900
10,001-30,000 บาท	34.5	1.6	14.3	0.6	51.0		
30,001-50,000 บาท	10.6	0.6	7.8	1.0	20.0		
มากกว่า 50,000 บาท	13.0	1.2	9.0	0.3	23.5		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		
ประสบการณ์							
น้อยกว่า 1 ปี	7.1	0.3	1.6	-	9.0	13.64	.0338
ประมาณ 1 ปี	7.1	1.6	4.0	0.6	13.3		
มากกว่า 1 ปี	48.2	2.1	26.1	1.3	77.7		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		
ระยะเวลาในการ ลงทุน(การถือ ครองหลักทรัพย์)							
1-10 วัน	20.2	2.2	15.5	0.3	38.2	15.90	.0689
11-25 วัน	16.5	0.9	4.4	0.4	22.2		
26-75 วัน	13.0	0.9	6.8	0.6	21.3		
มากกว่า 75 วัน	12.7	-	5.0	0.6	18.3		
รวม	62.4	4.0	31.6	1.9	100		

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับจำนวนเงินลงทุน

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับจำนวนเงินลงทุน โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับจำนวนเงินลงทุน โดยกำหนดให้

1) H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

ผลจากการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า เพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2) H_0 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

ผลจากการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับ จำนวนเงินลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3) H_0 : อายุของนักลงทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : อายุของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

ผลจากการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่ง มีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า อายุหลักมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

4) H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

ผลจากการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

5) H_0 : ประสบการณ์(ระยะเวลา)ในการลงทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : ประสบการณ์(ระยะเวลา)ในการลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

จากการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุนมีความ สัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

6) H_0 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการทุนเป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน
จากการทดสอบคุ้มค่า Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน

สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะตัวบุคคลกับจำนวนเงินลงทุน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคลกับจำนวนเงินที่ลงทุนใน ช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2539)

คุณลักษณะ	จำนวนเงินลงทุน(บาท) *					รวม	χ^2	p
	1	2	3	4	5			
เพศ							228.05	.0000
ชาย	53.7					53.7		
หญิง	8.4	14.3	1.9	7.5	14.3	46.3		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		
การศึกษา							385.25	.0000
ต่ำกว่า ม.ป.ปลาย	4.3					4.3		
ม.ป.ปลาย	9.9					9.9		
อนุปริญญา	9.9					9.9		
ปริญญาตรี	37.9	14.3	1.9	1.6		55.7		
สูงกว่าปริญญาตรี				5.9	14.3	20.2		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		
อาชีพหลัก							430.31	.0000
เจ้าของกิจการ	29.3					29.3		
ข้าราชการ	22.4					22.4		
พนักงานบริษัท	10.4	14.3	1.9	7.5	2.8	36.9		
แม่บ้าน					6.4	6.4		
อื่นๆ					5.0	5.0		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		

* หมายเหตุ ; 1 = 0 - 500,000 บาท 2 = 500,001 - 1,000,000 บาท

3. = 1,000,001 - 1,500,000 บาท 4. = 1,500,001 - 2,000,000 บาท 5. = เกินกว่า 2,000,000 บาท

ตารางที่ 11 (ต่อ)

คุณสมบัติ	จำนวนเงินลงทุน(บาท) *					รวม	χ^2	p
	1	2	3	4	5			
รายได้ต่อเดือน								
ต่ำกว่า 10,000 บาท	5.5					5.5		
10,001-30,000 บาท	51.0					51.0		
30,001-50,000 บาท	5.6	14.3				20.0		
มากกว่า 50,000 บาท			1.9	7.5	14.3	23.5		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		
ประสบการณ์ใน การลงทุน								
น้อยกว่า 1 ปี	9.0					9.0		
ประมาณ 1 ปี	13.3					13.3		
มากกว่า 1 ปี	39.8	14.3	1.9	7.5	14.3	77.7		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		
ระยะเวลาใน การลงทุน(การ ซื้อครองหลักทรัพย์)								
1-10 วัน	38.2					38.2		
11-25 วัน	22.2					22.2		
26-75 วัน	1.7	14.3	1.9	3.5		21.3		
มากกว่า 75 วัน				4.0	14.3	18.3		
รวม	62.1	14.3	1.9	7.5	14.3	100		

* หมายเหตุ ; 1 = 0 - 500,000 บาท 2 = 500,001 - 1,000,000 บาท

3. = 1,000,001 - 1,500,000 บาท 4. = 1,500,001 - 2,000,000 บาท 5. = เกินกว่า 2,000,000 บาท

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน โดยกำหนดให้

1) H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

จากผลการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .6000 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

2) H_0 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนเป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

จากผลการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1996 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

3) H_0 : อายุของนักลงทุน เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 : อายุของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

จากผลการทดสอบด้วยค่า Chi-Square พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน กล่าวคือ ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0678 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

4) H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุน เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับจำนวนเงินลงทุน

จากผลการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .2762 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่ารายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

5) H_0 : ประสบการณ์(ระยะเวลา) ในการลงทุน เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 : ประสบการณ์(ระยะเวลา) ในการลงทุนไม่เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

จากผลการทดสอบด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1483 ซึ่ง มีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

6) H_0 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนเป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนไม่เป็นอิสระกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

จากผลการทดสอบค่า Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1582 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าระยะเวลาในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

สรุปการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน พบร่วม เพศ การศึกษา อัชีพ รายได้ ประสบการณ์(ระยะเวลา)ในการลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้ในการลงทุนแต่อย่างใดซึ่งไม่เป็นไปตามกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ร้อยละของผู้ลงทะเบียน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

คุณสมบัติ	กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน					อื่นๆ	รวม	χ^2	p
	ธนาคาร	เงินทุน	สื่อสาร	ผลิตภัณฑ์					
เพศ								2.7530	.6040
ชาย	19.2	13.4	4.0	3.4	13.7	53.7			
หญิง	13.4	11.8	5.3	2.8	13.0	46.3			
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100			
การศึกษา								20.4733	.1996
ต่ำกว่า- ม.ป.ถด.	0.9	1.2	0.3	0.9	0.9	4.3			
ม.ป.ถด.	2.5	2.2	0.3	0.9	4.0	9.9			
อนุปริญญา	2.5	2.5	1.2	0.3	3.4	9.9			
ปริญญาตรี	18.6	14.0	6.6	2.2	14.3	55.7			
สูงกว่า-									
ปริญญาตรี	8.1	5.3	0.9	1.9	4.0	20.2			
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100			
อาชีพหลัก								25.11512	.0678
เข้าของกิจการ	9.0	6.8	1.9	2.8	8.8	29.3			
ข้าราชการ	8.4	5.3	3.1	2.2	3.4	22.4			
พนักงานบริษัท	13.0	9.3	4.0	0.6	10.0	36.9			
แม่บ้าน	0.6	2.2	0.3	0.6	2.7	6.4			
อื่นๆ	1.6	1.6	0.0	0.0	1.8	5.0			
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100			

ตารางที่ 12 (ต่อ)

คุณสมบัติ	กตุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน				อัตรา	รวม	χ^2	p
	ธนาคาร	เงินทุน	สื่อสาร	พัฒนา				
รายได้							14.3942	.2762
ต่ำกว่า 10000 บาท	1.8	0.9	0.9	0.3	1.6	5.5		
10001-30000 บาท	17.4	13.1	5.6	2.2	12.7	51.0		
30001-50000 บาท	5.3	6.5	1.9	2.3	4.0	20.0		
มากกว่า 50000 บาท	8.1	4.7	0.9	1.5	8.4	23.5		
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100		
ประสบการณ์							12.0663	.1483
น้อยกว่า 1 ปี	3.1	2.2	1.9	0.6	1.2	9.0		
ระหว่าง 1 ปี	5.6	3.1	1.5	0.0	3.1	13.3		
มากกว่า 1 ปี	23.9	19.9	5.9	5.6	22.4	77.7		
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100		
ระยะเวลาลงทุน (การถือครอง หลักทรัพย์)							16.7773	.1582
1-10 วัน	4.6	9.9	4.1	2.2	12.4	38.2		
11-25 วัน	9.9	4.8	2.5	1.6	3.4	22.2		
26-75 วัน	7.5	6.5	0.6	1.5	5.3	21.3		
มากกว่า 75 วัน	5.6	4.0	2.2	0.9	5.6	18.3		
รวม	32.6	25.2	9.3	6.2	26.7	100		

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน โดยกำหนดให้

1) H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-Square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .5532 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

2) H_0 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนเป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่า ค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .3848 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

3) H_0 : อัชีพของนักลงทุนเป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : อัชีพของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0931 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า อัชีพหลักไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

4) H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุน เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .2385 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

5) H_0 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุน เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนไม่เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ .5130 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ .05 หมายความว่าประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

๖) H_0 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุน เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

H_1 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุน ไม่ เป็นอิสระกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

จากการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .6148 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่า ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

สรุปการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน พบร่วมว่า เพศ การศึกษา อายุพหุลักษณ์ รายได้ ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓ ว่า ด้วยคุณลักษณะส่วนบุคคล สัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคลกับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุน

คุณสมบัติ	วิธีวิเคราะห์ที่ใช้				รวม	χ^2	p
	1	2	3	4			
เพศ							
ชาย	8.3	6.9	37.9	0.6	53.7		
หญิง	7.8	3.7	34.5	0.3	46.3		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		
การศึกษา							
ต่ำกว่า ม.ปลาย	0.9	0.3	3.1	0.0	4.3		
ม.ปลาย	0.9	0.9	7.8	0.3	9.9		
อนุปริญญา	0.6	1.6	7.5	0.3	9.9		
ปริญญาตรี	9.0	5.3	41.3	0.0	55.7		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.7	2.5	12.7	0.3	20.2		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		
อาชีพ							
เข้าองค์กร	3.4	3.2	22.7	0.0	29.3		
ข้าราชการ	5.0	2.2	14.9	0.3	22.4		
พนักงานบริษัท	7.1	3.4	26.4	0.0	36.9		
แม่บ้าน	0.3	0.9	4.9	0.3	6.4		
อื่นๆ	0.3	0.9	3.5	0.3	5.0		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		

* หมายเหตุ :

1. วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน
2. วิเคราะห์ทางเทคนิค
3. วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค
4. "ไม่" ได้วิเคราะห์โดยวิธีใด ๆ เลย

ตารางที่ 13 (ต่อ)

คุณสมบัติ	วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ *				รวม	χ^2	p
	1	2	3	4			
รายได้ต่อเดือน							
ต่ำกว่า 10000 บาท	0.5	0.3	4.7	0.0	5.5	11.5722	.2385
10001-30000 บาท	11.2	5.0	34.2	0.6	51.0		
30001-50000 บาท	2.5	1.9	15.6	0.0	20.0		
มากกว่า 50000 บาท	1.9	3.4	17.5	0.3	23.5		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		
ประสบการณ์							
น้อยกว่า 1 ปี	1.6	0.3	7.1	0.0	9.0	5.2431	.5130
ระหว่าง 1 ปี	2.2	0.6	10.2	0.3	13.3		
มากกว่า 1 ปี	12.3	9.7	55.1	0.6	77.7		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		
ระยะเวลาจดทุน							
1-10 วัน	5.0	4.0	28.9	0.3	38.2	7.21439	.6148
11-25 วัน	5.6	1.9	14.7	0.0	22.2		
26-75 วัน	2.7	2.5	15.8	0.3	21.3		
มากกว่า 75 วัน	2.8	2.2	13.0	0.3	18.3		
รวม	16.1	10.6	72.4	0.9	100		

* หมายเหตุ :

1. วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน
2. วิเคราะห์ทางเทคนิค
3. วิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค
4. ไม่ได้วิเคราะห์โดยวิธีใดๆ เลย

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยกำหนดให้

1) H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0686 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

2) H_0 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : ระดับการศึกษาของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .4546 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

3) H_0 : อายุของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : อายุของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1852 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

4) H_0 : รายได้ของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : รายได้ของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1136 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

5) H_0 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1982 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่า ประสบการณ์ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

- 6) H_0 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร
 H_1 : ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

สาร

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์คุ้วค่า Chi-square พบร่วมค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0342 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่าระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสารพบว่าระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ส่วนเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ และประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสารซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ร้อยละของผู้ลงทุน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

คุณลักษณะ	แหล่งข้อมูลข่าวสาร				รวม	χ^2	p
	หนังสือพิมพ์	นายน้า	คำแนะนำ	อื่นๆ			
เพศ							
ชาย	37.3	5.2	5.3	5.9	53.7	7.1049	.0686
หญิง	26.1	7.5	7.4	5.3	46.3		
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100		
การศึกษา							
ต่ำกว่า ม.ปถย	3.7	0.0	0.0	0.6	4.3	11.8892	.4546
ม.ปถย	7.1	0.6	1.6	0.6	9.9		
อนุปริญญา	6.8	1.2	1.6	0.3	9.9		
ปริญญาตรี	33.1	8.1	6.7	7.8	55.7		
สูงกว่าปริญญาตรี	12.7	2.8	2.8	1.9	20.2		
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100		
อาชีพหลัก							
เข้าของกิจการ	19.1	2.8	3.1	4.3	29.3	16.1324	.1852
ข้าราชการ	11.5	4.7	4.3	1.9	22.4		
พนักงานบริษัท	24.8	4.7	3.4	4.0	36.9		
แม่บ้าน	4.3	0.5	1.2	0.4	6.4		
อื่นๆ	3.7	0.0	0.7	0.6	5.0		
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100		

ตารางที่ 14 (ต่อ)

คุณลักษณะ	แหล่งข้อมูลข่าวสาร					รวม	χ^2	p
	หนังสือพิมพ์	นายน้า	คำแนะนำ	อื่นๆ				
รายได้ต่อเดือน								
ต่ำกว่า 10,000บ	2.5	1.5	1.2	0.3	5.5			
10,001-30,000บ	30.2	7.5	6.5	6.8	51.0			
30,001-50,000บ	13.1	2.2	3.1	1.6	20.0			
มากกว่า50,000บ	17.6	1.5	1.9	2.5	23.5			
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100			
ประสบการณ์								
น้อยกว่า 1 ปี	5.3	0.9	2.2	0.6	9.0			
ประมาณ 1 ปี	7.1	2.8	1.2	2.2	13.3			
มากกว่า 1 ปี	51.0	9.0	9.3	8.4	77.7			
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100			
ระยะเวลาลงทุน								
1-10 วัน	24.2	4.7	2.5	6.8	38.2			
10-25 วัน	12.5	4.1	4.0	1.6	22.2			
26-75 วัน	14.0	2.0	3.4	1.9	21.3			
มากกว่า 75 วัน	12.7	1.9	2.8	0.9	18.3			
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100			

ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

เมื่อนำข้อมูลลงตารางเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยใช้วิธีทางสถิติหาค่า Chi-square (χ^2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยกำหนดให้

1) H_0 : วิธีวิเคราะห์ที่ใช้เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

H_1 : วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ไม่เป็นอิสระกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า Chi-square พบว่าค่า p ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1236 ซึ่งมีค่ามากกว่า ค่า p ที่ระดับ .05 หมายความว่าวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

สรุปการทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุนกับแหล่งข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ว่าด้วย วิธีวิเคราะห์ที่ใช้มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีวิเคราะห์ที่ใช้กับแหล่งข้อมูลข่าวสาร

วิธีวิเคราะห์ที่ใช้	แหล่งข้อมูลข่าวสาร				รวม	χ^2	p
	หนังสือพิมพ์	นายน้ำ	คำแนะนำ	อื่นๆ			
วิธีวิเคราะห์						13.9641	.1236
วิธีวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน	9.1	2.0	2.5	2.5	16.1		
วิธีวิเคราะห์ทางเทคนิค	9.1	1.2	0.0	0.3	10.6		
ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค	45.0	9.4	9.9	8.1	72.4		
ไม่ใช้วิธีใดเลย	0.2	0.0	0.3	0.3	0.9		
รวม	63.4	12.7	12.7	11.2	100		

การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย

จากการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุน ของนักลงทุนไทยรายย่อยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวิเคราะห์โดยการหาสมการลดคงด้วยวิธี Stepwise มีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังต่อไปนี้

- Y = ตัวแปรตาม
 X1-U = ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 X1 = เพศ
 X2 = การศึกษา
 X3 = อัชีพหลัก
 X4 = รายได้ต่อเดือน
 X5 = ประสบการณ์ในการลงทุน
 X6 = ระยะเวลาในการลงทุน
 X7 = แหล่งที่มาของเงินทุน
 X8 = กลุ่มหลักทรัพย์
 X9 = ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ
 X10 = ภาวะเศรษฐกิจโลก
 X11 = ภาวะทางค้านการเมือง
 X12 = ภาวะทางค้านอุตสาหกรรม
 X13 = การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ
 X14 = การวิเคราะห์เชิงปริมาณ
 X15 = เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค
 X16 = แหล่งข้อมูลข่าวสาร
 U = วิธีวิเคราะห์ที่ใช้

จากการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยโดยการหาสมการด้วย ศิลวิชี Stepwise ปรากฏว่ามีตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในการวิจัยครั้งนี้ 3 ตัวแปรคือ รายได้ (X4) วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ (U) และเพศของนักลงทุน (X1) ได้สมการ

$$Y = 1870788.3 + 1341451.5(X4) + (-874979.5)U + (-918258)X1$$

โดยได้ค่า $R^2 = .38$ หมายความว่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจมีค่าเท่ากับ 38 เปอร์เซนต์ สรุปจากสมการที่ได้ทำให้ทราบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยได้แก่ รายได้ต่อเดือนของนักลงทุน วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการลงทุนและเพศของนักลงทุน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้าหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤษภาคม 2539 จำนวน 322 ราย โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้ววัดค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามได้เท่ากับ .8365 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ สำหรับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบื้องบน มาตรฐาน หาความสัมพันธ์โดยทดสอบค่าไชสแควร์ Chi-square และ Stepwise Regression

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

1. นักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 53.7 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 30,000 บาท ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ในการลงทุนมากกว่า 1 ปี และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนอยู่ในช่วง 1 - 10 วัน

2. นักลงทุนไทยส่วนใหญ่นำเงินที่ได้มาจากการออมมาลงทุน รองลงมาคือเงินกู้มารถินจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์อยู่ในช่วงไม่เกิน 500,000 บาท กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยนิยมมากที่สุดคือ กลุ่มน้ำชา รองลงมาได้แก่ กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กองทุนอื่นๆ กองการสื่อสารและกองพัฒนา ส่วนวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อ / ขายหลักทรัพย์ คือวิธีวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนไทยรายย่อยใช้ในการพิจารณาการตัดสินใจลงทุน ส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และโทรศัพท์

3. นักลงทุนไทยรายย่อยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าปัจจัยทางค้านภาวะการเมืองมีอิทธิพลมากที่สุดรองลงมาได้แก่ภาวะ

อุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัทส่วนการวิเคราะห์ภาวะทางเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์ทางด้านเทคโนโลยีในระดับปานกลาง

4. การศึกษา อาชีพ ประสบการณ์(ระยะเวลา)ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ส่วนเพศ รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน

5. เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุน

6. เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน

7. เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุน และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีวิเคราะห์ที่ใช้

8. ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน ส่วนเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน

9. วิธีวิเคราะห์ที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของเงินทุน

10. รายได้ วิธีวิเคราะห์ที่ใช้และเพศของนักลงทุนมีอิทธิพลต่อจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย

การอภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล การทดสอบสมมติฐานการวิจัย และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พนวณนักลงทุนไทยรายย่อยที่เป็นตัวอย่างในการศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. นักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นชายมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วงระหว่าง 10,001-30,000 บาท ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุนมากกว่า 1 ปี และระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ ในการลงทุนอยู่ในช่วง 1-10 วัน

อย่างไรก็ตามลักษณะนักลงทุนไทยรายย่อยที่ปรากฏผลออกมานั้นแสดงให้เห็นว่านักลงทุนใช้ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนอยู่ในช่วง 1-10 วัน คิดเป็นร้อยละ 38.2 ซึ่งจัดได้ว่าเป็นนักลงทุนประเภทนักเก็บกำไร และ 11-25 วัน จัดว่าเป็นนักลงทุนระยะสั้น ซึ่งนักลงทุนประเภทดังกล่าวจัดได้ว่าเป็นนักลงทุนที่ชอบเลี่ยง และทำกำไรสั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องตามแนว

ความคิดของ James Tobin ในการจัดประเภทความปรารถนาในการถือทรัพย์สินและการเลือกลงทุนของบุคคล ว่าด้วยกฎ High Risk High Return โดยพิจารณาจากความเสี่ยงและผลตอบแทนให้สัมพันธ์กัน กล่าวคือถ้าความเสี่ยงสูงผลตอบแทนก็จะสูงด้วย

2. นักลงทุนไทยรายย่อยส่วนใหญ่นำเงินที่ได้จากการออมมาลงทุน ทั้งนี้เพื่อรับนักลงทุน เห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากกองเบี้ยเงินฝากมีน้อย ก็จะมีการนำเอาเงินออกมานำลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยที่นักลงทุนมองเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากเงินปันผล และผลต่างของราคามีมากกว่า ส่วนจำนวนเงินที่นำมาลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงไม่เกิน 500,000 บาท

3. กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนกับลักษณะส่วนบุคคลเป็นอิสระกัน หมายถึงการเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ของนักลงทุนจะเป็นอิสระไม่ขึ้นกับเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ประสบการณ์ (ระยะเวลา) ใน การลงทุนและระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยพบว่า มีการลงทุนหลากหลายไม่ได้เจาะจงเฉพาะกลุ่มนั้นหมายความว่า นักลงทุนมีการกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน ซึ่งจากการศึกษาจะพบว่านักลงทุนเลือกลงทุนในกลุ่มน้ำหน้า การเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มสื่อสาร กลุ่มพลังงาน และอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการลดความเสี่ยงตามแนวทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของมาร์โควิทช์ ว่าด้วยนักลงทุนสามารถลดความเสี่ยงได้โดยการกระจายการลงทุนในหลาย ๆ กลุ่มหลักทรัพย์

4. ปัจจัยทางด้านภาวะทางการเมือง อุตสาหกรรมและการวิเคราะห์บริษัทมีอิทธิพลในทักษะของนักลงทุนต่อการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาวะทางการเมืองของประเทศไทยยังไม่มั่นคงเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากมีการเลือกตั้งรัฐบาลบ่อยครั้ง เช่น 1 ปี เลือกตั้ง 2 ครั้ง ทำให้นักลงทุนขาดความมั่นใจในการลงทุน ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลควรคำนึงด้วยความมีเสถียรภาพของรัฐบาล เช่น ไม่ควรที่จะปรับเปลี่ยน แต่งตั้ง โยกย้ายตัวรัฐมนตรีบ่อยครั้ง ในส่วนของการวิเคราะห์บริษัทและอุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริษัท ซึ่งหมายถึง การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ พิจารณาจากสถานะการณ์ แห่งขันของธุรกิจ และความสามารถของผู้บริหารว่าผู้บริหารมีการมองการณ์ไกล มีความสามารถในการบริหารงาน ซึ่งทำให้กิจการมีการเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ และมีผลกำไรได้มากน้อยเพียงใด ในแต่ละปีและสินค้าสามารถแข่งขันกับตลาดได้มากน้อยเพียงใด แผนงานในอนาคตมีการขยายตัวได้เพียงใด ส่วนทางด้านปริมาณ จะต้องพิจารณาฐานะทางการเงินของธุรกิจและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไร ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการพิจารณาการลงทุนทั้งนั้น เพื่อที่นักลงทุนจะได้ลงทุนไม่ผิดพลาด ควรจะศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อไม่จะเป็นข้อมูลทางด้านภาวะเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ การเพิ่ม/ลดของอัตราดอกเบี้ย การเปลี่ยนแปลงค่าของเงินสกุลต่าง ๆ เป็นต้น

5. ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลข่าวสารจากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ในการลงทุนของนักลงทุนขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือตลาดในขณะนี้ ๆ โดยนักลงทุนจะใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ โทรสาร การใช้ข้อมูลของไบรเกอร์ และคำแนะนำของเพื่อนนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อกล้า้ว

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยจากหลาย ๆ องค์ประกอบ ปรากฏผลโดย สรุปคือ นักลงทุนไทยรายย่อยในห้องค้านักลงทุนหลักทรัพย์แต่ละประเภทไทย ส่วนใหญ่จะลงทุนในระยะสั้น 1 - 10 วัน และ 10 - 25 วัน ซึ่งจัดลักษณะนักลงทุนไทยรายย่อยอยู่ในประเภทนักเก็งกำไร (Speculator) นิยมเสี่ยงซึ่งจะสอดคล้องตามแนวคิดของ James Tobin ว่าด้วยกฎ high Risk high Return และเสือกกลุ่มนักลงทุนหลักทรัพย์ลงทุนในไทย ๆ กลุ่มนี้จะสอดคล้องตามแนวทฤษฎีกกลุ่มนักลงทุนหลักทรัพย์ของ มาร์โควิทซ์ คือการขายความเสี่ยงในการลงทุน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การเข้ามาลงทุนในตลาด นักลงทุนควรจะต้องรู้จักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และปัจจัยทางค้านเทคนิคเข้าช่วยในการลงทุน เหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อภาวะตลาดหลักทรัพย์ เช่น ปัจจัยทางค้านการเมืองในประเทศไทย เช่น มีการเปลี่ยนแปลงการปรับรัฐบัญญัติ หรือการเลือกตั้ง 2 ครั้งในเวลา 1 ปี ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศ ในเรื่องของภาวะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารพาณิชย์ ปัญหาคุณภาพหนี้ของสถาบันการเงิน ความชัดแจ้งระหว่างเงินและได้หัวน ผลการประชุมของเฟด ตลอดจนภาวะการค้าระหว่างประเทศและการสุดท้าย คือ ปัจจัยที่เกิดจากภาวะตลาดหลักทรัพย์โดยตรง เช่นในเรื่องของการเก็บภาษีค่ามิติ การตรวจสอบการปั่นหุ้น คดีบีบีซี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ที่มีขึ้นจาก ก.ส.ต. (คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์) นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานของบริษัทต่าง ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันไป ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมและของแต่ละบริษัทในไตรมาสต่าง ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อนักลงทุนและภาวะตลาดหลักทรัพย์เป็นช่วง ๆ ตลอดเวลา

สำหรับปัจจัยอื่น ๆ ที่จะมีความสัมพันธ์ต่อภาวะตลาดและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนนี้จะเป็นเรื่องการดำเนินงานของ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ โคงเนพะอย่างยิ่งในเรื่องของการปั่นหุ้น การหุ้นครองนักลงทุน การจัดตั้งตลาดไอทีซีเพื่อรับการขยายตัวของตลาดในอนาคตข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อสารมวลชนแต่ละแหล่ง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

ข่าวลือจากภายในและภายนอกประเทศ การปล่อย Margin Loan ของ Brokers และการวิเคราะห์ทางเทคนิคของนักวิเคราะห์ทั้งหลาย เป็นต้น เหล่านี้ส่วนส่งผลกระทบทั้งทางด้านบวกและลบต่อนักลงทุนซึ่งสามารถมีอิทธิพลครอบงำให้นักลงทุนแสดงพฤติกรรมในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ได้ ทั้งในลักษณะของนักเก็งกำไร และนักลงทุนบางรายหรือกลุ่ม ฯ รายจำเป็นต้องถือห้ากทรัพย์ไว้ระยะยาว เพราะผลกระทบดังกล่าว เนื่องจากไม่สามารถขายหลักทรัพย์ เพราะราคาตกต่ำเกินกว่า ความเป็นจริงรวมทั้งนักลงทุนบางกลุ่มบางราย สามารถลงทุนด้วยเงินของตนซื้อห้ากทรัพย์และถือไว้ในลักษณะนักลงทุนที่หวังผลประโยชน์ตอบแทนในระยะยาว เป็นต้น

ประเด็นที่น่าสนใจต่อไปก็คือ ตลอดช่วงปี ๒๕๓๙ ที่ผ่านมา สภาพการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ลดปริมาณลง เนื่องจากเศรษฐกิจมาตรการของ ก.ด.ต. ขาดความชัดเจน นักลงทุนไม่มั่นใจในสถานการณ์ ขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักลงทุนทราบข้อมูลที่แท้จริง กรณีดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงลักษณะการลงทุนของนักลงทุนเป็นลักษณะการเก็บกำไรในตลาดหลักทรัพย์ยังดำเนินอยู่ และผู้ที่สามารถถือหุ้นข้อมูลภายใน (Inside Information) เป็นผู้ที่ได้เปรียบในการที่จะสามารถสร้างผลกำไรได้ในระยะเวลาสั้นๆ ด้วยเหตุนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการ ก.ด.ต. และบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์จะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง เน้นปฏิบัติให้เห็นรูปธรรมมากกว่าการเร่งรัดในเรื่องจรรยาบรรณเพื่อที่สามารถพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ให้ได้มาตรฐานอย่างแท้จริง ให้นักลงทุนได้เห็นชัดถึงความยุติธรรม และความมั่นใจในการลงทุนแต่ละครั้งซึ่งจะยังผลให้เกิดการระดมเงินออกจากประชาชนไปลงทุนในกิจการพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาประเทศไทยโดยส่วนรวมซึ่งเห็นได้ว่า ตลาดหุ้นไทยมีความเปลี่ยนแปลงผันผวนอยู่ตลอดเวลาและมีอัตราความเสี่ยงในการลงทุนสูง

วิธีการแก้ไขปัญหาทางด้านการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุน นอกเหนือจากการให้ความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานของตลาดหุ้นแล้วควรต้องสร้างและสนับสนุนให้นักลงทุนไทยมีการรวมกลุ่ม และมีผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายได้อนุมัติไว้รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมให้นักลงทุนไทยรายย่อยได้ลงทุนผ่านโครงสร้างการลงทุนดังกล่าว

นอกจากนี้รัฐควรผ่อนปรนช่วยนักลงทุนที่ติดเงินกู้มาจนโดยนำเงินลงทุนในหลักทรัพย์ บังคับขายไปซื้อหุ้นที่มีพื้นฐานดีโดยมีเงินไวให้เบี้ยนการถือหุ้นได้โดยไม่ต้องวงเงินค้ำประกันใหม่ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนที่ประสบภาวะขาดทุนได้เงินคืนกลับมาบ้างในอนาคต

ข้อเสนอแนะที่สำคัญสำหรับนักลงทุนไทยรายย่อย

ผู้ศึกษามีความเห็นว่าสิ่งที่นักลงทุนควรพิจารณา ก่อนที่จะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

- แห่งประเทศไทย นักลงทุนควรต้องรู้จักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหรือปัจจัยทางด้านเทคนิคเข้าช่วยในการลงทุน การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั่วไปและต่างประเทศ ปัจจัยทางด้านการเมืองทั่วไปและต่างประเทศ ปัจจัยทางด้านกลุ่มอุตสาหกรรม นักลงทุนควรพิจารณาลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและปัจจัยภายในบริษัททั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยทำการศึกษาข้อมูล ข่าวสารของอุตสาหกรรม และบริษัทที่จะลงทุนอย่างละเอียด ซึ่งนักลงทุนสามารถนำปัจจัยพื้นฐานมาวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยทางเทคนิค โดยการใช้ปัจจัยพื้นฐานเป็นตัวเลือกสรรวุฒิ และใช้ปัจจัยทางเทคนิคเพื่อคุ้งหัวการซื้อ/ขายหุ้น นอกจากนี้นักลงทุนควรเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังที่นักลงทุนประสบปัญหาขาดทุนนักลงทุนต้องกลับมาพิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุ หรือทางแก้ไข ป้องกันในการลงทุนครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ศึกษามีความเห็นว่า

1. ควรทำการศึกษาค้นคว้าว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในการซื้อ/ขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรในช่วงระยะเวลาที่สถานการณ์แตกต่างกัน

2. ควรทำการศึกษาบทบาทการประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของนักลงทุนไทยรายย่อยให้ได้รับความเป็นธรรมในการลงทุนอีกทั้งยังถือเป็นการส่งเสริมระดับเงินทุนอย่างแท้จริงและต่อเนื่องตลอดไป

3. ควรศึกษาโครงสร้างของนักลงทุนทั้งตลาดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตลาดให้ตลาดหลักทรัพย์มีเสถียรภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ก้องเกียรติ ไอกาสวงกร. กลยุทธ์การถึงกำไร. กรุงเทพฯ : หจก. เอชเอ็นการพิมพ์, 2534.

ก่อนตัดสินใจซื้อหุ้น. กรุงเทพฯ : บริษัทเนชั่นพับลิชิชิ่งกรุ๊ป จำกัด, 2535.

เกษตรภูมิน์ สีลักษณ์. การวิเคราะห์ทางเทคนิค. ฝ่ายวิเคราะห์หลักทรัพย์บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด. มปป.

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ตลาดหุ้นในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๕, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2534.

ราชชัย ฐิติพิชกวิวงศ์. กลยุทธ์การเล่นหุ้นให้ได้กำไร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกเบี้ย, 2518

นราครี ไวนิชกุล และชุมศักดิ์ ฤคນครี. ระเบียนวิชีชชูรกิจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

นาทศิริ วิมลเนหา. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค. เอกสารประกอบการศึกษาและบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2536.

นารถยา ยนเปี่ยม. หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : หจก. ที.เอ็นการพิมพ์ จำกัด, 2538.

บุญชุม ศรีสะオาค. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการสันการพิมพ์, 2538.

บุญรักษ์ สกุลสถาพร. ยุทธวิธีการเล่นหุ้นที่พื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บริษัท ผู้จัดการ จำกัด, 2535.

ป. ด้านนี้ จิตวิทยาการลงทุนและการวิเคราะห์หุ้นด้วยปัจจัยทางเทคนิค. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เมียวฟ้า, 2537.

เพชร บุนทรัพย์. หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

มัลลิกา บุนนาค และคนอื่น ๆ . สธิศิ. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

วิรช อกิเมธีธรรมรักษ์. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534

ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติคัวยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สาธิ วินาราช. คู่มือการลงทุนส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ : บริษัท ผู้จัดการ, 2535.

สารสาร

โภศล ไกรฤกษ์. “กระบวนการนักบูร์ในยุทธจักรหุ้น” ในกลยุทธ์การทำกำไรหุ้น. ผู้จัดการ : ฉบับ อภินันทนาการ, 2535.

วิรช อกิเมธีธรรม. “การวิเคราะห์หลักทรัพย์ขั้นพื้นฐาน” เอกสารเพื่อการศึกษา คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : ฉบับพิเศษ, 2534.

สุวัฒน์ ทองธนาภูมิ “การลงทุนกับการเก็บกำไร สัจธรรมในตลาดหุ้น” ในกลยุทธ์การทำกำไรหุ้น. ผู้จัดการ : ฉบับอภินันทนาการ, 2535.

หนังสือพิมพ์

ก้องเกียรติ โอกาสทางการ. “ปัญหาอินไซค์ที่มีพฤติกรรมโง่งแจ้ง” หุ้นไทย : ฉบับพิเศษตลาดลักษณะครอบครอง 14 ปี, 2531.

กองบรรณาธิการ. “ทำเนียบโบราณเกอร์ 1990” หุ้นไทย : ฉบับพิเศษ วาระก้าวสู่ปีที่ 4, 2533.

นาตศิริ วิมลเดดา. “การวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค” ผู้จัดการรายสัปดาห์ : ฉบับพิเศษ ปีที่ 2, 2535.

ไพบูลย์ เสรีวัฒนา. “กลยุทธ์ 2 ประการในการลงทุน” หุ้นไทย : ฉบับพิเศษตลาดหลักทรัพย์ฯ ครอบครอง 14 ปี, 2531.

เรียร ชังเครื่องญู “บุกรัฐีเล่นหุ้นที่พื้นฐาน” ผู้จัดการรายสัปดาห์ : ฉบับอภินันทนาการวาระก้าวสู่ปีที่ 2, 2535.

มาริย ท่าราน. “เทคนิควิเคราะห์หุ้น” ผู้จัดการรายสัปดาห์ : ฉบับพิเศษ ปีที่ 2, 2535.

มารวย ผลุ่งศิริ “ผลการดำเนินงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยุคการวาย 2528 - 2531” หุ้นไทย : ฉบับพิเศษตลาดหลักทรัพย์ฯ ครอบครอง 14 ปี, 2531.

สุมิตรา บุญยานนท์ “ตลาดหุ้นผันผวน” หุ้นไทยรายสัปดาห์ : ปีที่ 3 ฉบับที่ 149, 2539.

วิทยานิพนธ์

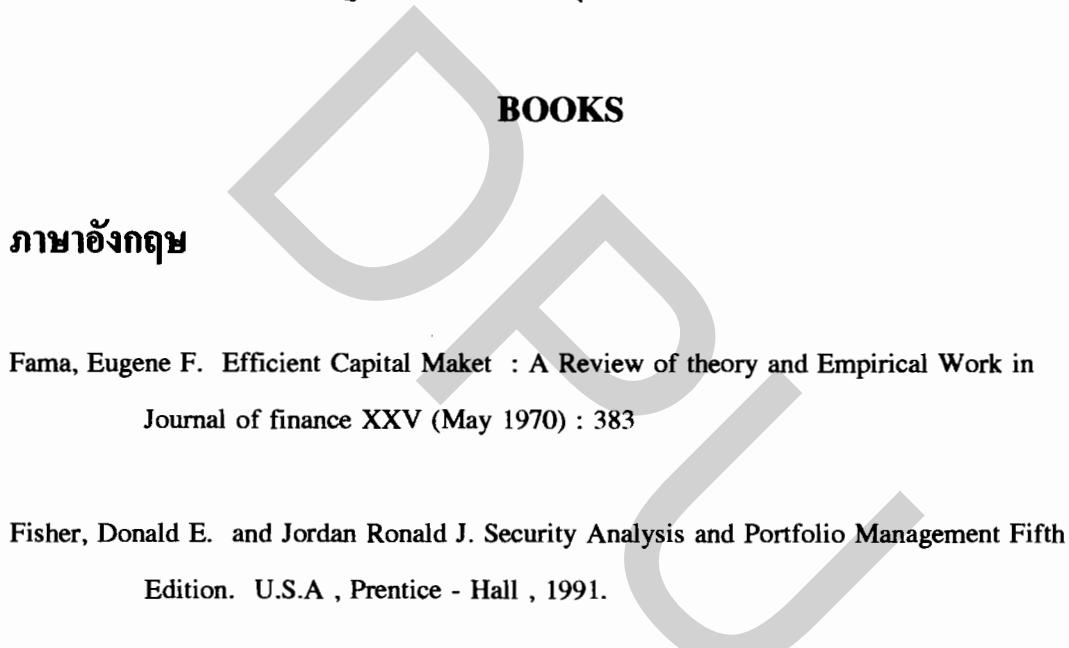
กิตติ สิริภัลลภ. “การใช้สมการลดด้อยและค่าสหสัมพันธ์ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตัวแปรต่าง ๆ ” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

เงน ประเสริฐรัสำค. “พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

นินนาท เจริญล้ำ “ปัจจัยกำหนดการลงทุนในหลักทรัพย์ และแนวทางในการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์บัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

นิวัฒน์ นาเจียงงาน “การวิเคราะห์แนวทางการตัดสินใจเพื่อลงทุนในกองทุนรวม” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก), 2537.

พรรภ. อิสรภาพะไพบูล “การเลือกลงทุนซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

Fama, Eugene F. Efficient Capital Market : A Review of theory and Empirical Work in
Journal of finance XXV (May 1970) : 383

Fisher, Donald E. and Jordan Ronald J. Security Analysis and Portfolio Management Fifth
Edition. U.S.A , Prentice - Hall , 1991.

Really, Frank K. Investment Analysis & Portfolio Management, Illinois : The Dryden Press,
1979

“Liquidity Preference as Behaviour Toward Risks” Review of Economic Studies (Feb. : 1958)

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามผู้ลงทุน

เรื่อง “การศึกษาการลงทุนของนักลงทุนไทยรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากห้องค้าหลักทรัพย์ของ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) 5 จังหวัด”

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินทุน และจำนวนเงินที่ลงทุน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนไทยรายย่อยสนใจลงทุน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามแหล่งข้อมูลที่มาของสารที่ทำน้ำมันใช้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจลงทุน

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยส่วนบุคคล ในการวิเคราะห์ และวางแผนตามหลักสูตร คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จัดทำโดย นางสาว สุควรัตน์ มีจิตร นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ (MBA) รุ่นที่ 8 (กรุงเทพมหานคร) รหัสประจำตัว 3591 - 0150 - 5 เมื่อท่านกรอกแบบสอบถาม เรียบร้อยแล้วกรุณานำส่งผู้จัดการ , ผู้อำนวยการห้องค้าหลักทรัพย์ เพื่อร่วมรวมส่งกลับคืนให้ นางสาว สุควรัตน์ มีจิตร ก่อนวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2540

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เอื้อเพื่อเขียนข้อมูลประกอบการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างสูง

(สุควรัตน์ มีจิตร)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

[สำหรับผู้วิจัย]

ง) ใส่เครื่องหมาย [√] ลงในช่องว่าง [.....] ตามความเป็นจริง

1. เพศ [.....] ชาย [.....] หญิง
1 2 9
2. การศึกษา [.....] ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย [.....] มัธยมศึกษาตอนปลาย
[.....] อุปราชญา, ปวส, ปวท [.....] ปริญญาตรี
[.....] สูงกว่าปริญญาตรี
1 2 3 4 5 9
3. อาชีพหลัก [.....] เจ้าของกิจการ [.....] ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
[.....] พนักงานบริษัท [.....] แม่บ้าน
[.....] นักศึกษา [.....] ข้าราชการบำนาญ
[.....] อื่นๆ (โปรดระบุ).....
1 2 3 4 5 6 7 8 9
4. รายได้ต่อเดือน [.....] ต่ำกว่า 10,000 บาท
[.....] 10,001 - 30,000 บาท
[.....] 30,001 - 50,000 บาท
[.....] สูงกว่า 50,000 บาท
1 2 3 4 9
5. ประสบการณ์ (ระยะเวลาที่เข้ามาลงทุนซื้อ / ขายในห้องค้าหลักทรัพย์)
[.....] น้อยกว่า 1 ปี [.....] 1 ปี [.....] มากกว่า 1 ปี
1 2 3 9
6. การลงทุนในหลักทรัพย์ (ซื้อ / ขายหลักทรัพย์) ส่วนใหญ่ของท่านโดยปกติท่านมักจะลงทุนในระยะเวลาหนาแน่นเท่าไร ในแต่ละหลักทรัพย์
[.....] 1 - 10 วัน [.....] 25 - 75 วัน
[.....] 11 - 25 วัน [.....] 75 วันขึ้นไป
1 2 3 4 9

ส่วนที่ 2 แหล่งที่มาของเงินทุนและจำนวนเงินที่ลงทุน

2.1 แหล่งที่มาของเงินทุนของท่านแบ่งเป็นร้อยละ (%) ของเงินทุนทั้งหมด	☐ 1
2.1.1 เงินออมส่วนตัว	[.....] ☐ 2
2.1.2 เงินกู้จากธนาคารที่มีหลักทรัพย์擔保	[.....] ☐ 3
2.1.3 เงินกู้margin (MARGIN LOAN)	[.....] ☐ 4
2.1.4 เงินกู้ขึ้นอื่น ๆ (เช่น ญาติ, เพื่อน)	[.....] ☐ 5
2.1.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	[.....] ☐ 6

2.2 จำนวนเงินที่ท่านลงทุนในช่วง 4 เดือนที่ผ่านมา มี port เท่าไรในการลงทุน ชื่อ / ขายหลักทรัพย์ [.....] บาท]

1
 2
 3
 4
 5
 6

ส่วนที่ 3 กิจกรรมทางการค้าที่ลงทุนไปแล้ว และได้ลงทุนปัจจุบัน

กิจกรรมทางการค้าที่ท่านได้ลงทุนคิดเป็นร้อยละเท่าไรของการลงทุนทั้งหมด

6

กิจกรรมทางการค้า	ร้อยละ
------------------	--------

3.1 กิจกรรมเกษตร	☐ 1
3.2 กิจกรรมนาการ	☐ 2
3.3 กิจกรรมสุกัดสร้างและตกแต่ง	☐ 3
3.4 กิจกรรมเคมีภัณฑ์ และพลาสติก	☐ 4
3.5 กิจกรรมพาณิชย์	☐ 5
3.6 กิจกรรมสื่อสาร	☐ 6
3.7 กิจกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และคอมพิวเตอร์	☐ 7
3.8 กิจกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	☐ 8
3.9 กิจกรรมพัฒนา	☐ 9
3.10 กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการ	☐ 10
3.11 กิจกรรมเงินทุนและหลักทรัพย์	☐ 11
3.12 กิจกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	☐ 12
3.13 กิจกรรมการแพทย์	☐ 13

3.14 กลุ่มโรงเรนและบริการท่องเที่ยว	[.....]	14	☐
3.15 กลุ่มของใช้ในครัวเรือน	[.....]	15	☐
3.16 กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต	[.....]	16	☐
3.17 กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ	[.....]	17	☐
3.18 กลุ่มเครื่องมือและเครื่องจักร	[.....]	18	☐
3.19 กลุ่มเหมืองแร่	[.....]	19	☐
3.20 กลุ่มบรรจุภัณฑ์	[.....]	20	☐
3.21 กลุ่มเวชภัณฑ์ และเครื่องสำอางค์	[.....]	21	☐
3.22 กลุ่มการพิมพ์และสิ่งพิมพ์	[.....]	22	☐
3.23 กลุ่มบริการเฉพาะกิจ	[.....]	23	☐
3.24 กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	[.....]	24	☐
3.25 กลุ่มเยื่อกระดาษและกระดาษ	[.....]	25	☐
3.26 กลุ่มสิ่งทอ, เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	[.....]	26	☐
3.27 กลุ่มขนส่ง	[.....]	27	☐
3.28 กลุ่มyanพาหนะและอุปกรณ์	[.....]	28	☐
3.29 กลุ่มคลังสินค้า และไซโล	[.....]	29	☐
3.30 กลุ่มน้ำ	[.....]	30	☐
3.31 กลุ่มน้ำแข็งทุน	[.....]	31	☐
3.32 กลุ่มใบสำคัญในการแสดงสิทธิ์ซื้อหุ้นสามัญ	[.....]	32	☐
รวม	100	99	☐

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์

4.1 ในการลงทุนท่านใช้ปัจจัยใดในการวิเคราะห์ การตัดสินใจลงทุนหรือไม่ ถ้าใช้ท่านใช้วิธีการ
ใดดังต่อไปนี้ (ให้ตอบเพียงคำตอบเดียว)

- [.....] วิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐาน 1
 - [.....] วิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค 2
 - [.....] วิเคราะห์ทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค 3
 - [.....] ไม่ได้วิเคราะห์ทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค 4
- 9

4.2 ในการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ ท่านใช้ปัจจัยพื้นฐานต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ลักษณะปัจจัย	อิทธิพลต่อการ "ซื้อ / ขายหลักทรัพย์"					1 ☐
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
1 วงจรภาวะทางเศรษฐกิจ						4 ☐
2 อัตราการเจริญเติบโตของภาวะเศรษฐกิจ(รายได้ประชาชาติ)						5 ☐
3 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์						6 ☐
4 ภาวะเงินเฟ้อ(ดัชนีราคาผู้บริโภค)						7 ☐
5 นโยบายการเงินของรัฐ						8 ☐
6 นโยบายการคลังของรัฐ						9 ☐
7 นโยบายการคลังของรัฐ						10 ☐
8 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ค่าเงินสกุลต่างๆ ในต่างประเทศ						11 ☐
9 การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหุ้นในตลาดที่สำคัญของโลก						12 ☐
10 การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินสกุลต่างๆ						13 ☐
11 เหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมือง						14 ☐
12 ความมีเสถียรภาพของธุรกิจ						15 ☐
13 เหตุการณ์ทางการเมืองในต่างประเทศ						16 ☐
14 วงจรชีวิตอุตสาหกรรม						17 ☐
15 โครงสร้างของอุตสาหกรรม						18 ☐
16 ภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรม						19 ☐
17 การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทาน						20 ☐
18 กฎหมายของธุรกิจ						21 ☐
19 สถานะการแข่งขันของธุรกิจ						22 ☐
20 การบริหาร (รูปแบบและนโยบายความสามารถของผู้บริหารและโครงสร้างองค์กร)						23 ☐
21 แผนพัฒนาอนาคต						24 ☐
22 ฐานะทางการเงินของธุรกิจ						99 ☐
23 ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน						
24 ความสามารถในการทำกำไร						

4.3 การฝึกการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยทางเทคนิคเดล ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ (ถ้าไม่ได้วิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเดลให้ข้ามไปตอนส่วนที่ 5,6) (ดูภาพประกอบหน้าสุดท้าย)

ลักษณะปัจจัย เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคเดล	อิทธิพลต่อการ "ซื้อ / ขายหลักทรัพย์"					1 ☐
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
4.3.1 CANDLE STICK						2 ☐
4.3.2 MACD						3 ☐
4.3.3 14 RSI						4 ☐
4.3.4 MOMENTUM						5 ☐
4.3.5 POINT & FIGURE						9 ☐

ส่วนที่ 5 แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ท่านนำมาใช้เป็นปัจจัยในการตัดสินใจลงทุน

ข้อมูลข่าวสาร	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	1 ☐
5.1 ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ , ทีวี , วิทยุ						2 ☐
5.2 การให้ข้อมูลของ BROKERS						3 ☐
5.3 คำแนะนำของเพื่อน และนักลงทุน						4 ☐
5.4 ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วไป เช่น ข่าวลือ						9 ☐

ส่วนที่ 6 ท่านคิดว่ามีปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ อีกหรือไม่ (โปรดระบุ).....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

สูตรที่ใช้ในการคำนวณขนาดของตัวอย่าง

$$n = \frac{n_0}{\frac{1 + n_0}{N}}$$

โดยที่ $n_0 = \frac{1}{4} \left[\frac{Zd_2}{d} \right]^2$

N = จำนวนลูกศิริรายย่อยในห้องศึกษาพยั้งหมวด

n = จำนวนลูกศิริรายย่อยในตัวอย่าง

d = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนดให้ d เท่ากับ 0.05)

α = ระดับการเสี่ยงที่ผลจะผิดเกินกว่าระดับที่ยอมรับได้ (ให้ $\alpha = 0.05$)

Zd_2 = ค่าคงที่ที่ทำได้ $P [Z > Zd_2] = \frac{\alpha}{2}$ เมื่อ Z เป็นตัวแปรปกติ

มาตรฐาน

ภาคผนวก ๓

ตัวอย่างวิธีการคำนวณหาค่า Chi - square

โดยใช้

H_0 : เพศของนักลงทุนเป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

H_1 : เพศของนักลงทุนไม่เป็นอิสระกับแหล่งที่มาของเงินทุน

ตารางจำนวนนักลงทุนในตัวอย่าง จำแนกตามเพศและแหล่งที่มาของเงินทุน

เพศ	แหล่งที่มาของเงินทุน				รวม
	เงินออม	เงินธนาคาร	ผู้มาร์จิน	เงินกู้อื้นๆ	
ชาย	101 (107.99)	7 (6.98)	62 (54.80)	3 (3.22)	173
หญิง	100 (93.01)	6 (6.02)	40 (47.20)	3 (2.78)	149
รวม	201	13	102	6	322

$$\begin{aligned}
 \chi^2 &= \sum_i \sum_j \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} = \frac{(101 - 107.99)^2}{107.99} + \frac{(7 - 6.98)^2}{6.98} + \frac{(62 - 54.80)^2}{54.80} \\
 &\quad + \frac{(3 - 3.22)^2}{3.22} + \frac{(100 - 93.01)^2}{93.01} + \frac{(6 - 6.02)^2}{6.02} + \frac{(40 - 47.20)^2}{47.20} + \frac{(3 - 2.78)^2}{47.20} \\
 &= 3.07, P = 0.3832
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ๑

การประมวลผลเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแหล่งที่มาของเงินทุน”

```

VALUE LABEL sex 1 'male'
              2 'female'/
edu 1 'basic'
              2 'secondary'
              3 'under'
              4 'graduate'
              5 'high'/
care 1 'owner'
              2 'official'
              3 'employee'
              4 'housewife'
              5 'other'/
inc 1 'lo-10000'
              2 '10001-30000'
              3 '30001-50000'
              4 '50001-hi'/
exp 1 'lo-1'
              2 '1'
              3 '1-hi'/
tim 1 '1-10'
              2 '11-25'
              3 '26-75'
              4 '75-hi'/
sou 1 'saving'
              2 'loan'
              3 'margin'
              4 'friend'
              5 'other'/
y 1 'lo-300000'
              2 '300001-3000000'
              3 '3000000-hi'/
u 1 'b'
              2 't'
              3 'b&'
              4 'no'/
x16 1 'news'
              2 'brokers'
              3 'friend'
              4 'other'.
MISSING VALUE sex,edu,care,inc,exp,tim,sou,sec,u,x16(9),y(9999999).
BEGIN DATA.
END DATA.
322 cases are written to the uncompressed active file.

```

This procedure was completed at 13:53:27

CROSSTAB TABLE = sex BY sou
 / option = 3 4 5
 / statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
 2 Dimensions for CROSSTAB problem *****

SEX		Tot Pct	1	2	3	4	Total
		1	101	7	62	3	173
male	1	58.4	4.0	35.8	1.7	53.7	
	2	50.2	53.8	60.8	50.0		
	3	31.4	2.2	19.3	.9		
	Total						
female	1	67.1	4.0	26.8	2.0	46.3	
	2	49.8	46.2	39.2	50.0		
	3	31.1	1.9	12.4	.9		
	Total						
Column Total		201	13	102	6	322	
Total		62.4	4.0	31.7	1.9	100.0	

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
3.05515	3	.3832	2.776	2 OF 8 (25.0%)

Statistic	Symmetric	With SEX Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.00000	.00000	.00000
Uncertainty Coefficient	.00615	.00691	.00554
Somers' D	-.08727	-.08634	-.08822
Eta		.09741	.08816

Statistic	Value	Significance
Cramer's V	.09741	
Contingency Coefficient	.09695	
Kendall's Tau B	-.08728	.0544
Kendall's Tau C	-.08773	.0544
Pearson's R	-.08816	.0572
Gamma	-.17298	

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:29

CROSSTAB TABLE = edu BY sou

/ option = 3 4 5

/ statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
2 Dimensions for CROSSTAB problem *****

Crosstabulation: EDU
By SOU

- - - - Page 1 of 3

		Count	saving	loan	margin	friend	Row Total
		Row Pct	1	2	3	4	
		Col Pct					
		Tot Pct					
EDU	SOU->						
basic	1	10	1	3			14
		71.4	7.1	21.4			4.3
		5.0	7.7	2.9			
		3.1	.3	.9			
secondary	2	12	3	16	1		32
		37.5	9.4	50.0	3.1		9.9
		6.0	23.1	15.7	16.7		
		3.7	.9	5.0	.3		
(Continued)	Column Total	201	13	102	6	322	
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0	

Crosstabulation: EDU
By SOU

- - - - Page 2 of 3

		Count	saving	loan	margin	friend	Row Total
		Row Pct	1	2	3	4	
		Col Pct					
		Tot Pct					
EDU	SOU->						
under	3	21	3	8			32
		65.6	9.4	25.0			9.9
		10.4	23.1	7.8			
		6.5	.9	2.5			
graduate	4	113	3	61	2		179
		63.1	1.7	34.1	1.1		55.6
		56.2	23.1	59.8	33.3		
		35.1	.9	18.9	.6		
(Continued)	Column Total	201	13	102	6	322	
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0	

Crosstabulation: EDU
By SOU

----- Page 3 of 3

		Count				Row Total	
		saving	loan	margin	friend		
SOU->		1	2	3	4		
EDU							
	high	5	45	3	14	3	65
			69.2	4.6	21.5	4.6	20.2
			22.4	23.1	13.7	50.0	
			14.0	.9	4.3	.9	
		Column Total	201	13	102	6	322
			62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
22.34073	12	.0339	.261	10 OF 20 (50.0%)

Statistic	Symmetric	With EDU Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.01894	.00699	.03306
Uncertainty Coefficient	.03276	.02772	.04002
Somers' D	-.07494	-.08384	-.06776
Eta		.13763	.17112

Statistic	Value	Significance
Cramer's V	.15208	
Contingency Coefficient	.25471	
Kendall's Tau B	-.07537	.0686
Kendall's Tau C	-.05679	.0686
Pearson's R	-.07132	.1009
Gamma	-.13011	

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:30

CROSSTAB TABLE = care BY sou

/ option = 3 4 5

/ statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
2 Dimensions for CROSSTAB problem *****

Crosstabulation: CARE
By SOU

----- Page 1 of 3

		Count	saving	loan	margin	friend	
		Row Pct					Row Total
		Col Pct					
SOU->	CARE	Tot Pct	1	2	3	4	
owner	1	53	5	34	2	94	
		56.4	5.3	36.2	2.1	29.2	
		26.4	38.5	33.3	33.3		
		16.5	1.6	10.6	.6		
official	2	53	2	16	1	72	
		73.6	2.8	22.2	1.4	22.4	
		26.4	15.4	15.7	16.7		
		16.5	.6	5.0	.3		
(Continued)	Column Total	201	13	102	6	322	
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0	

Crosstabulation: CARE
By SOU

----- Page 2 of 3

		Count	saving	loan	margin	friend	
		Row Pct					Row Total
		Col Pct					
SOU->	CARE	Tot Pct	1	2	3	4	
employee	3	80	4	34	1	119	
		67.2	3.4	28.6	.8	37.0	
		39.8	30.8	33.3	16.7		
		24.8	1.2	10.6	.3		
housewife	4	6	2	11	2	21	
		28.6	9.5	52.4	9.5	6.5	
		3.0	15.4	10.8	33.3		
		1.9	.6	3.4	.6		
(Continued)	Column Total	201	13	102	6	322	
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0	

Crosstabulation: CARE
By SOU

----- Page 3 of 3

		Count	saving	loan	margin	friend	
		Row Pct	1	2	3	4	Row Total
		Col Pct					
		Tot Pct					
SOU->	CARE						
	other	5	9		7		16
			56.3		43.8		5.0
			4.5		6.9		
			2.8		2.2		
	Column Total		201	13	102	6	322
	Total		62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
23.67124	12	.0225	.298	10 OF 20 (50.0%)

Statistic	Symmetric	With CARE Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.02160	.00985	.04132
Uncertainty Coefficient	.02986	.02420	.03900
Somers' D	.02567	.03106	.02187
Eta		.04796	.23159
Statistic	Value	Significance	
Cramer's V	.15654		
Contingency Coefficient	.26169		
Kendall's Tau B	.02606	.3011	
Kendall's Tau C	.02104	.3011	
Pearson's R	.04039	.2351	
Gamma	.04224		

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:32

CROSSTAB TABLE = inc BY sou

/ option = 3 4 5

/ statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
2 Dimensions for CROSSTAR problem *****

Crosstabulation: INC
By SOU

SOU->	Count					Row Total
	Row Pct	saving	loan	margin	friend	
	Col Pct	1	2	3	4	
	Tot Pct					
INC						
10-10000	1	14	2	2		18
		77.8	11.1	11.1		5.6
		7.0	15.4	2.0		
		4.3	.6	.6		
10001-30000	2	111	5	46	2	164
		67.7	3.0	28.0	1.2	50.9
		55.2	38.5	45.1	33.3	
		34.5	1.6	14.3	.6	
(Continued)	Column Total	201	13	102	6	322
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Crosstabulation: INC
By SOU

- - - - Page 2 of 2

SOU->	Count					Row Total
	Row Pct	saving	loan	margin	friend	
	Col Pct	1	2	3	4	
	Tot Pct					
INC						
30001-50000	3	34	2	25	3	64
		53.1	3.1	39.1	4.7	19.9 ~ 20
		16.9	15.4	24.5	50.0	
		10.6	.6	7.8	.9	
50001-hi	4	42	4	29	1	76
		55.3	5.3	38.2	1.3	23.6
		20.9	30.8	28.4	16.7	
		13.0	1.2	9.0	.3	
	Column Total	201	13	102	6	322
	Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
14.71661	9	.0990	.335	7 OF 16 { 43.8% }

Statistic	Symmetric	With INC Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.00358	.00633	.00000
Uncertainty Coefficient	.02188	.01902	.02575
Somers' D	.13509	.15294	.12098
Eta		.14391	.17140

<u>Statistic</u>	<u>Value</u>	<u>Significance</u>
Cramer's V	.12343	
Contingency Coefficient	.20906	
Kendall's Tau B	.13602	.0038
Kendall's Tau C	.10360	.0038
Pearson's R	.14300	.0051
Gamma	.23238	

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:33

CROSSTAB TABLE = exp BY sou

/ option = 3 4 5
/ statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
2 Dimensions for CROSSTAB problem *****

Crosstabulation: EXP
By SOU

- - - - Page 1 of 2

		Count	EXP				Row Total
			Row Pct	saving	loan	margin	
		Col Pct	1	2	3	4	
		Tot Pct					
EXP	lo-1	1	23	1	5		29
		79.3	3.4	17.2			9.0
		11.4	7.7	4.9			
		7.1	.3	1.6			
	1	2	23	5	13	2	43
		53.5	11.6	30.2	4.7		13.4
		11.4	38.5	12.7	33.3		
		7.1	1.6	4.0	.6		
(Continued)		Column Total	201	13	102	6	322
		Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Crosstabulation: EXP
By SOU

----- Page 2 of 2

		Count	saving	loan	margin	friend	
		Row Pct					Row Total
		Col Pct					
		Tot Pct	1	2	3	4	
SOU->							
EXP							
1-hi		3	155	7	84	4	250
			62.0	2.8	33.6	1.6	77.6
			77.1	53.8	82.4	66.7	
			48.12	2.2	26.1	1.2	
			Column Total	201	13	102	6
				62.4	4.0	31.7	1.9
							322
							100.0

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
13.64640	6	.0338	.540	5 OF 12 (41.7%)

Statistic	Symmetric	With EXP Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.00000	.00000	.00000
Uncertainty Coefficient	.02411	.02729	.02159
Somers' D	.04186	.03622	.04957
Eta		.11310	.12012

Statistic	Value	Significance
Cramer's V	.14557	
Contingency Coefficient	.20164	
Kendall's Tau B	.04237	.2122
Kendall's Tau C	.02760	.2122
Pearson's R	.07484	.0902
Gamma	.09582	

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:34
CROSSTAB TABLE = tim BY sou
/ option = 3 4 5
/ statistics = all.

***** Given WORKSPACE allows for 11185 Cells with
2 Dimensions for CROSSTAB problem *****

Crosstabulation: TIM
By SOU

----- Page 1 of 2

		Count				Row Total	
		Row Pct	saving	loan	margin	friend	
SOU->		Col Pct					
		Tot Pct		1	2	3	4
TIM							
1-10		1	65	7	50	1	123
			52.8	5.7	40.7	.8	38.2
			32.3	53.8	49.0	16.7	
			20.2	2.2	15.5	.3	
11-25		2	53	3	14	1	71
			74.6	4.2	19.7	1.4	22.0
			26.4	23.1	13.7	16.7	
			16.5	.9	4.3	.3	
(Continued)		Column Total	201	13	102	6	322
		Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Crosstabulation: TIM
By SOU

----- Page 2 of 2

		Count				Row Total	
		Row Pct	saving	loan	margin	friend	
SOU->		Col Pct					
		Tot Pct		1	2	3	4
TIM							
26-75		3	42	3	22	2	69
			60.9	4.3	31.9	2.9	21.4
			20.9	23.1	21.6	33.3	
			13.0	.9	6.8	.6	
75-hi		4	41		16	2	59
			69.5		27.1	3.4	18.3
			20.4		15.7	33.3	
			12.7		5.0	.6	
(Continued)		Column Total	201	13	102	6	322
		Total	62.4	4.0	31.7	1.9	100.0

Chi-Square	D.F.	Significance	Min E.F.	Cells with E.F. < 5
15.90583	9	.0689	1.099	8 OF 16 (50.0%)

Statistic	Symmetric	With TIM Dependent	With SOU Dependent
Lambda	.00313	.00503	.00000
Uncertainty Coefficient	.02598	.02133	.03321
Somers' D	-.08744	-.10620	-.07432
Eta		.15635	.16571

Statistic	Value	Significance
Cramer's V	.12832	
Contingency Coefficient	.21696	
Kendall's Tau B	-.08884	.0377
Kendall's Tau C	-.07194	.0377
Pearson's R	-.07805	.0812
Gamma	-.14623	

Number of Missing Observations = 0

This procedure was completed at 13:53:36
FIN.

End of Include file.

Errors encountered: 0

Warnings encountered 10

@ A:lada

DATA LIST / id 1-3 sex 5 edu 6 care 7 inc 8 exp 9 tim 10 sou 12 y 14 sec 16
u 18 x16 20.

VALIABLE LABEL sex'person'/

WARNING 255, Text: /

INVALID SYMBOL ON VALUE LABELS COMMAND--The VALUE LABELS command contains an unrecognized symbol where a value is expected. All labels up to the next slash are ignored.

edu'education'/

ภาคผนวก ๑

ร้อยละของนักลงทุนไทยรายย่อยจำแนกตามกลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน

กลุ่มหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มธุรกิจเกษตร	2	0.6
กลุ่มธนาคาร	105	32.6
กลุ่มวัสดุก่อสร้าง และตกแต่ง	6	1.9
กลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก	7	2.2
กลุ่มพาณิชย์	11	3.4
กลุ่มสื่อสาร	30	9.3
กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า และคอมพิวเตอร์	6	1.3
กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	12	3.7
กลุ่มพลังงาน	20	6.2
กลุ่มน้ำหนึ่งและนันทนาการ	1	0.3
กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์	81	25.2
กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม	9	2.8
กลุ่มการแพทย์	4	1.2
กลุ่มโรงแรมและบริการท่องเที่ยว	1	0.3
กลุ่มของใช้ในครัวเรือน	2	0.6
กลุ่มประกันภัยและประกันชีวิต	2	0.6
กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ	1	0.3
กลุ่มเหมืองแร่	1	0.3
กลุ่มบริการเฉพาะกิจ	2	0.6
กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	3	0.9
กลุ่มเยื่อกระดาษและกระดาษ	4	1.2
กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า	2	0.6
กลุ่มขนส่ง	2	0.6
กลุ่มยานพาหนะและอุปกรณ์	2	0.6
กลุ่มคลังสินค้าและโซโล	2	0.6
กลุ่มอื่น ๆ	1	0.3
กลุ่มหน่วยลงทุน	1	0.3
กลุ่มใบสำคัญและสิทธิ์หุ้นสามัญ	2	0.6
รวม		100.0

ภาคผนวก ฉ

เกณฑ์ในการให้คะแนนและแปลความหมาย

เกณฑ์ในการให้คะแนน

สำหรับข้อคำถามในส่วนที่เป็นแบบอันดับมาตรา (Rating Scale) ผู้วิจัยขอกำหนด Scale ในการให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

เลข 1 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

เลข 2 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอยู่

เลข 3 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง

เลข 4 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก

เลข 5 หมายถึง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

สำหรับข้อคำถามในส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยขอกำหนด Scale ในการให้คะแนนไว้ดังนี้

1. เพศ (X1) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ผู้ชาย

เลข 2 หมายถึง ผู้หญิง

2. การศึกษา (X2) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ต่ำกว่า มศ.ป.ปลาย

เลข 2 หมายถึง มศ.ป.ปลาย

เลข 3 หมายถึง อุปถัมภ์ญาณ

เลข 4 หมายถึง ปริญญาตรี

เลข 5 หมายถึง สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพหลัก (X3) กำหนดให้เลข 1 หมายถึง เจ้าของกิจการ

เลข 2 หมายถึง ข้าราชการ/ธุรกิจ

เลข 3 หมายถึง พนักงานบริษัท

เลข 4 หมายถึง แม่บ้าน

เลข 5 หมายถึง นักศึกษา

เลข 6 หมายถึง ข้าราชการบำนาญ

เลข 7 หมายถึง อื่นๆ

4. รายได้ต่อเดือน (X4) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ต่ำกว่า 10,000 บ.

เลข 2 หมายถึง 10,000-30,000 บ.

เลข 3 หมายถึง 30,001-50,000 บ.

เลข 4 หมายถึง สูงกว่า 50,000 บ.

5. ประสบการณ์ในการลงทุน (X5) เลข 1 หมายถึง น้อยกว่า 1 ปี
(ระยะเวลา)

เลข 2 หมายถึง ระหว่าง 1 ปี

เลข 3 หมายถึง หากกว่า 1 ปี

6. ระยะเวลาในการลงทุน (X) เลข 1 หมายถึง 1-10 วัน
(การถือครองหลักทรัพย์) เลข 2 หมายถึง 11-25 วัน

เลข 3 หมายถึง 25-75 วัน

เลข 4 หมายถึง 75 วันขึ้นไป

7. แหล่งที่มาของเงินทุน(X7) เลข 1 หมายถึง เงินออมส่วนตัว
เลข 2 หมายถึง เงินทุ่มจากธนาคาร
เลข 3 หมายถึง เงินทุ่มมาร์จิ้น
เลข 4 หมายถึง เงินทุ่มอื่นๆ
เลข 5 หมายถึง อื่นๆ

8. จำนวนเงินลงทุน (Y) เป็นจำนวนเงินที่นักลงทุนตัดสินใจซื้อกายหุ้น ในวงเงิน 0 -
50,000,000 บาท

9. กลุ่มหลักทรัพย์(X8) เลข 1 หมายถึง กลุ่มนธุรกิจเกษตร
เลข 2 หมายถึง กลุ่มนานาชาติ
เลข 3 หมายถึง กลุ่มวัสดุก่อสร้าง
เลข 4 หมายถึง กลุ่มเคมีภัณฑ์
เลข 5 หมายถึง กลุ่มพาณิชย์
เลข 6 หมายถึง กลุ่มสื่อสาร
เลข 7 หมายถึง กลุ่มคอมพิวเตอร์
เลข 8 หมายถึง กลุ่มชิ้นส่วนอิเลคฯ
เลข 9 หมายถึง กลุ่มพลังงาน
เลข 10 หมายถึง กลุ่มน้ำมันเทิง
เลข 11 หมายถึง กลุ่มเงินทุน
เลข 12 หมายถึง กลุ่มอาหาร
เลข 13 หมายถึง กลุ่มแพทย์
เลข 14 หมายถึง กลุ่มโรงแรม
เลข 15 หมายถึง กลุ่มเครื่องครัว
เลข 16 หมายถึง กลุ่มประกันภัย

- เลข 17 หมายถึง กลุ่มอัญมณี
 เลข 18 หมายถึง กลุ่มเครื่องจักรกล
 เลข 19 หมายถึง กลุ่มเหมืองแร่
 เลข 20 หมายถึง กลุ่มนรรภภัณฑ์
 เลข 21 หมายถึง กลุ่มเวชภัณฑ์
 เลข 22 หมายถึง กลุ่มการพิมพ์
 เลข 23 หมายถึง กลุ่มนบริการเฉพาะ
 เลข 24 หมายถึง กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
 เลข 25 หมายถึง กลุ่มกระดาษ
 เลข 26 หมายถึง กลุ่มสิ่งทอ
 เลข 27 หมายถึง กลุ่มขนส่ง
 เลข 28 หมายถึง กลุ่มยานพาหนะ
 เลข 29 หมายถึง กลุ่มคลังสินค้า
 เลข 30 หมายถึง กลุ่มอื่นๆ
 เลข 31 หมายถึง กลุ่มนหน่วยลงทุน

10. วิศวกรรมศาสตร์ที่ใช้ (U) กำหนดให้เลข 1 หมายถึง วิเคราะห์ปัจจัยด้านพื้นฐาน
 เลข 2 หมายถึง วิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค
 เลข 3 หมายถึง วิเคราะห์ทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค¹
 เลข 4 หมายถึง ไม่ได้วิเคราะห์ ทั้งปัจจัยพื้นฐาน และ
 เทคนิค²

11. ภาวะทางเศรษฐกิจในประเทศ (X9) กำหนดให้เลข 1 หมายถึง วงจรเศรษฐกิจ
 เลข 2 หมายถึง อัตราเติบโต
 เลข 3 หมายถึง อัตราดอกเบี้ย³
 เลข 4 หมายถึง ภาวะเงินเฟ้อ⁴
 เลข 5 หมายถึง นโยบายการเงิน⁵
 เลข 6 หมายถึง นโยบายการคลัง⁶

12. ภาวะทางเศรษฐกิจของโลก (X10) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง นโยบายการค้า⁷
 เลข 2 หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย⁸
 เลข 3 หมายถึง การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหุ้น⁹
 เลข 4 หมายถึง การเปลี่ยนแปลงค่าของเงินสกุลต่างๆ¹⁰

13. ภาระการเมือง (X11) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง เหตุการณ์ไม่ปกติทางการเมือง
 เลข 2 หมายถึง เสื่อียรภาพรัฐบาล
 เลข 3 หมายถึง การเมืองต่างประเทศ
14. ภาระอุตสาหกรรม (X12) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ง่วงจรชีวิตอุตสาหกรรม
 เลข 2 หมายถึง โครงสร้างอุตสาหกรรม
 เลข 3 หมายถึง ภาระการแบ่งขัน
 เลข 4 หมายถึง การเปลี่ยนแปลง อุปสงค์และอุปทาน
 เลข 5 หมายถึง กดดันเกณฑ์ของรัฐบาล
15. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (X13) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง สถานะแบ่งขันธุรกิจ
 เลข 2 หมายถึง การบริหาร
 เลข 3 หมายถึง แผนพัฒนาอนาคต
16. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ(X14) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ฐานะทางการเงิน
 เลข 2 หมายถึง ประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 เลข 3 หมายถึง ความสามารถทำกำไร
17. เครื่องมือวิเคราะห์เทคนิค(X15) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง CANDLE STICK
 เลข 2 หมายถึง MACD
 เลข 3 หมายถึง 14 RSI
 เลข 4 หมายถึง MOMENTUM
 เลข 5 หมายถึง POINF & FIGURE
18. แหล่งข้อมูลข่าวสาร (X16) กำหนดให้ เลข 1 หมายถึง ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์
 โทรทัศน์ วิทยุ
 เลข 2 หมายถึง การให้ข้อมูลของ Brokers
 เลข 3 หมายถึง คำแนะนำของเพื่อน
 เลข 4 หมายถึง ข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

สำหรับการแปลผลของคะแนนในข้อคำถาม ที่เป็นข้อมูลถักยละเอียดด้วยมาตรา หรือ Rating Scale ผู้วิจัยขอแปลผลของคะแนนดังต่อไปนี้
 ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ถ้าค่าเฉลี่ยตอกยูในช่วง 1.00-1.50 หมายความว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการลงทุนชี้ขาดกทรัพย์น้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยตอกยูในช่วง 1.51-2.50 หมายความว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการลงทุนชี้ขาดกทรัพย์น้อย

ถ้าค่าเฉลี่ยตอกยูในช่วง 2.51-3.50 หมายความว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อ การลงทุนชี้ขาดกทรัพย์ปานกลาง

ถ้าค่าเฉลี่ยตอกยูในช่วง 3.51 - 4.50 หมายความว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อ การลงทุนชี้ขาดกทรัพย์มาก

ถ้าค่าเฉลี่ยตอกยูในช่วง 4.51 - 5.00 หมายความว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการลงทุนชี้ขาดกทรัพย์มากที่สุด

ส่วนค่าของคะแนนใน X1, X2, X3, X4, X5, X6, X7, X8 และ U เป็นคะแนนของตัวแปรที่มีลักษณะเป็นนามมาตร (Nominal Scale) ดังนั้นผู้วิจัยจะใช้วิธีการแปลค่าของคะแนนออกมาเป็นร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ทั้งหมดทุกตัวแปร

ส่วนค่าของคะแนนใน X9,X10,X11,X12,X13,X14,X15 และ X16 มีการปรับค่าของคะแนนใหม่จากค่าตัวแปรที่เป็นอันดับมาตร(Ordinal Scale) มาเป็นค่าตัวแปร Ratio Scale ดังนั้น จึงกำหนดคะแนนใหม่ดังต่อไปนี้

ค่า X9 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 1-6 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของภาวะเศรษฐกิจในประเทศ ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X9 ได้ดังนี้

$$X9 = 5*6/6 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X10 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 7-10 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของภาวะเศรษฐกิจโลก ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X10 ได้ดังนี้

$$X10 = 5*4/4 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X11 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 11-13 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของภาวะทางการเมือง ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X11 ได้ดังนี้

$$X11 = 5*3/3 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X12 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 14-18 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของ ภาวะอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X12 ไว้ดังนี้

$$X12 = 5*5/5 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X13 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 19-21 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X13 ไว้ดังนี้

$$X13 = 5*3/3 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X14 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 22-24 เข้าไว้เป็นค่าตัวแปรของการวิเคราะห์เชิง ปริมาณ ดังนั้น จึงรวมคะแนนของค่า X14 ไว้ดังนี้

$$X14 = 5*3/3 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X15 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 4.3.1 + 4.3.2 + 4.3.3 + 4.3.4 + 4.3.5 รวมเป็นค่า คะแนนของ การวิเคราะห์ทางเทคนิคคิด ดังนั้นจึงรวมค่า คะแนนของ X15 ไว้ดังนี้

$$X15 = 5-5/5 = 5 \text{ คะแนน}$$

ค่า X16 เป็นค่าที่รวมคะแนนจาก ข้อ 5.1 + 5.2 + 5.3 + 5.4 รวมเป็นค่าของ แหล่ง ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นจึงรวมค่าคะแนนของ X16 ไว้ดังนี้

$$X16 = 5*4/4 = 5 \text{ คะแนน}$$

สำหรับการเปลี่ยนความหมายของคะแนนของตัวแปร X9 , X10 , X11 , X12 , X13 , X14 , X15 และ X16 ให้เปลี่ยนความหมายของคะแนนเหมือนการเปลี่ยนความหมายอันดับมาตรา เช่น เดียวกัน นั่นคือ

ถ้าค่าเฉลี่ยตกลอยู่ในช่วง 1.00-1.50 หมายถึง มีอิทธิพลน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยตกลอยู่ในช่วง 1.51-2.50 หมายถึง มีอิทธิพลปานกลาง

ถ้าค่าเฉลี่ยตกลอยู่ในช่วง 2.51-3.50 หมายถึง มีอิทธิพลปานกลาง

ถ้าค่าเฉลี่ยตกลอยู่ในช่วง 3.51-4.50 หมายถึง มีอิทธิพลมาก

ถ้าค่าเฉลี่ยตกลอยู่ในช่วง 4.51-5.00 หมายถึง มีอิทธิพลมากที่สุด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวสุкарัตน์ มีจิต
วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 24 พฤษภาคม 2507
สถานที่เกิด อ. บางสะพานน้อย จ. ประจวบคีรีขันธ์
วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิตย์ (การตลาด)
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2530
กรุงเทพทันตแพทย์
478/3 ถ. เพชรบูรณ์ แขวงชื่อ คุสิต
กรุงเทพฯ 10800
โทรศัพท์ 5870540
ชนาวัฒน์ทันตแพทย์
735/69 ปากซอย จรัญสนิทวงศ์ 65
เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10800
โทรศัพท์ 4355303